របាយការណ៍ស្រាវជ្រាវស្តីពីបណ្តាញ និង ឫសគល់នៃអំពើជួញដូរមនុស្សនៅក្នុង ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជធានីភ្នំពេញ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ការបដិសេធន៍ទទួលខុសត្រូវ: ការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះ អាចប្រព្រឹត្តទៅបានដោយមានជំនួយដ៏សប្បុរសរបស់ពលរដ្ឋអាមេរិក តាមរយៈទីភ្នាក់ងារសហរដ្ឋអាមេរិកដើម្បីអភិវឌ្ឍអន្តរជាតិ (USAID) ។ ខ្លឹមសារនៅក្នុងអត្ថបទនេះ គឺជាការទទួលខុសត្រូវរបស់អង្គការវីនរ៉ក់អន្តរជាតិ ហើយមិនឆ្លុះបញ្ចាំងពីទស្សនៈរបស់ភ្នាក់ងារសហរដ្ឋអាមេរិក ដើម្បីអភិវឌ្ឍអន្តរជាតិ ឬទស្សនៈរបស់រដ្ឋាភិបាលសហរដ្ឋអាមេរិកឡើយ។

មាតិកា

មាតិកា.......... i

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ.......... iii

សេចក្តីសង្ខេបនិងអនុសាសន៍.......... 1

សាវតារនិងវិធីសាស្ត្រ.......... 8

ព័ត៌មានក្រុមគោលដៅ.......... 13

ការយល់ដឹងនិងបទពិសោធន៍ជាមួយអំពើជួញដូរមនុស្ស.......... 17

ក្របខ័ណ្ឌការវាយតម្លៃជាលក្ខណៈចក្ខុវិស័យ.......... 20

ការវាយតម្លៃភាពងាយរងគ្រោះ.......... 24

ការបែងចែកភាពងាយរងគ្រោះ.......... 31

ជំនឿស៊ុប.......... 36

ខ្សែចង្វាក់ផ្គត់ផ្គង់និងកត្តាគន្លឹះបង្កហានិភ័យ..........40

ឧបសម្ព័ន្ធ 1

កម្រងសំណួរសំរាប់សម្ភាសន៍ពីខ្សែចង្វាក់ផ្គត់ផ្គងអំពើជួញដូរមនុស្ស..........50

ឧបសម្ព័ន្ធ 2

កម្រងសំណួរសំរាប់សម្ភាសន៍ពីភាពងាយរងគ្រោះ..........68

ឧបសម្ព័ន្ធ 3

មណ្ឌលដែលបានចូលរួម.......... 83

ឧបសម្ព័ន្ធ 4

បញ្ជីរាយនាមអ្នកពាក់ពន្ធ័នានា.......... 84

ឧបសម្ព័ន្ធ 5

បញ្ជីឯកសារយោង.......... 85

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

អង្គការវីនរ៉ក់អន្តរជាតិ សូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះលោក លោកស្រីទាំងអស់ដែលបានចូលរួម និង ជួយសម្របសម្រួលដល់ដំណើរការនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះប្រកបដោយភាពជោគជ័យ។

អង្គការវីនរ៉ក់អន្តរជាតិសូមថ្លែងអំណរគុណ ចំពោះក្រសួងស្ថាប័ននៃរាជរដ្ឋាភិបាលអង្គការសង្គមស៊ីវិល និង លោក លោកស្រីទាំងអស់ដែលបានចំណាយពេលវេលាដ៏មមាញឹក ក្នុងការចូលរួមផ្តល់បទសម្ភាសន៍ និងពត៌មានដើម្បីឆ្លើយតបនឹងសំណួរជាច្រើន។ការចូលរួមចំណែកនិងការណែនាំរបស់លោកលោកស្រីបានជួយអោយក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវស្វែងយល់ពីស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នរបស់ជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរ និងបានជួយដល់ការបង្កើតកម្មវិធីជាអាទិភាពផ្សេងៗ។ជាពិសេសអង្គការវីនរ៉ក់អន្តរជាតិសូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅដល់ទីភ្នាក់ងារសហរដ្ឋអាមេរិកដើម្បីអភិវឌ្ឍអន្តរជាតិ (USAID) ដែលបានផ្តល់មូលនិធិ និងគាំទ្រដល់ដំណើរការ នៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះ។

សូមកោតសរសើរដ៏ស្មោះស្មគ្រ័ចំពោះក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវ ដែលដឹកនាំដោយទីប្រឹក្សាអន្តរជាតិ លោក Daniel Lindgrenមកពីក្រុមហ៊ុន Rapid Asiaនិង ក្រុមប្រមូលទិន្នន័យដែលដឹកនាំដោយ លោក ផ្លុង វុទ្ធី មកពីក្រុមហ៊ុន BMRS Asia (Cambodia) ។

ជាទីបញ្ចប់ យើងសូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ ចំពោះការរួមចំណែករបស់លោក លោកស្រី កុមារានិងកុមារីដែលជាជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សជនដែលបានចំណាកស្រុកនិងជាក្រុមជនងាយរងគ្រោះ ដែលបានចែករំលែកពីបទពិសោធន៍ក្នុងការទទួលបានសេវាកម្មផ្សេងៗ ហើយបានជួយពួកយើងក្នុងការកំណត់ជាអនុសាសន៍ផ្សេងៗក្នុងរបាយការណ៍នេះ។

សេចក្តីសង្ខេបនិងអនុសាសន៍

ក្រុមហ៊ុន Rapid Asia បានបង្កើតម៉ូដែលសម្រាប់ការត្រួតពិនិត្យនិងការវាយតម្លៃកម្មវិធី (ពិន្ទុKAP)។ ក្រៅពីការប្រើប្រាស់ទូលំទូលាយក្នុងការសិក្សាពីអំពើជួញដូរមនុស្ស ពិន្ទុKAPត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងប្រធានបទពាក់ព័ន្ធមួយចំនួនផ្សេងទៀតរួមមាន ការចំណាកស្រុកសុខភាព ការអប់រំ ការអភិរក្សសត្វព្រៃ និងជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ។ ពិន្ទុ KAP ត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីអោយបណ្តាអង្គការ និងម្ចាស់ជំនួយអាចបង្កើតនិយាមនិងវាយតម្លៃប្រកបដោយឯករាជ្យនូវឥទ្ធិពលកម្មវិធីទៅតាមពេលវេលានិងតាមតំបន់ឬប្រទេសផ្សេងៗ។ពិន្ទុKAPត្រូវបានធ្វើសុពលកម្មផ្ទៃក្នុងនិងបានបង្ហាញអោយឃើញថាជាកត្តាវាស់វែងដ៏ល្អប្រសើរសម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថ (សូមមើលផ្នែក"ក្របខ័ណ្ឌនៃការវាយតម្លៃជាលក្ខណៈចក្ខុវិស័យ")។

ក្របខ័ណ្ឌតែងតែកែតម្រូវទៅតាមកម្មវិធីនីមួយៗ។ ផ្អែកលើការវាយតម្លៃជាច្រើនកាលពីមុនលើអំពើជួញដូរមនុស្សក៏ដូចជាធាតុចូលពីអ្នកជំនាញសិទ្ធិមនុស្ស សំនួរគន្លឹះមួយចំនួនត្រូវបានរៀបចំសម្រាប់ក្របខ័ណ្ឌពិន្ទុ KAP ។ សំនួរនីមួយៗបានលើកឡើងពីចំណេះដឹងជាក់លាក់ បញ្ហាផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថឬអាកប្បកិរិយាដែលត្រូវចំគោលដៅនៃកម្មវិធីបង្ការ និងទប់ស្កាត់កំពុងតែព្យាយាមដើម្បីសម្រេចបាន។ ការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថដោយមិនមានផ្នត់គំនិតត្រឹមត្រូវអាចស្ថិតនៅបានរយៈពេលខ្លីនិងមិនមានលទ្ធផលចុងក្រោយប្រកបដោយចីរភាពឡើយ។ ពិន្ទុ AP ផ្អែកលើសំអាងដែលថា ការផ្លាស់ប្តូរអាកប្បកិរិយាត្រូវទ្រទ្រង់ដោយចំណេះដឹងក៏ដូចជាឥរិយាបថគាំទ្រ។ ធាតុសំខាន់ចំនួនបីនៃក្របខ័ណ្ឌពិន្ទុKAPត្រូវបានប្រើប្រាស់នៅពេលវាយតម្លៃក្រុមងាយរង-គ្រោះជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ និងអតីតជនរង-គ្រោះ ដូចជា សន្ទស្សន៍KAP បំណែងចែកហានិភ័យ និងជំនឿស៊ុប (Super Belief)។

សន្ទស្សន៍ KAP គឺជាសូចនាករដែលបានរួមបញ្ចូលចំណេះដឹងការវាស់វែងឥរិយាបថ និងអាកប្ប-កិរិយា ដើម្បីបង្កើតជាសូចនាករតួលេខមួយ។ សន្ទស្សន៍ KAP ជួយក្នុងការវាយតម្លៃដំបូង និងការប្រៀបធៀបរវាងអនុក្រុម។បំណែងចែកហានិភ័យបែងចែកអ្នកទទួលផលប្រយោជន៍ទៅជាផ្នែកទាប មធ្យម និងខ្ពស់ដោយផ្អែកលើដំណាក់កាលអភិវឌ្ឍន៍នៃផ្នត់គំនិតរបស់អ្នកទទួលផលប្រយោជន៍ ។ បើសមា-មាត្រក្រុមហានិភ័យកាន់តែខ្ពស់ នោះតម្រូវការធ្វើអន្តរាគមន៍ក៏កាន់តែខ្ពស់ដែរ ។ ជំនឿស៊ុបពិនិត្យលើឥរិយាបថ និងរបៀបភ្ជាប់សារប្រាស្រ័យទាក់ទងទៅកាន់បទដ្ឋានសង្គមនិងគុណតម្លៃផ្ទាល់ខ្លួន។

កត្តាភាពងាយរងគ្រោះ

គោលបំណងចម្បងទីមួយនៃការសិក្សានេះគឺមើលទៅលើកត្តាភាពងាយរងគ្រោះនិងកំណត់ថាតើអ្នកដលៃត្រូវបានជួញដូរទាំងនាះអាចចងក្រងព័ត៌មានបានតាមរបៀបណាមួយមិនថាលីផ្ទនកែបម្រៃ

បម្រួលប្រជាសាស្ត្រឬស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចឡើយ។ ទីពីរបណ្តុំចំណេះដឹងឥរិយាបថអាកប្បកិរិយាប្រជា-សាស្ត្រនិងកត្តាផ្សេងទៀតអាចរួមចំណែកធ្វើអោយចំណាកស្រុកមានសុវត្ថិភាព។

បម្រែបម្រួលព័ត៌មានប្រជាសាស្ត្រនិងសេដ្ឋកិច្ចផ្សេងគ្នាមួយចំនួនត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីប្រៀបធៀបក្រុមងាយរងគ្រោះជនចំណាកស្រុកដែលត្រឡប់មកវិញ និងអតីតជនរងគ្រោះ ។ ជាទូទៅអតីតជនរងគ្រោះជាមធ្យមមានវ័យក្មេងមានកម្រិតវប្បធម៌និងស្ថានភាពសង្គមសេដ្ឋកិច្ចទាប។ ក្នុងចំណោមចំណុចទាំងនេះកម្រិតវប្បធម៌ត្រូវបានរកឃើញថាជាកត្តាភាពងាយរងគ្រោះដ៏ចម្បងតែមួយគត់។គួរកត់សម្គាល់ថាអតីតជនរងគ្រោះ ៨៣%ដែលឆ្លងកាត់ការសម្ភាសន៍ សិក្សាបានត្រឹមកម្រិតសាលាបឋមសិក្សាប៉ុណ្ណោះ។

បើគិតលើបញ្ហាសេដ្ឋកិច្ចអតីតជនរងគ្រោះមានស្ថានភាពក្រីក្រក្នុងទិដ្ឋភាពជាច្រើន ។ ស្ទើរពាក់កណ្តាល (៤៧%)នៃអតីតជនរងគ្រោះដែលឆ្លងកាត់ការសម្ភាសន៍មិនមានលទ្ធភាពទិញអាហារធៀបនឹង២៨ភាគរយនៃក្រុមដទៃនិងមានបញ្ហាសន្តិសុខស្បៀង។ថ្វីត្បិតតែពីរភាគបីមានដីបង្កបង្កើនផលពួកគាត់ត្រូវទិញអង្ករជាមធ្យមប្រាំពីរខែក្នុងមួយឆ្នាំធៀបនឹងចំនួនត្រឹមតែបីខែសម្រាប់ក្រុមងាយរងគ្រោះ។

នៅពេលដែលកម្រិតវប្បធម៌និងសន្តិសុខស្បៀងអាហារជាកត្តាងាយរងគ្រោះលេចធ្លោចម្បងទាំងពីរគេរកឃើញថាអតីតជនរងគ្រោះបានឆ្លងកាត់កត្តាបង្កភាពងាយរងគ្រោះនៅក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំជាងនេះ។ កត្តាបង្កភាពងាយរងគ្រោះនៅទីនេះមានន័យថាជាហេតុការណ៍ដែលអាចកើតឡើងភ្លាមៗ ហើយមិនអាចគ្រប់គ្រងបានដូចជាគ្រោះធម្មជាតិនិងជំងឺ។ អតីតជនរងគ្រោះជាមធ្យមឆ្លងកាត់កត្តាបង្កភាពងាយរងគ្រោះស្ទើរតែបីដងកន្លះនៅក្នុងរយៈពេល ១២ខែធៀបនឹងចំនួនតែពីរដងចំពោះជនងាយរងគ្រោះនិងជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់។ ជំងឺបំណុលគ្រោះធម្មជាតិការបោះបង់ចោលការសិក្សានិងការបែកបាក់គ្រួសារគឺជាគន្លឹះបង្កដែលលេចធ្លោ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋានដែលយើងអាចទាញបានពីចំណុចនេះគឺអាចមានការពិបាកក្នុងការបែងចែកទីផ្សារទៅតាមអ្នកដែលងាយរងគ្រោះ និងអ្នកមិនសូវងាយរងគ្រោះដោយពិនិត្យលើស្ថានភាពប្រជាសាស្ត្រនិងសេដ្ឋកិច្ចបច្ចុប្បន្ន។ ភាពងាយរងគ្រោះងាយនឹងកើតឡើងណាស់ហើយតែងតែកើតឡើងដោយសារហេតុការណ៍ភ្លាមៗ (គន្លឹះបង្កភាពងាយរងគ្រោះ) ដែលជំរុញអោយបុគ្គលធ្លាក់ក្នុងស្ថានភាពដែលពួកគេអស់សង្ឃឹម។ជាទូទៅវាគឺជាហេតុការណ៍ចម្រុះគ្នាជាជាងហេតុការណ៍តែមួយហើយស្ថានភាពជាក់លាក់អាចខុសគ្នាពីមនុស្សម្នាក់ទៅមនុស្សម្នាក់ទៀត។

ចំណុចនេះរំលេចឡើងនូវតម្រូវការលើការអប់រំបង្ការដោយមានការសង្កត់ធ្ងន់ជាក់លាក់លើចំណាកស្រុកដោយសុវត្ថិភាព។ នៅពេលដែលមនុស្សក្លាយជាអស់សង្ឃឹម គេអាចធ្វើការសម្រេចចិត្តដោយតក់ក្រហល់ដូច្នេះហើយទើបការយល់ដឹងពីហានិភ័យមានសារៈសំខាន់ប៉ុន្តែសំខាន់ជាងនេះទៅទៀតនោះគឺជនចំណាកស្រុកក៏ចាំបាច់ត្រូវដឹងពីកន្លែងដែលពួកគេអាចស្វែងរកជំនួយ និងវិធានការត្រូវអនុវត្តដើម្បីធានាថាពួកគេមិនប្រឈមមុខនឹងហានិភ័យ។

ខណៈដែលការយល់ដឹងពីអំពើជួញដូរមនុស្សមានកម្រិតខ្ពស់ (៨៥-១០០%)ប្រភពនៃការយល់ដឹងខុសគ្នាទៅតាមផ្នែកនីមួយៗ។មួយភាគបីនៃអតីតជនរងគ្រោះមិនអាចទទួលព័ត៌មានពីប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយហើយពីរភាគបីមិនមានទូរស័ព្ទចល័ត។ ហេតុនេះពួកគេកាន់តែពឹងផ្អែកលើទំនាក់ទំនងពីមាត់

មួយទៅមាត់មួយក្នុងការទទួលបានព័ត៌មានពីអំពើជួញដូរមនុស្ស។ ដូច្នេះមិនមានការភ្ញាក់ផ្អើលទេដែលថាការទទួលបានអន្តរាគមន៍ពីអំពើជួញដូរមនុស្ស ពីអតីតកាលគឺទាបជាងសម្រាប់អតីតជនរងគ្រោះ (២០%) ធៀបនឹងក្រុមជនងាយរងគ្រោះ (២៧%)និងជនចំណាកស្រុក (២៥%)។ ភាពខុសគ្នាដែលគួរអោយចាប់អារម្មណ៍មួយទៀតនោះគឺប្រហែលមួយភាគបីនៃក្នុងក្រុមនីមួយៗ ស្គាល់សាច់ញាតិ ឬមិត្តភក្តិដែលបានធ្វើចំណាកស្រុកប៉ុន្តែស្ទើរតែគ្រប់ករណីនៃចំណាកស្រុកមិនមានសុវត្ថិភាព គឺជាមិត្តភក្តិនិងសាច់ញាតិរបស់អតីតជនរងគ្រោះ។

ជាផ្នែកនៃការវាយតម្លៃភាពងាយរងគ្រោះម៉ូដែលពិន្ទុ KAP ត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីវាស់វែងភាពងាយរងគ្រោះដោយផ្អែកលើការយល់ដឹងរបស់អ្នកទទួលផលពីអំពើជួញដូរមនុស្ស ឥរិយាបថរបស់ពួកគេពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហានេះព្រមទាំងអាកប្បកិរិយាចូលរួម ឬគោលបំណងជាឥរិយាបថដែលអាចជាករណីនេះ ។ ក្របខ័ណ្ឌនេះមានប្រយោជន៍ដោយសារវាជួយក្នុងការវាយតម្លៃភាពងាយរងគ្រោះពីទស្សនៈខុសៗគ្នាដោយមិនគិតអំពីចំណែកអ្នកទទួលផលព័ត៌មានប្រជាសាស្ត្រឬស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ច។

សន្ទស្សន៍ KAP ត្រូវបានរកឃើញថាស្រដៀងគ្នាខ្លាំងក្នុងផ្នែកទាំងបីដោយមានចំនួន ១០២ សម្រាប់ក្រុមជនងាយរងគ្រោះ ១០៩ សម្រាប់ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រលប់ និង ១០៦ សម្រាប់អតីតជនរងគ្រោះ។ ចំណុចនេះបង្ហាញថាមនុស្សជាច្រើនមិនបានធ្វើចំណាកស្រុកដោយសុវត្ថិភាពទេហើយនៅតែងអាចជួបនូវហានិភ័យ។ លើសពីនេះអតីតជនរងគ្រោះជាច្រើនមិនបានរៀនសូត្រពីបទពិសោធន៍របស់ខ្លួនទេហើយនៅតែអាចប្រឈមនឹងហានិភ័យ។ ជាទូទៅបំណែងចែកហានិភ័យបង្ហាញថា ប្រមាណជា៦០ភាគរយនៅក្នុងក្រុមនីមួយៗអាចចាត់ទុកថាមានហានិភ័យខ្ពស់ និងមានន័យថាអន្តរាគមន៍បង្ការនាពេលអនាគតគួរកំណត់គោលដៅសម្រាប់ផ្នែកទាំងបី។

នៅពេលពិនិត្យលើការយល់ដឹងអំពីបញ្ហាជួញដូរមនុស្ស ការយល់ដឹងគឺស្រដៀងគ្នានៅទូទាំងផ្នែកទាំងបីហើយគម្លាតសំខាន់ចំនួនបីត្រូវបានកំណត់។ទីមួយ ការយល់ដឹងនៅមានកម្រិតអំពីនិយមន័យនៃអំពើជួញដូរមនុស្សហើយមនុស្សជាច្រើនយល់ច្រឡំពាក្យនេះជាមួយនឹងមនុស្សដែលប្រព្រឹត្តអំពើជួញដូរឬន័យបញ្ច្រាស់មកវិញ។ ទីពីរ មនុស្សជាច្រើនមិនបានដឹងថាស្ត្រី បុរសនិងកុមារប្រឈមនឹងហានិភ័យដោយមនុស្សភាគច្រើនជឿថាមានតែស្ត្រីប៉ុណ្ណោះដែលប្រឈមនឹងហានិភ័យនេះ ។ ផ្សាភ្ជាប់នឹងបញ្ហានេះគឺការមិនសូវយល់ដឹងអំពីទម្រង់ផ្សេងៗនៃការកេងប្រវ័ញ្ចរួមមាន កេងប្រវ័ញ្ចផ្លូវភេទពលកម្មដោយបង្ខំ និងសេវភាពក្នុងស្រុកដោយបង្ខំ។ នេះគឺជាសូចនាករដ៏រឹងមាំដែលអ្នកទទួលផលមិនមានភាពស៊ាំនឹងទស្សនាទាននៃអំពើជួញដូរមនុស្សហើយមានន័យថាពួកគេមិនស្គាល់អំពីស្ថានភាពដែលមាន ហានិភ័យខ្លាំងក្លាទោះបីជាពួកគេដឹងថាជនរងគ្រោះត្រូវបានគេបញ្ឆោត និងដឹងថាអំពើជួញដូរកើតឡើងក្នុងប្រទេសកម្ពុជាក៏ដោយ។

ព័ត៌មានឥរិយាបថក៏ស្រដៀងគ្នាផងដែរសម្រាប់ផ្នែកទាំងបី ទាំងចំពោះឥរិយាបថវិជ្ជមាននិងអវិជ្ជមាន។ ប៉ុន្តែជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់អាចមានឥរិយាបថវិជ្ជមានជាងបន្តិច។អតីតជនរងគ្រោះត្រូវរកឃើញថាមានចរិតបដិសេធទៅនឹងបរិបទធំធេងហើយឥរិយាបថនេះអាចជះឥទ្ធិពលមកពីបទពិសោធរបស់ពួកគេ។ ពួកគេអាចបង្ហាញភាពព្រងើយកន្តើយនិងភាពមិនយកចិត្តទុកដាក់ច្រើន ។ នៅក្នុងក្រុមទាំងបីឥរិយាបថអវិជ្ជមានដែលខ្លាំងក្លាជាងគេគឺការរើសអើង។ គំនិតនេះគឺថាមនុស្សដែលត្រូវ

បានជួញដូរអាចមានជីវភាពកាន់តែប្រសើរជាពិសេសប្រសិនបើគេមិនទាន់មានការងារធ្វើ ។ គួរអោយចាប់អារម្មណ៍ដែលថាអ្នករួចខ្លួនយល់ស្របនឹងគំនិតនេះទោះបីពួកគេធ្លាប់មានបទពិសោធន៍ក៏ដោយ។ នៅក្នុងករណីខ្លះនេះអាចជាទម្រង់នៃការបដិសេធដើម្បីបង្ហាញហេតុផលពីទង្វើរបស់ពួកគេ។

ឥរិយាបថបង្ការត្រូវបានវាស់វែងដោយពិនិត្យលើគោលបំណងជាឥរិយាបថទាក់ទងនឹងចំណាកស្រុកដោយសុវត្ថិភាព។ ជាទូទៅមានលទ្ធផលទាបលើកលែងតែចេតនារាយការណ៍អំពីបទឧក្រិដ្ឋ។ការស្វែងរកដំបូន្មានឯករាជ្យអំពីការងារក្រៅប្រទេស ការមិនយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះភ្នាក់ងារដែលផ្តល់ព័ត៌មានមិនត្រឹមត្រូវការអប់រំមិត្តភក្តិអំពីបញ្ហាជួញដូរមនុស្ស និងការដឹងពីទីកន្លែងស្វែងរកព័ត៌មានពីអំពើជួញដូរមនុស្សសុទ្ធតែមានការអនុវត្តតាមទាបជាង (ចន្លោះពី ១០%-៤០%)។ ដោយពិចារណាលើចំណុចនេះ និងការពិតដែលថាមនុស្សជាច្រើនមិនដឹងថាតើត្រូវការក្រដាសស្នាមអ្វីខ្លះដើម្បីធ្វើការក្នុងប្រទេសដទៃគឺជាភស្តុតាងច្បាស់លាស់ចំពោះកម្រិតងាយរងគ្រោះខ្ពស់។

ការវិភាគគ្រប់ជ្រុងជ្រោយបានធ្វើឡើងដើម្បីកំណត់ចំណែកងាយរងគ្រោះចម្បងហើយទំនាក់ទំនងខាងក្រោមត្រូវបានរកឃើញ៖

- ភាពងាយរងគ្រោះថយចុះនៅពេលមានកម្រិតវប្បធម៌ខ្ពស់ ។ នេះបញ្ជាក់ពីអ្វីដែលបានអះអាងកាលពីមុនថាកម្រិតវប្បធម៌គឺជាឧបករណ៍បង្ការចម្បង ហើយកម្មវិធីបង្ការគួរពិចារណាអំពីការធ្វើកិច្ចសហការជាមួយសាលារៀន និងកំណត់គោលដៅសិស្សនៅសាលាបឋមសិក្សា។
- ជាទូទៅស្ត្រីមានភាពងាយរងគ្រោះជាងបុរសបន្តិចប៉ុន្តែមានភាពខុសគ្នាតិចតួចប៉ុណ្ណោះ។
- ភាពងាយរងគ្រោះថយចុះបន្តិចសម្រាប់អ្នកដែលមានជីវភាពគ្រាន់បើដូចជាមានដីឬមានស្ថានភាពសង្គមសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់ជាង ។ ជាថ្មីម្តងទៀតភាពខុសគ្នាគឺតិចតួចប៉ុន្តែបង្ហាញពីតម្រូវការចាំបាច់លើការអន្តរាគមន៍ប្រភេទបង្ការ។
- មានភស្តុតាងច្បាស់ថាអន្តរាគមន៍ពីមុន មានឥទ្ធិពលមួយចំនួនដែលជាទូទៅធ្វើអោយកើនសន្ទស្សន៍ KAP រហូតដល់១១៥-១១៦។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយការសម្រេចបានជាទូទៅមានកម្រិតទាប ហើយក្រុមហានិភ័យខ្ពស់នៅតែមានទំហំធំ។

គន្លឹះបង្កហានិភ័យ

ដើម្បីកំណត់កត្តាបង្កហានិភ័យដែលមានសក្តានុពលខ្សែចង្វាក់ផ្គត់ផ្គង់សម្រាប់អំពើជួញដូរមនុស្សត្រូវចែកចេញជាប្រាំជំហានសំខាន់ចាប់តាំងពីពេលដែលមនុស្សម្នាក់បានដឹងពីឱកាសការងាររហូតទៅដល់ចំណុចដែលពួកគេបានទៅដល់ចំណុចគោលដៅ ។ ជំហានទាំងប្រាំត្រូវប្រើប្រាស់ជាមគ្គុទេសន៍ដើម្បីជួយផ្តោតការពិភាក្សាទៅលើកកត្តាបង្កហានិភ័យដែលមានសក្តានុពល និងវិសាលភាពដែលកត្តាបង្កអាចអនុវត្តបានក្នុងករណីនីមួយៗ ។ ខ្សែចង្វាក់ផ្គត់ផ្គង់ត្រូវបានវាស់វែងសម្រាប់ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ និងអតីតជនរងគ្រោះដូច្នេះអាចធ្វើការប្រៀបធៀបដើម្បីកំណត់កត្តាបង្កហានិភ័យដែលជាកត្តាជំរុញសក្តានុពលធ្វើអោយជនចំណាកស្រុកក្លាយជាជនដែលត្រូវបានគេជួញដូរ។

នៅជំហានទីមួយ (ដឹងពីឱកាសការងារ) ច្បាស់ណាស់ដែលថាអតីតជនរងគ្រោះបានដឹងអំពីឱកាសការងារពីមេខ្យល់ឬភ្នាក់ងារនៅក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំ ។ ជនចំណាកស្រុកជាងពាក់កណ្តាលបានដឹងអំពីឱកាសការងារពីមេខ្យល់ឬភ្នាក់ងារធៀបនឹង ៣០ភាគរយសម្រាប់ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់។

នៅជំហានទីពីរ (ស្រាវជ្រាវព័ត៌មាន) ជនចំណាកស្រុកនឹងជួបជាមួយភ្នាក់ងារឬនិយោជក់ហើយចំណុចផ្តោតនៅទីនេះគឺជាប្រភេទព័ត៌មានដែលផ្តល់អោយ ឬស្វែងរកយ៉ាងស្វះស្វែងដោយជនចំណាកស្រុក។ មេខ្យល់ដែលប្រើប្រាស់ដោយអតីតជនរងគ្រោះត្រូវបានរកឃើញថាកម្រនឹងបញ្ចេញឈ្មោះភ្នាក់ងារដែលពួកគេតំណាងអោយឈ្មោះភ្នាក់ងារត្រូវបានបង្ហាញតែ១៧ភាគរយនៃករណីធៀបនឹង៤៦ភាគរយសម្រាប់ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ ។ ជាធម្មតាភ្នាក់ងារមិនផ្តល់ប្រាក់ឬអំណោយនោះទេ ប៉ុន្តែនៅក្នុងករណីអតីតជនរងគ្រោះទម្រង់ផ្តល់រង្វាន់លើកទឹកចិត្តមួយចំនួនមានប្រមាណ២០ភាគរយនៃករណី។ អតីតជនរងគ្រោះក៏កម្រនឹងស្វែងរកដំបូន្មានឯករាជ្យអំពីការងារ (២៣%ជាមួយនឹង៦០% សម្រាប់ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់)។ លើសពីនេះនៅពេលដែលអតីតជនរងគ្រោះចំនួន៨៣% បានសួរសំនួរខ្លះអំពីការងារជាមធ្យមពួកគេគ្រាន់តែសួរសំនួរគន្លឹះមួយធៀបនឹងសំនួរគន្លឹះពីរដែលសួរដោយជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ ។ មិនមានភាពខុសគ្នាខ្លាំងប៉ុន្មាននោះទេប៉ុន្តែអ្នកជួញដូរជាច្រើននឹងគេចវេសនៅពេលដែលគេជួបនឹងសំនួរច្រើនហួសហេតុ ដូច្នេះហើយរាល់សំនួរបន្ថែមគឺមានប្រយោជន៍។

នៅក្នុងអំឡុងជំហានទីបី (សម្រេចចិត្តទៅ) អតីតជនរងគ្រោះជាងពាក់កណ្តាលអាស្រ័យលើមេខ្យល់ក្នុងការផ្តល់កម្រៃធ្វើដំណើរឬត្រូវការខ្ចីប្រាក់ (ធៀបនឹង២៦%នៃជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់)។ ដូច្នេះថ្លៃចំណាយធ្វើដំណើររបស់ពួកគេ ជាមធ្យមមានចំនួនទាបជាងធៀបនឹងជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ប៉ុន្តែ ៥៨% ជំពាក់បំណុលមេខ្យល់ ។ នៅក្នុងចំណោមជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់មានតែ ២១% ប៉ុណ្ណោះដែលជាប់បំណុលសម្រាប់ចំណាយធ្វើដំណើរ។

នៅជំហានទីបួន (ការរៀបចំការធ្វើដំណើរ) កត្តាបង្កហានិភ័យចម្បងគឺអតីតជនរងគ្រោះចំនួន ៣០% មិនបានយកលុយខ្លួនឯងមកទេធៀបនឹង ១២% សម្រាប់ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់។ អតីតជនរងគ្រោះមិនទំនងជាចុះកិច្ចសន្យាទេ (១០%ទល់នឹង២១%)ហើយដឹងពីខ្សែទូរស័ព្ទបន្ទាន់ (៤០%ទល់នឹង៥៥%)។ កាន់តែសំខាន់ជាងនេះទៀតនោះគឺប្រហែលជាមានអតីតជនរងគ្រោះតែ ២២% ប៉ុណ្ណោះដែលរៀបចំការធ្វើដំណើរដោយខ្លួនគេផ្ទាល់ធៀបនឹង ៦៨% នៃជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់។

មិនមានអ្វីចម្លែកទេនៅក្នុងជំហានទីប្រាំ (មកដល់ចំណុចគោលដៅ) អតីតជនរងគ្រោះទាំងអស់ជួបប្រទះនឹងស្ថានភាពការងារដែលអាក្រក់ (៧២%ទល់នឹង៦%)ឬអាក្រក់ជាង (២៨%ទល់នឹង៦%)ការរំពឹងទុកបន្តិច។ អតីតជនរងគ្រោះស្ទើរតែទាំងអស់ក៏ជួបប្រទះផងដែរ នូវទម្រង់នៃអំពើហិង្សាមួយឬច្រើនរួមមានការគំរាមគំហែង (៦៣%)ទាសភាពបំណុល (៤៨%)និងត្រូវបានគេតាមចាប់ (៧៧%)។

នៅពេលរំពឹងថានឹងទទួលបានលទ្ធផល លទ្ធផលទាំងនោះបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថាអតីតជនរងគ្រោះមិនត្រូវបានផ្តល់ព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធ្វើចំណាកស្រុកដោយសុវត្ថិភាពនៅកន្លែងដំបូងទាំងផ្នត់គំនិតនិងកត្តាងាយរងគ្រោះ។ ប៉ុន្តែសំខាន់ជាងនេះទៅទៀតនោះគឺគ្រាន់តែមនុស្សម្នាក់បានធ្វើចំណាកស្រុកដោយសុវត្ថិភាពមិនមែនមានន័យថាពួកគេអាចបង្ការបានពីអំពើជួញដូរមនុស្សនោះទេ។កត្តាបង្កហានិ-

ភ័យដើរតួជាចម្បងជាងអ្វីដែលបានរំពឹងទុក។ ការបង្កើតការរំពឹងទុកនេះគឺជាគន្លឹះឆ្ពោះទៅចំណាកស្រុកដោយសុវត្ថិភាពហើយអាចមានភាពសាមញ្ញដូចជាការសួរសំនួរបន្ថែមមួយចំនួនទៅកាន់មេខ្យល់ស្វែងរកដំបូន្មានឯករាជ្យអំពីការងារឬប្រាជកថាផ្តល់ច្បាប់ចម្លងលិខិតឆ្លងដែនមុនពេលធ្វើដំណើរ។

ការផ្សារភ្ជាប់

ដ្យាក្រាមខាងក្រោមបង្ហាញពីទំនាក់ទំនងរវាងកត្តាងាយរងគ្រោះកត្តាបង្កភាពងាយរងគ្រោះនិងកត្តាបង្កហានិភ័យ។ ចំណាកស្រុកដោយសុវត្ថិភាពពិតជាអាស្រ័យលើការអប់រំតាមរយៈអន្តរាគមន៍បង្ការដែលមានប្រសិទ្ធភាព។ កិច្ចសហការរវាងការអប់រំនិងកម្មវិធីសន្តិសុខស្បៀងគឺជាចំណុចចាប់ផ្តើមដ៏ល្អប្រសើរដោយសារការអប់រំនិងសន្តិសុខស្បៀងនឹងជួយបន្ធូរបន្ថយកត្តាបង្កភាពងាយរងគ្រោះ ។ អន្តរាគមន៍បង្ការនឹងជួយកាត់បន្ថយឥទ្ធិពលនៃកត្តាបង្កហានិភ័យ ។ ជាមួយគ្នាការអប់រំនិងសន្តិសុខស្បៀង អាចជួយទាញនិងទប់ជនចំណាកស្រុកអោយនៅក្នុងតំបន់ចំណាកស្រុកដែលមានសុវត្ថិភាព។

សារនិងយុទ្ធសាស្រ្តទប់ស្កាត់

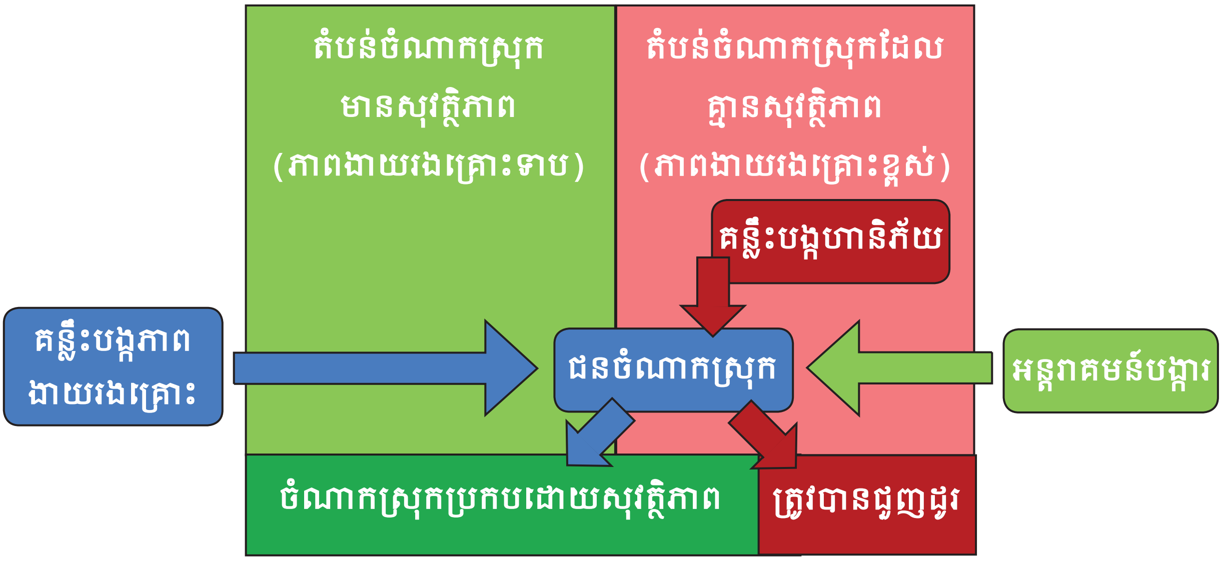

សារនិងយុទ្ធសាស្ត្រទប់ស្កាត់

កត្តាភាពងាយរងគ្រោះ	សារទប់ស្កាត់
ចំណេះដឹង	• អំពើជួញដូរមនុស្សមិនមែនជាការរត់ពន្ធមនុស្សនោះទេនេះគឺជាការយល់ខុស • បុរសស្ត្រីនិងកុមារគឺប្រឈមនឹងហានិភ័យ • ការកេងប្រវ័ញ្ចកើតមាននៅក្នុងវិស័យជាច្រើនមិនមែនតែនៅក្នុងវិស័យផ្លូវភេទប៉ុណ្ណោះទេ
អាកប្បកិរិយា	• ភាពប្រងើយកន្តើយការបដិសេធនិងការរើសអើងគឺជាអាកប្បកិរិយាអវិជ្ជមានខ្លាំងក្លាដែលរារាំងដល់ទំនាក់ទំនងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។សារត្រូវតែសង្កត់ធ្ងន់បញ្ហាទាំងនេះពីទស្សនៈប្រកបដោយមនោសញ្ចេតនា។
ឥរិយាបថ	• តែងតែស្វែងរកដំបូន្មានឯករាជ្យអំពីការងារ • ប្រយ័ត្នប្រយែងចំពោះភ្នាក់ងារនិងមេខ្យល់តែងតែពិនិត្យមើលព័ត៌មាន • អប់រំមិត្តភក្តិអំពីបញ្ហាជួញដូរមនុស្ស • ស្គាល់កន្លែងស្វែងរកព័ត៌មានដែលគួរអោយទុកចិត្ត

ដំណាក់កាលខ្សែចង្វាក់ផ្គត់ផ្គង់	យុទ្ធសាស្ត្រទប់ស្កាត់	
ដឹងពីឱកាសការងារ	• ប្រយ័ត្នប្រយែងចំពោះមេខ្យល់និងភ្នាក់ងារ	សំខាន់បំផុត
ទំនាក់ទំនងដំបូងជាមួយនឹងមេខ្យល់	• ជានិច្ចកាលត្រូវសួរឈ្មោះអង្គភាពពីភ្នាក់ងារ • ស្វែងរកដំបូន្មានឯករាជ្យសួរសំនួរបើអំពីការងារ៖ ឧ.ប្រាក់ខែលក្ខខណ្ឌការងារចំនួនម៉ោងធ្វើការ។ល។	
សម្រេចចិត្តទៅ	• សួររកកិច្ចសន្យាឬកិច្ចព្រមព្រៀងជាលាយល័ក្ខណ៍អក្សរ • ជៀសវាងការខ្ចីប្រាក់ពីមេខ្យល់ដើម្បីយកមកធ្វើជាសោហ៊ុយធ្វើដំណើរ	
រៀបចំធ្វើដំណើរ	• រៀបចំការធ្វើដំណើរដោយខ្លួនឯងបើអាចធ្វើបាន • តែងតែយកប្រាក់ទៅជាមួយទោះបីជាតិចតួចក៏ដោយ • កត់ត្រាទុកលេខទូរស័ព្ទបន្ទាន់ហើយយកទូរស័ព្ទចល័តទៅជាមួយបើអាចធ្វើបាន • ទុកច្បាប់ចម្លងលិខិតឆ្លងដែន • កុំប្រគល់លិខិតឆ្លងដែនទៅអ្នកណាអោយសោះ	

សាវតារនិងវិធីសាស្រ្ត

ការសិក្សាឯករាជ្យចំនួនពីរការវាយតម្លៃភាពងាយរងគ្រោះជាមួយនឹងសហគមន៍ទូទៅ និងសិក្សាខ្សែចង្វាក់ផ្គត់ផ្គង់ជាមួយនឹងជនចំណាកស្រុកនិងអតីតជនរងគ្រោះ

សាវតារ

អំពើជួញដូរគឺជាបញ្ហាដែលកំពុងកើនឡើងទូទាំងពិភពលោក ហើយជនរងគ្រោះច្រើនជាងម្នាក់ក្នុងចំណោមជនរងគ្រោះពីរនាក់មកពីប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍នៅទ្វីបអាស៊ីនិងតំបន់ប៉ាស៊ីហ្វិក។កម្ពុជាគឺជាប្រទេសដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្ទេរផ្តល់ជម្រកខុសច្បាប់និងទទួលជនដែលត្រូវគេជួញដូរ ។ ភាពក្រីក្រនិកម្មភាពមូលដ្ឋានបាត់បង់ដីធ្លី និងបំណងប្រាថ្នាសម្រាប់ជីវិតដែលល្អប្រសើរសុទ្ធសឹងតែជាកត្តាជំរុញអោយប្រទេសកម្ពុជាមានអត្រាចំណាកស្រុកក្នុងប្រទេសនិងឆ្លងប្រទេសខ្ពស់ ។ ខេត្តព្រៃវែងនិងខេត្តស្វាយរៀងគឺប្រភពនិងចំណុចឆ្លងកាត់ទៅកាន់ប្រទេសវៀតណាមខណៈដែលខេត្តសៀមរាបនិងក្រុងភ្នំពេញជាប្រភពផ្គត់ផ្គង់ពលកម្មទៅប្រទេសម៉ាឡេស៊ី កូរ៉េ និង អារ៉ាប់ប៊ីសាអ៊ូឌីត។ បុរសនិងស្ត្រីជាច្រើនធ្វើចំណាកស្រុកហើយត្រូវបានជួញដូរទៅកាន់ប្រទេសដទៃដើម្បីធ្វើការជាពិសេសទៅកាន់ប្រទេសថៃវៀតណាមនិងម៉ាឡេស៊ី។ជនចំណាកស្រុកទៅកាន់ប្រទេសថៃត្រូវបានផ្តល់ប្រភពនិងឆ្លងកាត់តាមខេត្តបាត់ដំបងកោះកុងនិងបន្ទាយមានជ័យ។

ជារឿយៗអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលបានគូសបញ្ជាក់ថាកុមារី និងស្ត្រីងាយនឹងរងគ្រោះទៅនឹងទាសភាពតាមផ្ទះជាពិសេសនៅក្នុងប្រទេសម៉ាឡេស៊ី ។ ប៉ុន្តែបុរសជាច្រើនត្រូវបានបញ្ជូនអោយទៅធ្វើការលើទូកនេសាទក្នុងប្រទេសថៃ ហើយខ្លះទៀតត្រូវបានប្រគល់បន្តឬលក់ទៅប្រទេសដទៃដូចជាប្រទេសម៉ាឡេស៊ី ឥណ្ឌា សូម៉ាលី ទីម័រ អារ៉ាប់ប៊ីសាអ៊ូឌីត និងអាហ្វ្រិកខាងត្បូង។ កុមារមួយចំនួនជាពិសេសកុមារដែលមកពីស្រុកដែលមានព្រំប្រទល់ជាប់នឹងប្រទេសវៀតណាម ត្រូវបានជួញដូរដើម្បីធ្វើជាអ្នកសុំទាន។

ចំណុចអភិវឌ្ឍសំខាន់បំផុតសម្រាប់អង្គការ Winrock គឺការទប់ស្កាត់អំពើជួញដូរមនុស្ស ។ យុទ្ធសាស្រ្តទប់ស្កាត់មានឥទ្ធិពលដោយសារ គេស្វែងរកប្រភពបញ្ហាហើយដូចដែលបានកំណត់ឃើញនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាមនុស្សនៅក្នុងសហគមន៍ដែលប្រឈមនឹងហានិភ័យខ្ពស់ មានការយល់ដឹងតិចតួចពីអំពើជួញដូរមនុស្សដែលបណ្តាលអោយពួកគេមិនអាចធ្វើចំណាកស្រុកដោយសុវត្ថិភាព ។ អង្គការ Winrock ក៏មានបំណងសង្កត់ធ្ងន់ផងដែរ លើបុរសដែលត្រូវបានគេកេងប្រវ័ញ្ចដែលនៅតែមានចំនួនច្រើនហើយជាធម្មតាមិនត្រូវបានចាត់ទុកថាជាក្រុមដែលប្រឈមនឹងហានិភ័យទេ។

ការបង្កើតការសិក្សា

របាយការណ៍នេះគ្របដណ្តប់ដំណាក់កាលបរិមាណចុងក្រោយនៃការសិក្សា។ គម្រោងទាំងមូលក៏រួមបញ្ចូលផងដែរនូវការពិនិត្យមើលឯកសារឡើងវិញនិងកិច្ចសម្ភាសន៍គុណភាពជាមួយនឹងភាគីពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗ។ការពិនិត្យមើលឯកសារឡើងវិញ (ដំណាក់កាលទី១)ត្រូវបានធ្វើមុនដើម្បីចង្អុលបង្ហាញគម្លាតការវាយតម្លៃសំខាន់ដែលមិនបានគ្របដណ្តប់ពេញលេញនៅក្នុងការសិក្សាពីលើកមុន។ទិដ្ឋភាពនៃអំពើជួញដូរ (ដំណាក់កាលទី២)គឺជាទម្រង់នៃការសម្ភាសន៍ស៊ីជម្រៅជាមួយនឹងភាគីពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗ

ដែលរួមមានៈបុគ្គលិកសង្គមកិច្ចអង្គអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានមន្ទីរពាក់ព័ន្ធនិងប៉ូលីសអន្តោប្រវេសន៍។ព័ត៌មានដែលប្រមូលបាននៅក្នុងដំណាក់កាលទី១ និងដំណាក់កាលទី២ត្រូវបានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងការសម្រង់មតិបរិមាណចំនួនពីរលើខ្សែចង្វាក់ផ្គត់ផ្គង់អំពើជួញដូរ (ដំណាក់កាលទី៣)និងការវាយតម្លៃភាពងាយរងគ្រោះ(ដំណាក់កាលទី៤)។ដោយមានការចូលរួមផ្តល់យោបលពីអង្គការវីនរ៉ក់(Winrock)ព័ត៌មានត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាចម្បងដើម្បីបង្កើតកម្រងសំណួរនិងរៀបចំផែនការគំរូ។

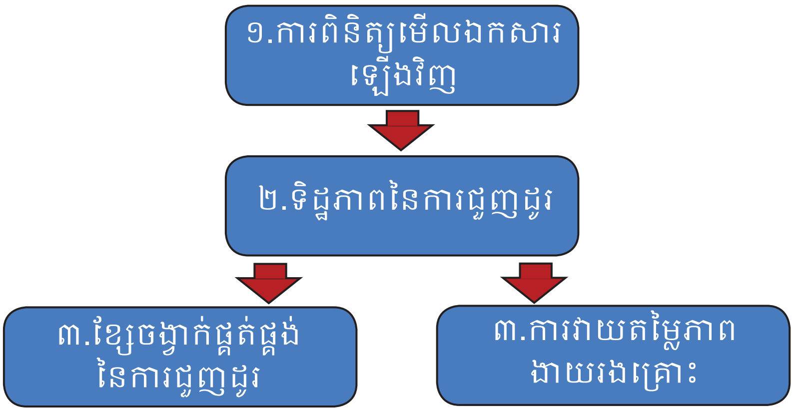

គោលបំណងការសិក្សាភាពងាយរងគ្រោះ

គោលបំណងរួមគឺស្វែងយល់ពីភាពងាយរងគ្រោះនិងកំណត់ពីទំហំដែលគម្លាតចំណេះដឹងឥរិយាបថមិនប្រក្រតីនិងអាកប្បកិរិយាហានិភ័យខ្លាំងក្លាពាក់ព័ន្ធនឹងភាពងាយរងគ្រោះ។ក្រុមហ៊ុន Rapid Asia បានបង្កើតក្របខ័ណ្ឌដើម្បីវាស់វែងដែលហៅថាពិន្ទុKAP។ក្របខ័ណ្ឌនេះអាចប្រើប្រាស់ដើម្បីឆ្លើយតបគោលបំណងដូចខាងក្រោម៖

- ចង្អុលបង្ហាញផ្នែកដែលងាយរងគ្រោះ និងចងក្រងព័ត៌មានទាំងនេះផ្អែកលើប្រជាសាស្ត្រឬបទពិសោធន៍ពីមុននិងកាលៈទេសៈស្ថានភាព
- បង្កើតធាតុចូលជាក់លាក់សម្រាប់បង្កើតសារដែលប្រសិទ្ធភាព
- កំណត់វិសាលភាពឥទ្ធិពលរបស់អន្តរាគមន៍ពីមុន
- វាស់វែងការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយទាំងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយទូទៅនិងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គមដើម្បីការជ្រើសរើសច្រកទំនាក់ទំនងសម្រាប់អន្តរាគមន៍នាពេលអនាគត។
- វាស់វែងឥរិយាបថដែលទាក់ទងជាទូទៅជាមួយនឹងអំពើជួញដូរមនុស្សដែលរួមមាន៖
- **ការបដិសេធ**បញ្ហានៃអំពើជួញដូរមនុស្ស
- **បុរេនិច្ឆ័យ (ស្លាកស្នាមទុរយស)** ចំពោះអតីតជនរងគ្រោះពីអំពើជួញដូរមនុស្ស
- **ការរើសអើង**មនុស្សដែលត្រូវបានគេជួញដូរ
- **ភាពព្រងើយកន្តើយ**គិតថាមិនចាំបាច់ខ្វល់ខ្វាយពីបញ្ហានេះឡើយ
- **ភាពមិនយកចិត្តទុកដាក់**ពាក់ព័ន្ធនឹងរបៀបដែលមនុស្សធ្លាក់ខ្លួនទៅអោយគេជួញដូរ

គោលបំណងសិក្សាខ្សែចង្វាក់ផ្គត់ផ្គង់

នៅខណៈដែលអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនិងស្ថាប័នដទៃដែលពាក់ព័ន្ធធ្វើការពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើ

ជួញដូរមនុស្សអាចផ្តល់ព័ត៌មានខ្លីៗអំពីខ្សែចង្វាក់ផ្គត់ផ្គង់អំពើជួញដូរមនុស្សគោលបំណងគឺដើម្បីទាញយក "រឿងពិត" ផ្ទាល់ពីជនចំណាកស្រុកនិងអតីតជនរងគ្រោះ។ ការប្រៀបធៀបត្រូវធ្វើឡើងរវាងអ្នកដែលបានធ្វើចំណាកស្រុកប្រកបសុវត្ថិភាពនិងអតីតជនរងគ្រោះដើម្បីកំណត់ "កត្តាងាយរងគ្រោះ" ចម្បង និង "កត្តាបង្កហានិភ័យ"។ការប្រៀបធៀបធ្វើឡើងជាទម្រង់រចនាសម្ព័ន្ធដោយព្រាងចំណុចសំខាន់ៗនៃដំណើរការដែលជនចំណាកស្រុក និងអតីតជនរងគ្រោះបានឆ្លងកាត់ចាប់ពីពេលដែលពួកគេចង់ធ្វើចំណាកស្រុកដំបូង រហូតទៅដល់ចំណុចដែលពួកគេទៅដល់គោលដៅធ្វើការ។ការធ្វើដំណើរត្រូវបំបែកចេញជាជំហានៗដោយកំណត់ឥរិយាបថសុវត្ថិភាពនិងគ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងជំហាននីមួយៗ។លទ្ធផលនឹងជួយបង្ហាញចំណុចដូចជា៖

- **កត្តាភាពងាយរងគ្រោះ៖** តើបណ្តុំចំណេះដឹងអាកប្បកិរិយា ឥរិយាបថ ប្រជាសាស្ត្រនិងកត្តាសេដ្ឋកិច្ចអ្វីខ្លះដែលធ្វើអោយជនចំណាកស្រុកងាយនឹងត្រូវគេជួញដូរ?
- **កត្តាបង្កហានិភ័យ៖** តើនៅក្នុងស្ថានភាពអ្វីនិងនៅចំណុចណាក្នុងការធ្វើដំណើរដែលជនចំណាកស្រុកភាគច្រើនងាយនឹងត្រូវគេជួញដូរ
- **ការផ្សារភ្ជាប់៖** សំនួរសំខាន់បំផុតដែលត្រូវសួរនោះគឺថាតើភាពងាយរងគ្រោះអាចភ្ជាប់ទៅនឹងហានិភ័យបានដែរឬយ៉ាងណា ។ ជាបញ្ហាដែលអ្នកងាយរងគ្រោះកាន់តែច្រើនទំនងជាត្រូវបានជួញដូរតាំងពីនៅកន្លែងដំបូង។

ឆ្លើយនឹងសំនួរទាំងនេះនឹងជួយកម្មវិធីទប់ស្កាត់ពាក់ព័ន្ធនឹង៖

- បង្កើតសារសំខាន់ៗសម្រាប់ការទំនាក់ទំនង
- កាន់តែច្បាស់លាស់អំពីកន្លែងនិងពេលវេលាដែលត្រូវទប់ស្កាត់
- ផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ខ្លាំង លើសកម្មភាពដែលអាចជួយក្នុងការពង្រឹងឥរិយាបថសម្រាប់ចំណាកស្រុកដោយសុវត្ថិភាព។

ក្រុមគោលដៅ

ការសិក្សាភាពងាយរងគ្រោះ កំណត់គោលដៅលើមនុស្សដែលងាយនឹងត្រូវគេជួញដូរ។ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យគោលដៅមានដូចខាងក្រោម ៖

- បែងចែក៥០/៥០រវាងមនុស្សប្រុសនិងមនុស្សស្រី
- មានកំណត់អាយុពី១៨ទៅ៣៥ឆ្នាំ
- នៅក្នុងចំណាត់ថ្នាក់សង្គមសេដ្ឋកិច្ចទាប (SES DE)ជាក្រុមមនុស្សដែលពេលខ្លះមិនមានលទ្ធភាពទិញសម្លៀកបំពាក់ថ្មី ឬចំណីអាហារ
- មានបំណងចង់ចំណាកស្រុកទៅបរទេសឬទៅខេត្តដទៃនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា
- មិនធ្លាប់ធ្វើចំណាកស្រុកទៅបរទេសឬទៅកាន់ខេត្តផ្សេងៗនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាពីមុន។

ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់គឺ ជាអ្នកដែលបានធ្វើចំណាកស្រុកជោគជ័យដោយមិនត្រូវបានគេជួញដូរ៖

- បែងចែក៥០/៥០រវាងមនុស្សប្រុសនិងមនុស្សស្រី

- បានធ្វើចំណាកស្រុកក្នុងប្រទេសឬក្រៅប្រទេសដើម្បីធ្វើការនៅក្នុងរយៈពេល១២ខែចុងក្រោយ ហើយបានត្រឡប់មកផ្ទះវិញដោយមិនមានជំនួយ
- មានអាយុ១៨ឆ្នាំឬលើស

អតីតជនរងគ្រោះគឺជាមនុស្សដែលធ្លាប់បានគេជួញដូរ មិនថានៅក្នុងប្រទេសឬនៅក្រៅប្រទេស៖

- បែងចែក៥០/៥០រវាងមនុស្សប្រុសនិងមនុស្សស្រី
- ធ្លាប់បានគេជួញដូរនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាឬនៅបរទេស
- មានអាយុ១៨ឆ្នាំឬលើស

គំរូចំនួនអ្នកងាយរងគ្រោះ

ខេត្តចំនួន៧ត្រូវបានកំណត់ថាជាតំបន់ប្រភពនៃអំពើជួញដូរមនុស្ស។ ដោយផ្អែកលើអនុសាសន៍ពីបណ្តាអង្គការដែលធ្វើការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើជួញដូរមនុស្សនានា ស្រុកនិងភូមិដែលជា"ចំណុចក្តៅ" មួយចំនួនត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងខេត្តទាំងនេះ។ នៅក្នុងភូមិនីមួយៗ គេជ្រើសរើសគ្រួសារដោយប្រើវិធីដើរចូលដោយចៃដន្យដោយជ្រើសរើសរៀងរាល់គ្រួសារទីបី ។ នៅក្នុងគ្រួសារអ្នកឆ្លើយម្នាក់ត្រូវបានជ្រើសរើសដោយផ្អែកលើលក្ខខណ្ឌវិនិច្ឆ័យចំនួនកំណត់។

នៅខេត្តបន្ទាយមានជ័យភូមិមួយចំនួនដែលបានជ្រើសរើសត្រូវបានជំនួស ។ ដោយសារតែចំណាកស្រុកទៅកាន់ប្រទេសថៃមានកម្រិតខ្ពស់ ទើបមិនអាចស្វែងរកអ្នកឆ្លើយដែលមិនធ្លាប់ធ្វើចំណាកស្រុកពីមុនអោយបានគ្រប់ចំនួន។

ខេត្ត	ស្រុក/ភូមិ	ចំនួនគំរូ
ភ្នំពេញ	ខណ្ឌដង្កោឬស្សីកែវមានជ័យសែនសុខចំការមនដង្កោរ ពោធិ៍សែនជ័យ	១០០
ស្វាយរៀង	ចន្ទ្រា	១០០
ព្រៃវែង	មេសាងដងហ្សរមេសាង	១០០
កោះកុង	ស្រែអំបិលស្មាច់មានជ័យ	១០០
សៀមរាប	វ៉ារិន	១០០
បន្ទាយមានជ័យ	មង្គលបូរីសេរីសោភ័ណ្ឌ	១០០
កំពង់ចាម	ស្រុកពញាក្រែក	១០០
សរុប		៧០០

ការជ្រើសរើសថែជន្សសម្រាប់ខ្សែចង្វាក់ផ្ដត់ផ្ដង់

ជនចំណាកស្រុកកាលពីមុនត្រូវបានជ្រើសរើសនៅក្នុងភូមិតែមួយ និងក្រុមងាយរងគ្រោះដោយប្រើប្រាស់មធ្យោបាយជ្រើសរើសថែជន្សនិងប្រព័ន្ធចំនួនកំណត់។អតីតជនរងគ្រោះត្រូវបានកំណត់ទាំងនៅក្នុងមណ្ឌលនិងសហគមន៍ជាម្ចាស់ផ្ទះ។នៅក្នុងចំណោមអ្នកឆ្លើយសំណួរ៦០នាក់ដែលបានសម្ភាសន៍រួមផ្សំដោយស្ត្រី៣៦នាក់នៅក្នុងមណ្ឌលនិងបុរស២៤នាក់នៅក្នុងសហគមន៍ជាម្ចាស់ផ្ទះ។

ការស្វែងរកអតីតជនរងគ្រោះដើម្បីសម្ភាសន៍មិនងាយស្រួលនោះទេ ។ មណ្ឌលមួយចំនួនបដិសេធក្នុងការសហការមណ្ឌលដទៃទៀតមានអតីតជនរងគ្រោះតែពីរបីនាក់ប៉ុណ្ណោះហើយអតីតជនរងគ្រោះមួយចំនួនមានការប៉ះពាល់ផ្លូវចិត្ត និងមិនអាចធ្វើការសម្ភាសន៍បាន។ នៅក្នុងមណ្ឌលមួយចំនួនកិច្ចសម្ភាសន៍មួយចំនួនត្រូវបញ្ឈប់ដោយសារអតីតជនរងគ្រោះដែលត្រូវបានសម្ភាសន៍ ក្លាយទៅជាអ្នកដែលមិនធ្លាប់ត្រូវគេជួញដូរ។

ខេត្ត	ស្រុក/ភូមិ	ចំនួនគំរូជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់	ចំនួនគំរូអ្នកដែលរួចខ្លួន
ភ្នំពេញ	ខណ្ឌដង្កោឫស្សីកែវមានជ័យសែនសុខ ចំការមនដង្កោរ ពោធិ៍សែនជ័យ	៣០	១១
ស្វាយរៀង	ចន្ទ្រា	៣០	៤
ព្រៃវែង	មេសាងដងហ្សរមេសាង	៣០	៧
កោះកុង	ស្រែអំបិលស្មាច់មានជ័យ	៣០	១០
សៀមរាប	វ៉ារិន	៣០	៧
បន្ទាយមានជ័យ	មង្គលបូរីសេរីសោភ័ណ្ឌ	៣០	៧
កំពង់ចាម	ស្រុកពញាក្រែក	៣០	១៤
សរុប		២១០	៦០

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

ព័ត៌មានក្រុមគោលដៅ

ព័ត៌មានប្រជាសាស្ត្រនិងសេដ្ឋកិច្ចរបស់ក្រុមងាយរងគ្រោះជនចំណាកស្រុកនិងអតីតជនរងគ្រោះក៏ដូចជាការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ។

ព័ត៌មានប្រជាសាស្ត្រ

នៅក្នុងក្រុមងាយរងគ្រោះភាគច្រើនបានបញ្ចប់បឋមសិក្សា ឬតិចជាងនេះ ។ មានតែពាក់កណ្ដាលប៉ុណ្ណោះដែលមានការងារធ្វើមានរបរផ្ទាល់ខ្លួនការងារតាមរដូវឬការធ្វើកសិកម្មចិញ្ចឹមជីវិត ។ មានភាពខុសគ្នាមួយចំនួនរវាងជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់និងអតីតជនរងគ្រោះ។ អតីតជនរងគ្រោះទំនងជាមានវ័យក្មេងហើយមានកម្រិតវប្បធម៌ទាប ។ ចំណុចលើកឡើងពីសារសំខាន់នៃការអប់រំនិងបន្តអោយកុមារទៅរៀន ។ កម្មវិធីនានាដែលជំរុញកត្តានេះក៏ជួយកាត់បន្ថយអំពើជួញដូរមនុស្សផងដែរ។

ព័ត៌មាន	ជនងាយរងគ្រោះ n=៧០០ (%)	ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ n=២១០ (%)	អតីតជនរងគ្រោះ n=៦០ (%)
ភេទ (ភាគកំណត់)			
ប្រុស	៥០	៥០	៤០
ស្រី	៥០	៥០	៦០
អាយុ (ភាគកំណត់)			
១៨-១៩	២៩	៩	៦៦
២០-២៤	២៩	៣១	២០
២៥-២៩	២៨	៣៣	៧
៣០-៣៩	១៤	២៧	៧
ការអប់រំ			
ត្រឹមបឋមសិក្សា	៧១	៦៨	៨៣
អនុវិទ្យាល័យ	២៣	២២	១៥
វិទ្យាល័យ	៦	១០	២
ឧត្តមសិក្សា ឬខ្ពស់ជាង	-	-	-
សកម្មភាពបច្ចុប្បន្ន			
សិក្សា	២៧	១២	៣៥
ធ្វើការរកស៊ីធ្វើការតាមរដូវ។ល។	៥៧	៧៥	៤៧
ធ្វើកិច្ចការផ្ទះ	១៣	១០	១០
គ្មានការងារធ្វើ/ផ្សេងៗ	៣	៣	៨

មូលដ្ឋាន៖អ្នកចូលរួមទាំងអស់

ព័ត៌មានសេដ្ឋកិច្ច

ស្ថានភាពសង្គមសេដ្ឋកិច្ច (SES) ត្រូវបានកំណត់ន័យថា៖ ពេលខ្លះមិនមានលទ្ធភាពទិញ :

E – ចំណីអាហារ

D – សំលៀកបំពាក់ថ្មី

ABC – អ្នកដែលមានជីវភាពគ្រាន់បើ

អតីតជនរងគ្រោះស្ទើរពាក់កណ្តាលស្ថិតនៅក្នុងចំណាត់ថ្នាក់ ស្ថានភាពសង្គមសេដ្ឋកិច្ចកំរិត E ។ សន្តិសុខស្បៀងគឺជាកត្តាសេដ្ឋកិច្ចសំខាន់ដែលបែងចែកក្រុមនីមួយៗ អោយខុសពីគ្នា។ អតីតជនរងគ្រោះមានជីវភាពយ៉ាប់យឺនដែលមួយចំនួនមានដីផ្ទាល់ខ្លួននិងមួយចំនួនទៀតមានអង្ករហូបគ្រប់គ្រាន់ដោយខ្លួនឯង ។ ដូច្នេះកម្មវិធីដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការកែលម្អសន្តិសុខចំណីអាហារ អាចចូលរួមចំណែកយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការបញ្ឈប់អំពើជួញដូរមនុស្ស។

ព័ត៌មាន	ជនងាយរងគ្រោះ n=700 (%)	ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ n=210 (%)	អតីតជនរងគ្រោះ n=60 (%)
ធ្វើស្រែខ្លួនឯង			
បាទ/ចាំ មានដី	87	69	67
បាទ/ចាំជួលដី	3	1	3
ទេ	10	30	30
ទិញ ឬខ្ចីអង្ករ			
ផ្គត់ផ្គង់ខ្លួនឯង	40	31	17
១ – ៣ខែ	29	16	17
៤ – ៦ខែ	13	10	19
៧ – ១២ខែ	18	43	45
ជាមធ្យម	3 ខែ	6 ខែ	7 ខែ
IDកាតក្រីក្រ			
ID ក្រីក្រ១	9	8	18
ID ក្រីក្រ២	12	14	8
គ្មាន	79	78	73
ចំណូល			
សមាមាត្រសមាជិកគ្រួសារដែលផលិតចំណូល	44%	47%	45%
ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ច			
E	24	24	47
D	76	76	53
ABC	-	-	-

មូលដ្ឋាន៖អ្នកចូលរួមទាំងអស់

វិស័យការងារ - សម្រាប់តែប្រភេទអ្នកងាយរងគ្រោះប៉ុណ្ណោះ

ភាគច្រើននៃប្រភេទអ្នកងាយរងគ្រោះ ធ្វើការក្នុងវិស័យកសិកម្មបន្ទាប់មកគឺការងារចម្រុះនៅក្នុងវិស័យដទៃទៀត។

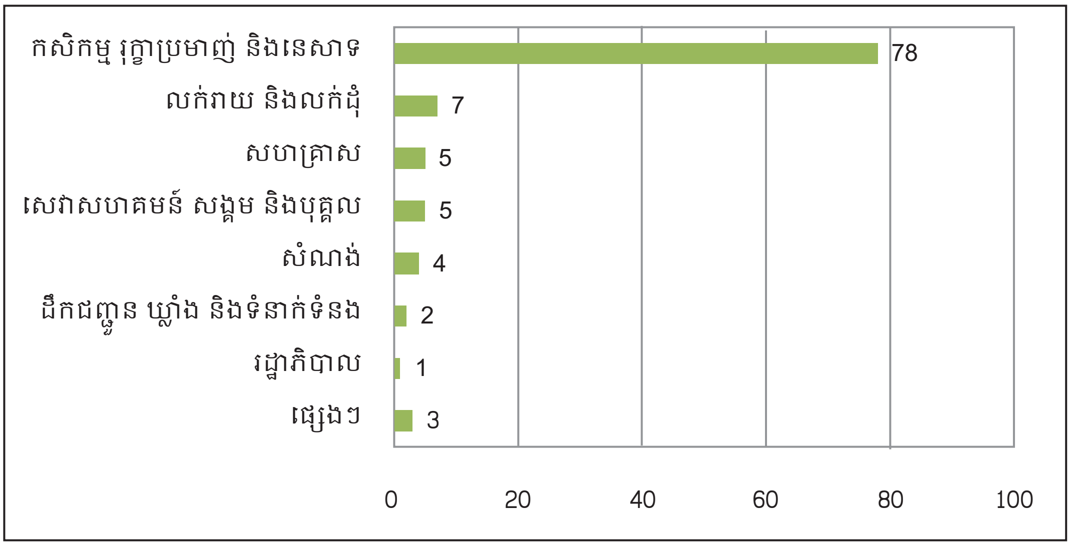

មូលដ្ឋាន៖អ្នកងាយរងគ្រោះទាំងអស់ដែលមានការងារធ្វើ

ប្រភេទការងារចំណាកស្រុក

ទាំងជនចំណាកស្រុកនិងអតីតជនរងគ្រោះដែលបានសម្ភាសន៍ធ្លាប់ធ្វើការងារនៅក្នុងវិស័យខុសៗគ្នាជាច្រើនដូចជាសំណង់រោងចក្រនេសាទនិងកំសាន្ត ។ នេសាទកសិកម្មនិងកំសាន្តលេចធ្លោជាងគេដោយសារវិស័យនេះទាក់ទាញមនុស្សភាគច្រើន ដែលត្រូវបានជួញដូរបើប្រៀបធៀបនឹងជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ ។ ឧទាហរណ៍វិស័យនេសាទនៅប្រទេសថៃគឺត្រូវបានគេស្គាល់យ៉ាងច្បាស់ថាកេងប្រវ័ញ្ចកម្មករដែលទៅពីប្រទេសកម្ពុជាជាពិសេសបុរស។

ជនចំណាកស្រុកវិលត្រឡប់និងអតីតជនរងគ្រោះ

ការដាក់បញ្ចូលប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ

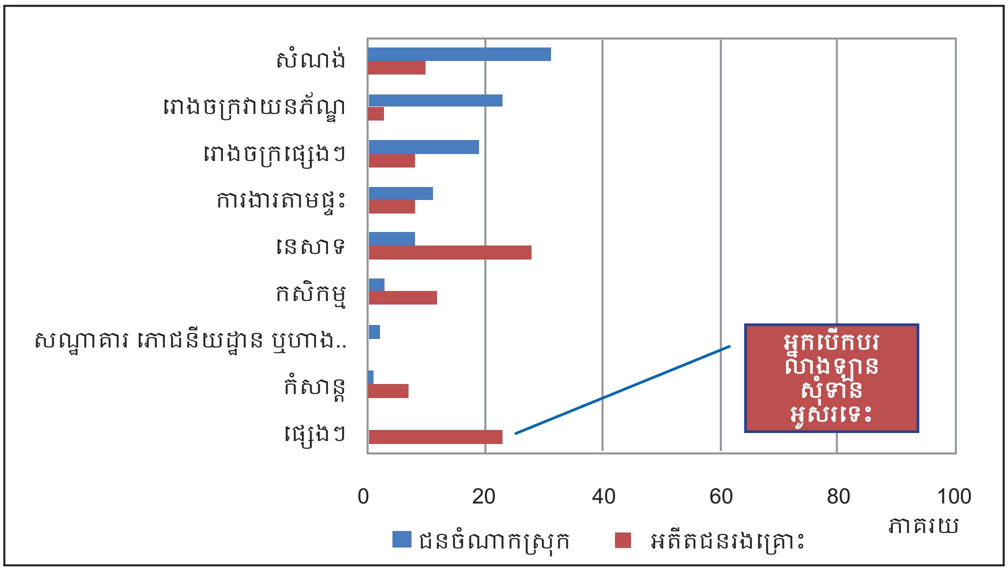

មូលដ្ឋាន៖ជនចំណាកស្រុកនិងអតីតជនរងគ្រោះទាំងអស់

ទូរទស្សន៍និងវិទ្យុគឺជាប្រព័ន្ធព័ត៌មានដែលមនុស្សភាគច្រើនអាចមានលទ្ធភាពទទួលបាន ។ ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយមានភាគរយខ្ពស់បំផុតសម្រាប់ជនចំណាកស្រុកវិលត្រឡប់និងទាបបំផុតសម្រាប់អតីតជនរងគ្រោះ ។ នៅក្នុងចំណាត់ថ្នាក់អ្នកងាយរងគ្រោះមនុស្សម្នាក់នៅក្នុងចំណោមមនុស្សប្រាំនាក់មិនអាចទទួលបានប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយណាទាំងអស់។ នេះមិនមែនជារឿងភ្ញាក់ផ្អើលឡើយដែលការមើលឃើញពីស្ថានភាពសង្គមសេដ្ឋកិច្ចទាបរបស់អតីតជនរងគ្រោះក៏ថែមទាំងរំលេចពីបញ្ហាប្រឈមលើកម្មវិធីទប់ស្កាត់ដែលពឹងផ្អែកលើប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយទូទៅ ។ យ៉ាងហោចណាស់មួយភាគបីនៃអតីតជនរងគ្រោះមិនអាចទទួលបានប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយធម្មតា។

ការដាក់បញ្ចូលទូរស័ព្ទចល័ត

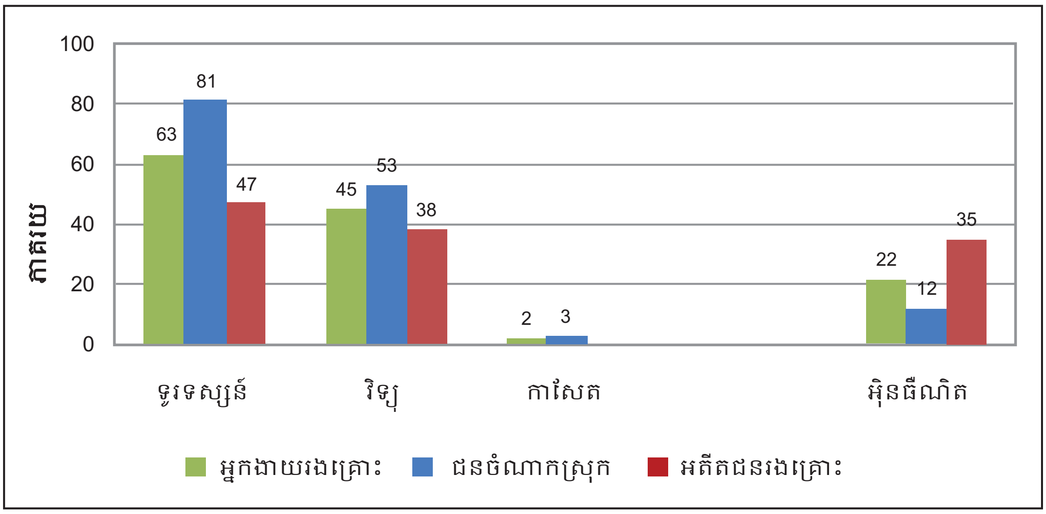

មូលដ្ឋាន៖អ្នកចូលរួមទាំងអស់

ការដាក់បញ្ចូលទូរស័ព្ទចល័តនៅក្នុងក្រុមអ្នកងាយរងគ្រោះមានចំនួន ៥៨%បន្ទាប់មក ៥៦% សម្រាប់ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់និង ៣៥%សម្រាប់អតីតជនរងគ្រោះ។ ជាថ្មីម្តងទៀតនេះគឺជាការឆ្លុះបញ្ចាំងអោយឃើញពីស្ថានភាពងាយរងគ្រោះ សម្រាប់អ្នកដែលត្រូវបានកំណត់គោលដៅ ដោយអ្នកជួញដូរដោយសារពួកគេមានមធ្យោបាយតិចតួច ក្នុងការទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកដទៃដើម្បីស្វែងរកជំនួយ្ទានឬប្រមូលព័ត៌មាន។

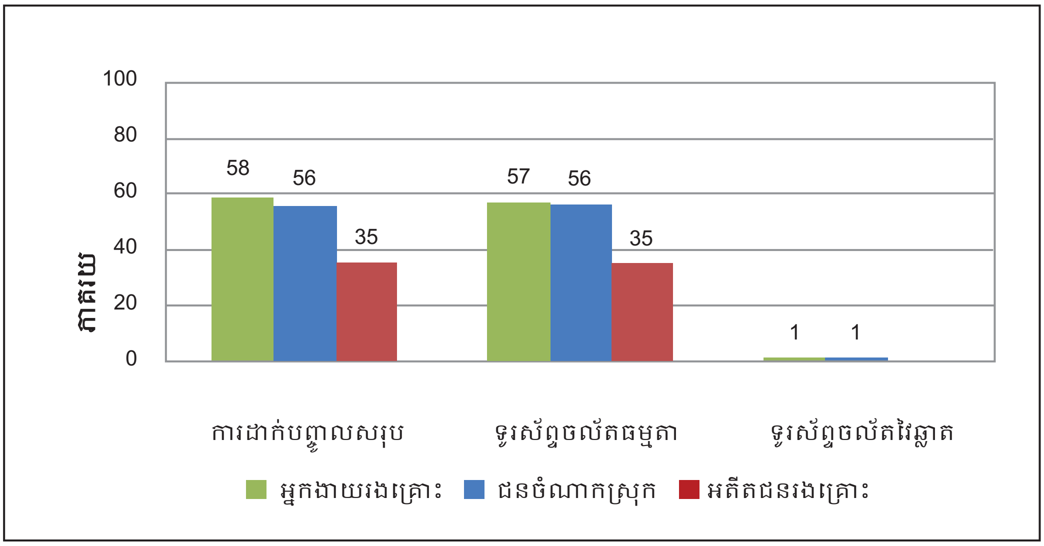

មូលដ្ឋាន៖អ្នកចូលរួមទាំងអស់

ការយល់ដឹងនិងបទពិសោធន៍ជាមួយអំពើជួញដូរមនុស្ស

វិសាលភាពដែលអ្នកទទួលផលប្រយោជន៍បានដឹងពីអំពើជួញដូរមនុស្សការបង្ហាញទៅនឹងការធ្វើចំណាកស្រុក និងអន្តរាគមន៍អំពើជួញដូរមនុស្សកាលពីមុន

យល់ដឹងពីអំពើជួញដូរមនុស្ស

មនុស្សស្ទើតែគ្រប់គ្នាបានលឺពីអំពើជួញដូរមនុស្សប៉ុន្តែមានមនុស្សតិចតួចប៉ុណ្ណោះដែលដឹងគួរសមពីបញ្ហានេះ ។ ការយល់ដឹងមានកម្រិតទាបនៅក្នុងក្រុមអ្នកងាយរងគ្រោះហើយរំលេចពីតម្រូវការសកម្មភាពលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងដែលបានកំណត់គោលសម្រាប់ក្រុមនេះ។ទូរទស្សន៍គឺជាប្រភពចម្បងនៃការយល់ដឹងសម្រាប់អ្នកងាយរងគ្រោះនិងជនចំណាកស្រុក។អតីតជនរងគ្រោះដែលទទួលប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយតិចបានលឺពីអំពើជួញដូរមនុស្សតាមមិត្តភក្តិ និងឈានទៅរកវិសាលភាពធំជាងនេះ។

កម្រិតយល់ដឹង

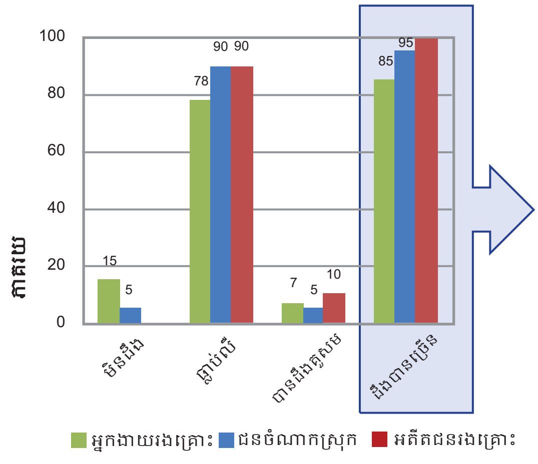

ប្រភពការយល់ដឹង (មូលដ្ឋានៈអ្នកដែលដឹង)

ប្រភពប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ	អ្នកងាយរងគ្រោះ %	ជនចំណាកស្រុកវិលត្រឡប់ %	អតីតជនរងគ្រោះ %
សារព័ត៌មាន និងរបាយការណ៍ផ្សព្វផ្សាយ	51	52	23
ឯកសារតាមទូរទស្សន៍	53	45	50
អានសៀវភៅ	3	4	8
តាមមិត្តភក្តិ	30	58	62
តាមអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន	11	20	7
អ៊ិនធឺណិត	1	-	-
ខ្សែភាពយន្ត	6	4	5
ការប្រកាសសេវាសាធារណៈ	16	9	10
សកម្មភាពសហគមន៍	7	5	5
ប័ណ្ណប្រកាស ខិតប័ណ្ណ ឬកូនសៀវភៅផ្សព្វផ្សាយ	5	2	8
ចំនួនប្រភពជាមធ្យម	**1.8**	**2.0**	**1.8**

មូលដ្ឋានៈអ្នកចូលរួមទាំងអស់

ស្គាល់ជនដែលបានធ្វើចំណាកស្រុក

ប្រហែលមួយភាគបីនៅក្នុងក្រុមនីមួយៗស្គាល់នរណាម្នាក់ដែលធ្លាប់ធ្វើចំណាកស្រុក ។ សមាមាត្រមានភាគរយខ្ពស់ជាងសម្រាប់ជនចំណាកស្រុកនិងអតីតជនរងគ្រោះ។ នៅក្នុងករណីភាគច្រើនបុគ្គលដែលធ្វើចំណាកស្រុកត្រូវជាសាច់ញាតិ ឬបងប្អូន។ សម្រាប់អតីតជនរងគ្រោះវង្វង់ទំនាក់ទំនងអ្នកធ្វើចំណាកស្រុកទំនងជាមានលក្ខណៈទូលំទូលាយ។ដោយមានការប្រឈមខ្លាំងសម្រាប់ជនចំណាកស្រុកដលៃភាគច្រើនជាសមាជិកគ្រួសារដលៃអាចអោយប៉ាន់សុមានថាជនចំណាកសុរុកកាលពីមុនអាចជាកត្តាជះឥទ្ធិពលចម្បង ។ ដូច្នេះទស្សនាទាននៃការធ្វើចំណាកស្រុកប្រកបដោយសុវត្ថិភាពគឺជាចំណុចដែលត្រូវបង្រៀនទៅដល់មនុស្សគ្រប់គ្នាមិនត្រឹមតែសម្រាប់ជនចំណាកស្រុកលើកទីមួយប៉ុណ្ណោះទេ។

ស្គាល់បុគ្គលដែលបានធ្វើចំណាកស្រុក

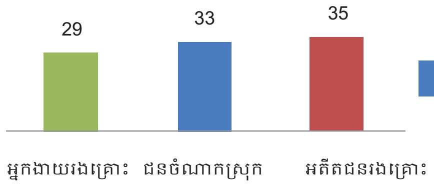

ប្រភេទទំនាក់ទំនង

បុគ្គល	អ្នកងាយរងគ្រោះ %	ជនចំណាកស្រុកវិលត្រឡប់ %	អតីតជនរងគ្រោះ %
ឪពុក	1	2	7
ម្ដាយ	<1	2	5
បងប្អូនស្រី ឬប្រុស	18	18	12
សាច់ញាតិដទៃ	10	13	7
មិត្តជិតស្និទ្ធ	2	4	10
មិត្តរួមការងារ	<1	<1	3

មូលដ្ឋានៈអ្នកចូលរួមទាំងអស់

ទីសំចតរបស់ជនចំណាកស្រុក

ក្នុងចំណោមមនុស្សដែលបានធ្វើចំណាកស្រុកក្នុងរយៈពេល១២ខែចុងក្រោយ មួយភាគធំកំពុងតែនៅបរទេសនៅឡើយប៉ុន្តែទាក់ទងមកគ្រួសារ ឬមិត្តភក្តិជាធម្មតាហើយមួយចំនួនទៀតបានត្រឡប់មកផ្ទះវិញប្រកបដោយសុវត្ថិភាព។ មានករណីចំនួន ៨ (ដែលក្នុងនោះ៧ករណីទាក់ទងនឹងអតីតជនរងគ្រោះ) នៅក្នុងកាលៈទេសៈដែលមនុស្សម្នាក់អាចសង្ស័យថាបានធ្វើចំណាកស្រុកដោយគ្មានសុវត្ថិភាព។ ប៉ុន្តែមិនមាននរណាម្នាក់បានទាក់ទងនគរបាលដើម្បីរាយការណ៍អំពីបុគ្គលដែលបាត់ខ្លួនឡើយ។

ទីកន្លែង	អ្នកងាយរងគ្រោះ n=198 (%)	ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ n=69 (%)	អតីតជនរងគ្រោះ n=21 (%)	លទ្ធផលរំពឹងទុក
ត្រឡប់មកផ្ទះដោយសុវត្ថិភាព	15	36	24	ទំនងជាចំណាកស្រុកប្រកបដោយសុវត្ថិភាព
នៅបរទេសតែនៅទាក់ទងធម្មតាមកពួកយើង	66	48	38	
នៅបរទេសហើយមិនទាក់ទងមកយើងជាធម្មតា	19	15	5	
នៅបរទេសប៉ុន្តែមិនបានលឺដំណឹងសោះ ហើយយើងបារម្ភ	-	1	19	ចំណាកស្រុកគ្មានសុវត្ថិភាព និងអាចជាអំពើជួញដូរមនុស្ស ក្នុងចំណោម ៨ ករណីគ្មានករណីណាមួយត្រូវបានរាយការណ៍ទៅនគរបាលឡើយ
មិនដឹងថាពួកគេនៅទីណា ហើយយើងកំពុងព្រួយបារម្ភ	-	-	10	
យើងសង្ស័យថា ពួកគេត្រូវបានជួញដូរ ឬបាត់ខ្លួន	-	-	5	

មូលដ្ឋានៈស្គាល់អ្នកដែលបានធ្វើចំណាកស្រុក

ការបង្ហាញពីអន្តរាគមន៍លើអំពើជួញដូរមនុស្សពីមុន

ប្រមាណមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមមនុស្សបួននាក់ឬប្រាំនាក់នៅក្នុងប្រភេទនីមួយៗត្រូវបានបង្ហាញពីអន្តរាគមន៍លើអំពើជួញដូរមនុស្សពីមុន។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ លទ្ធភាពដែលអាចទៅដល់មានកម្រិតទាបបំផុតសម្រាប់អតីតជនរងគ្រោះ ។ ជាថ្មីម្តងទៀតចំណុចនេះបញ្ជាក់ថាជាបញ្ហានៃការដាក់បញ្ចូលប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយបានទាបសម្រាប់ប្រភេទអតីតជនរងគ្រោះ ។ ប្រភេទអន្តរាគមន៍ដែលសាមញ្ញបំផុត គឺការប្រជុំសហគមន៍ ឬប្រភេទប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយទូទៅមួយចំនួន។

ការបង្ហាញពីអន្តរាគមន៍ TIP ពីមុន

(ប្រភព៖ អ្នកដែលដឹងពី TIP)

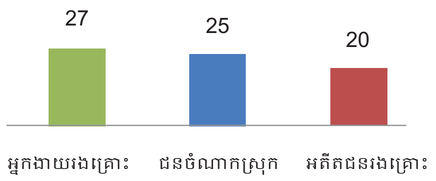

ប្រភេទសកម្មភាពដែលបានបង្ហាញ

(ប្រភព៖ អ្នកដែលបានបង្ហាញ)

សកម្មភាព	អ្នកងាយរងគ្រោះ n=164 (%)	ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ n=50 (%)	អតីតជនរងគ្រោះ n=12 (%)
យុទ្ធនាការប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយទូទៅ	37	18	42
សកម្មភាពសហគមន៍	21	18	8
ការចែកចាយព័ត៌មាន	11	4	25
ប្រជុំសហគមន៍	44	62	33
ផ្សេងៗ	1	-	-

មូលដ្ឋាន៖អ្នកដែលដឹងពីការជួញដូរមនុស្ស

កម្រិតនៃការចូលរួម

ការចូលរួមនៅក្នុងអន្តរាគមន៍ពីមុនគឺមានសង្គតិភាពណាស់សម្រាប់ក្រុមទាំងអស់ ។ ពីរភាគបីគឺជាអ្នកស្តាប់អកម្មហើយប្រហែលជាមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមប្រាំនាក់បានចូលរួមយ៉ាងសកម្ម ។ នៅក្នុងករណីការទំនាក់ទំនងទប់ស្កាត់រំលេចពីតម្រូវការលើការផ្តល់សារច្បាស់លាស់ ព្រមទាំងដើម្បីជំរុញទឹកចិត្តអោយចូលរួមយ៉ាងសកម្ម។

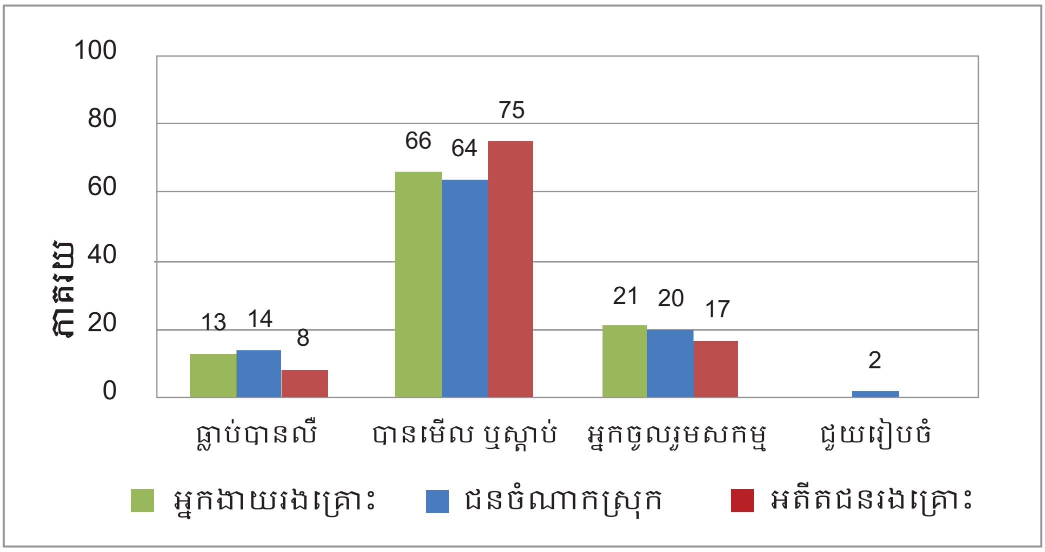

មូលដ្ឋាន៖អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងអន្តរាគមន៍ពីមុន

ក្របខ័ណ្ឌការវាយតម្លៃជាលក្ខណៈចក្ខុវិស័យ

ការវាយតម្លៃដំណើរការនិងឥទ្ធិពលវាស់វែងជាមួយនឹងការផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងមធ្យោបាយផ្អែកលើសិទ្ធិមនុស្ស

បញ្ហាប្រឈមក្នុងការវាយតម្លៃ

បញ្ហាប្រឈមចម្បងសម្រាប់កម្មវិធីប្រភេទទប់ស្កាត់ទាក់ទងនឹងអំពើជួញដូរមនុស្សគឺមិនអាចទៅរួចក្នុងការវាស់វែងដោយផ្ទាល់នូវលទ្ធផលចុងក្រោយនៃការកាត់បន្ថយចំនួនមនុស្សដែលត្រូវបានគេជួញដូរ មិនអាចទៅរួចក្នុងការបញ្ជាក់ពីអ្វីដែលយើងមិនដឹង! ដូច្នេះមានតម្រូវការខ្លាំងក្លាសម្រាប់ឧបករណ៍និងសូចនាករដែលអាចកំណត់វិសាលភាពដែលមនុស្សងាយរងគ្រោះនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស ។ សំខាន់បំផុតនោះគឺអាចធ្វើចំណាត់ថ្នាក់អ្នកទទួលផលប្រយោជន៍ទៅតាមកម្រិតហានិភ័យផ្សេងៗគ្នា គឺមានប្រយោជន៍បើគិតតាមទស្សនៈអន្តរាគមន៍តាមរយៈការប៉ុនប៉ងដែលត្រូវបានផ្តោតខ្លាំងកំណត់គោលដៅផ្អែកដែលត្រឹមត្រូវជាមួយនឹងសារដែលទាក់ទងអោយបានទាន់ពេលវេលា។

មធ្យោបាយផ្អែកលើសិទ្ធិមនុស្ស

សម្រាប់ការសិក្សានេះអង្គការ Winrock International បានបង្កើតចំណុចដែលមានអ្នកទទួលផលចូលរួមក្នុងដំណើរការរួមមានសហគមន៍ដែលងាយរងគ្រោះ ជនចំណាកស្រុកកាលពីមុននិងអតីតជនរងគ្រោះពីការជួញដូរ ។ ចំណេះដឹងឥរិយាបថ និងអាកប្បកិរិយាសុទ្ធតែត្រូវបានវាយតម្លៃដោយការសម្ភាសន៍អ្នកទទួលផលចំនួនបីក្រុមដោយផ្ទាល់នៅនឹងកន្លែង ។ ព័ត៌មានដែលទទួលបានគួរតែមានប្រយោជន៍សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍយុទ្ធសាស្រ្ត ទប់ស្កាត់នាពេលអនាគត និងការអភិវឌ្ឍសារដែលទាក់ទងនឹងសកម្មភាពទប់ស្កាត់ ។ ការយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងពិសេសត្រូវបានផ្តល់ទៅក្នុងការបង្កើតចំណុចគោល ដែលការទប់ស្កាត់នាថ្ងៃអនាគតអាចប្រៀបធៀបជាមួយបាន និងដកចេញនូវឥទ្ធិពលដែលមានសក្តានុពលទាំងឡាយ។

ការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌ

RAPID ASIA
KAP SCORE

ក្រុមហ៊ុន Rapid Asia បានបង្កើតម៉ូដែលសម្រាប់តាមដាននិងវាយតម្លៃកម្មវិធី (ពិន្ទុ KAP)។ ដោយ ឡែកពីអំពើជួញដូរមនុស្ស ពិន្ទុKAP ត្រូវបានប្រើប្រាស់លើប្រធានបទផ្សេងៗដូចជា ការអប់រំ ការធ្វើចំណាកស្រុក សុខភាព ជំនួយគ្រោះមហន្តរាយនិងការអភិរក្សសត្វព្រៃ។

ពិន្ទុ KAP ត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីអោយអង្គការ ឬម្ចាស់ជំនួយអាចតាមដាន និងវាយតម្លៃដោយឯករាជ្យនូវឥទ្ធិពលនៃកម្មវិធីពីពេលមួយទៅពេលមួយ និងនៅតាមតំបន់ឬប្រទេសផ្សេងៗគ្នា ។ ពិន្ទុ KAP ត្រូវបានធ្វើសុពលកម្មផ្ទៃក្នុង និងបានអះអាងថាជាមធ្យោបាយដែលល្អប្រសើរសម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថ។

- ការជួញដូរមនុស្ស
- ការធ្វើចំណាកស្រុក
- សុខភាព
- ការអប់រំ
- ជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ
- ការអភិរក្សសត្វព្រៃ

សំណួរពិន្ទុKAP

ផ្អែកលើការវាយតម្លៃកាលពីមុនជាច្រើនសម្រាប់អំពើជួញដូរមនុស្សក៏ដូចជាធាតុចូលពីអ្នកជំនាញសិទ្ធិមនុស្សសំណួរគោលមួយចំនួនត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់ម៉ូដែលពិន្ទុKAP។ ផ្អែកលើការវាយតម្លៃជាច្រើនកាលពីមុនលើអំពើជួញដូរមនុស្សក៏ដូចជាធាតុចូលពីអ្នកជំនាញសិទ្ធិមនុស្សសំណួរគន្លឹះមួយចំនួនត្រូវបានរៀបចំសម្រាប់ក្របខ័ណ្ឌពិន្ទុ KAP ។ សំណួរនីមួយៗបានលើកឡើងពីចំណេះដឹងជាក់លាក់ បញ្ហាផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថ ឬអាកប្បកិរិយាដែលត្រូវចំគោលដៅដែលអន្តរាគមន៍ជាច្រើនព្យាយាមទំនាក់ទំនង។

KAP	ការវាស់វែង	សំនួរ/មតិយោបល់
ចំណេះដឹង	**ដឹង ឬមិនដឹង**	• តើចំណុចអ្វីដែលរៀបរាប់ប្រាប់ច្បាស់បំផុតពីមនុស្សត្រូវបានគេជួញដូរ? • តើអំពើជួញដូរមនុស្សកើតឡើងនៅកន្លែងណា? • តើទម្រង់នៃការរំលោភបំពានឬការកេងប្រវ័ញ្ចបែបណាដែលផ្សារភ្ជាប់នឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស? • តើអ្នកណាខ្លះដែលប្រឈមនឹងហានិភ័យ? • តើមនុស្សធ្លាក់ខ្លួនត្រូវបានគេជួញដូរយ៉ាងដូចម្តេច?
អាកប្បកិរិយា	**កម្រិតនៃការព្រមព្រៀង**	• អំពើជួញដូរមនុស្សមិនមែនជាបញ្ហាធំដុំនៅក្នុងប្រទេសនេះទេ • មនុស្សដែលខ្ញុំស្គាល់និយាយថាមនុស្សដែលត្រូវគេជួញដូរសក្តិសមនឹងទទួលលទ្ធផលបែបនឹង • ប្រសិនបើមនុស្សដែលត្រូវបានជួញដូរធ្លាប់មានជីវភាពក្រីក្រយ៉ាងហោចណាស់ពេលនេះគេមានការងារធ្វើ • មនុស្សដែលខ្ញុំស្គាល់មិនខ្វល់ពីអំពើជួញដូរមនុស្សទេ • មនុស្សដែលត្រូវបានគេជួញដូរ គឺដោយសារការសម្រេចចិត្តផ្ទាល់ខ្លួន
ឥរិយាបថ (អនុវត្ត)	**កម្រិតនៃការគោរពតាមច្បាប់/ការគោរពតាមច្បាប់រំពឹងទុក**	• រាយការណ៍ពីសកម្មភាពជួញដូរមនុស្សដែលសង្ស័យ • ដឹងព័ត៌មានពីអំពើជួញដូរមនុស្ស • អប់រំមិត្តភក្តិពីអំពើជួញដូរមនុស្ស • អប់រំមិត្តភក្តិថាស្រីពេស្យាចារមួយចំនួនគឺជាមនុស្សដែលត្រូវបានគេជួញដូរដោយបង្ខំ • ស្វែងរកដំបូន្មានឯករាជ្យអំពីការងារនៅបរទេស

ពិន្ទុ KAP

ការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថដោយមិនមានផ្នត់គំនិតត្រឹមត្រូវអាចស្ថិតនៅបានរយៈពេលខ្លីនិងមិនមានលទ្ធផលចុងក្រោយប្រកបដោយចីរភាពឡើយ ។ ពិន្ទុ KAP ផ្អែកលើសំអាងដែលការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថត្រូវទ្រទ្រង់ដោយចំណេះដឹងក៏ដូចជាការឥរិយាបថគាំទ្រ។

ក្របខ័ណ្ឌពិន្ទុ KAP មានធាតុសំខាន់ចំនួនបីសម្រាប់មើលលើឥទ្ធិពលដូចជា សន្ទស្សន៍ KAP បំណែងចែកហានិភ័យ និងជំនឿស៊ុប។

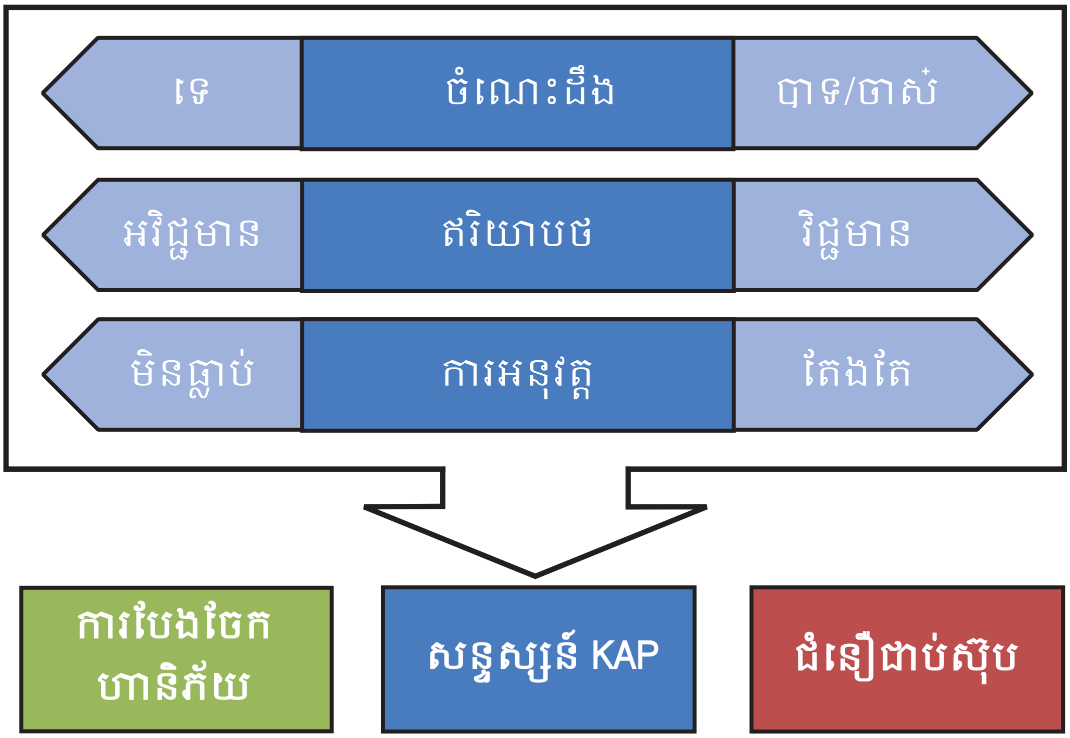

ការវាស់វែងឥទ្ធិពល

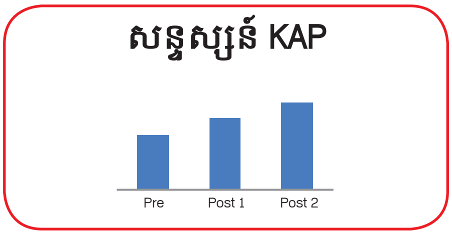

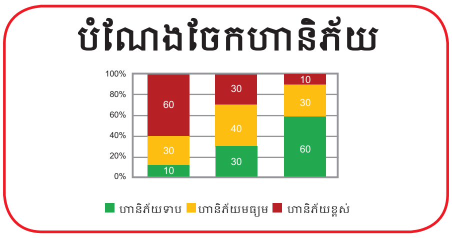

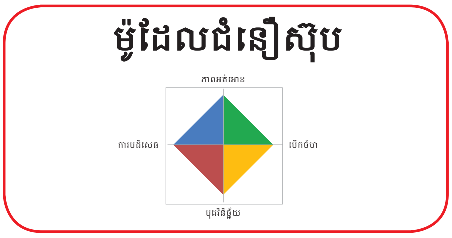

- សន្ទស្ស KAP គឺជាសូចនាករដែលវាស់វែងចំណេះដឹង ឥរិយាបថ និងអាកប្បកិរិយាត្រូវបានរួមបញ្ចូលដើម្បីបង្កើតជាសូចនាករលេខមួយ។ សន្ទស្ស KAP ជួយក្នុងការធ្វើការវាយតម្លៃដំបូងធៀបនឹងឥទ្ធិពលកម្មវិធីដែលអាចតាមដាន និងវាយតម្លៃ ។

- បំណែងចែកហានិភ័យបែងចែកអ្នកទទួលផលប្រយោជន៍ទៅជាផ្នែកទាប មធ្យម និងខ្ពស់ដោយផ្អែកលើដំណាក់កាលអភិវឌ្ឍផ្នត់គំនិតរបស់អ្នកទទួលផល។ បើសមាមាត្រក្រុមហានិភ័យខ្ពស់កាន់តែខ្ពស់ នោះតម្រូវការធ្វើអន្តរាគមន៍ក៏កាន់តែខ្ពស់ដែរ។

- ជំនឿស៊ុបពិនិត្យលើឥរិយាបថ និងរបៀបក្នុងការសម្របសារទំនាក់ទំនងទៅកាន់បទដ្ឋានសង្គម និងគុណតម្លៃផ្ទាល់ខ្លួន។

បំណែងចែកហានិភ័យ

អ្នកទទួលផលប្រយោជន៍មិនថានៅខាងផ្គត់ផ្គង់ ឬខាងតម្រូវការនោះទេអាចបែងចែកជាបីផ្នែកហា-និភ័យផ្អែកលើដំណាក់កាលអភិវឌ្ឍរបស់ពួកគេះហានិភ័យទាប មធ្យម និងខ្ពស់។ ចំនួនប្រជាជន ឬតំបន់ដែលមានសមាមាត្រហានិភ័យខ្ពស់គួរកំណត់អាទិភាពសម្រាប់ការទប់ស្កាត់នាថ្ងៃអនាគតដោយមានបំណងកាត់បន្ថយផ្នែកនេះអោយបានច្រើនបំផុតតាមដែលអាចធ្វើបាន។

	ស្ថានភាព	យុទ្ធសាស្ត្រ
ហានិភ័យខ្ពស់	មិនមានចំណេះដឹង ឬឥរិយាបថដែលចង់បាន ហើយពេលខ្លះមិនគាំទ្រដោយអាកប្បកិរិយាដែលចង់បាន។	កំណត់អាទិភាពសម្រាប់ការទប់ស្កាត់នាថ្ងៃអនាគត
ហានិភ័យមធ្យម	អាចមានអាកប្បកិរិយាដែលចង់បាន ប៉ុន្តែមិនគាំទ្រដោយចំណេះដឹងនិង/ឬឥរិយាបថ ។ ក្រៅពីនេះមានតែចំណេះដឹងប៉ុណ្ណោះ។	អប់រំ តាមដាន ពង្រឹងឥរិយាបថ
ហានិភ័យទាប	មានចំណេះដឹងដែលចង់បានហើយកំពុងកសាងឆ្ពោះទៅការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថជាមួយនឹងការគាំទ្រពីឥរិយា-បថនិង/ឬអាកប្បកិរិយាដែលចង់បាន។	កសាងភាពជោគជ័យនិងធ្វើសារជាថ្មី

ការវាយតម្លៃភាពងាយរងគ្រោះ

ការកំណត់កត្តាភាពងាយរងគ្រោះដោយប្រើប្រាស់ពិន្ទុ KAP ក៏ដូចជាបទពិសោធន៍នៃកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែង

សំនួរ KAP

បន្ថែមពីលើសំណួរពិន្ទុ KAP លើអំពើជួញដូរមនុស្ស សំណួរពិសេសមួយចំនួនអំពីការយល់ដឹង និងឥរិយាបថក៏ត្រូវបានសួរផងដែរ។

KAP	ការវាស់វែង	សំនួរ/មតិយោបល់
ការយល់ដឹង	ដឹង ឬមិនដឹង	• តើចំណុចអ្វីដែលរៀបរាប់ប្រាប់ច្បាស់បំផុតពីមនុស្សត្រូវបានគេជួញដូរ? • តើអំពើជួញដូរមនុស្សកើតឡើងនៅកន្លែងណា? • តើទម្រង់នៃការរំលោភបំពានឬការកេងប្រវ័ញ្ចបែបណាដែលផ្សាភ្ជាប់នឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស? • តើអ្នកណាខ្លះដែលប្រឈមនឹងហានិភ័យ? • តើមនុស្សធ្លាក់ខ្លួនត្រូវបានគេជួញដូរយ៉ាងដូចម្តេច? • តើចំណុចអ្វីដែលរៀបរាប់ប្រាប់ច្បាស់បំផុតអំពីការរត់ពន្ធមនុស្ស? • ឯកសារចាំបាច់សម្រាប់ធ្វើការនៅបរទេស សំនួរពិសេស • ផលវិបាកដោយសារមិនមានឯកសារការងារត្រឹមត្រូវ
អាកប្បកិរិយា	កម្រិតនៃការព្រមព្រៀង	• អំពើជួញដូរមនុស្សមិនមែនជាបញ្ហាធំដុំនៅក្នុងប្រទេសនេះទេ • មនុស្សដែលខ្ញុំស្គាល់និយាយថាមនុស្សដែលត្រូវគេជួញដូរសក្តិសមនឹងទទួលលទ្ធផលបែបនឹង • ប្រសិនបើមនុស្សដែលត្រូវបានជួញដូរធ្លាប់មានជីវភាពក្រីក្រយ៉ាងហោចណាស់ពេលនេះគេមានការងារធ្វើ • មនុស្សដែលខ្ញុំស្គាល់មិនខ្វល់ពីអំពើជួញដូរមនុស្សទេ • មនុស្សដែលត្រូវបានគេជួញដូរគឺដោយសារការជម្រើសផ្ទាល់ខ្លួន
ឥរិយាបថ (អនុវត្ត)	កម្រិតនៃការគោរពតាមច្បាប់/ការគោរពតាមច្បាប់រំពឹងទុក	• រាយការណ៍ពីសកម្មភាពជួញដូរមនុស្សដែលសង្ស័យ • ដឹងព័ត៌មានពីអំពើជួញដូរមនុស្ស • អប់រំមិត្តភក្តិពីអំពើជួញដូរមនុស្ស • អប់រំមិត្តភក្តិថាស្រីពេស្យាចារមួយចំនួនគឺជាមនុស្សដែលត្រូវបានគេជួញដូរដោយបង្ខំ • ស្វែងរកដំបូន្មានឯករាជ្យអំពីការងារនៅបរទេស

ការយល់ដឹង

ពាក់ព័ន្ធនឹងការយល់ដឹងមានគម្លាតបីជាចម្បង ។ ការយល់ដឹងដែលត្រឹមត្រូវអំពីអ្នកណាដែលជាក្រុមហានិភ័យទម្រង់ខុសគ្នានៃការកេងប្រវ័ញ្ចនិងយល់អំពីនិយមន័យនៃអំពើជួញដូរមនុស្ស ។ នេះបង្ហាញថាមនុស្សមិនសុាំនឹងទស្សនាទាននៃអំពើជួញដូរមនុស្សនិងមានន័យថាពួកគេអាចមិនស្គាល់អំពីស្ថានភាពហានិភ័យដែលមានសក្តានុពលទោះបីជាពួកគេបានដឹងក៏ដោយថាជនរងគ្រោះត្រូវបានគេបញ្ឆោត

ហើយថាអំពើជួញដូរកើតមាននៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។ ព័ត៌មានចំណេះដឹងគឺស្រដៀងគ្នាខ្លាំងនៅក្នុងផ្នែកទាំងបី។

សមាមាត្រមនុស្សដែលមានការយល់ដឹង

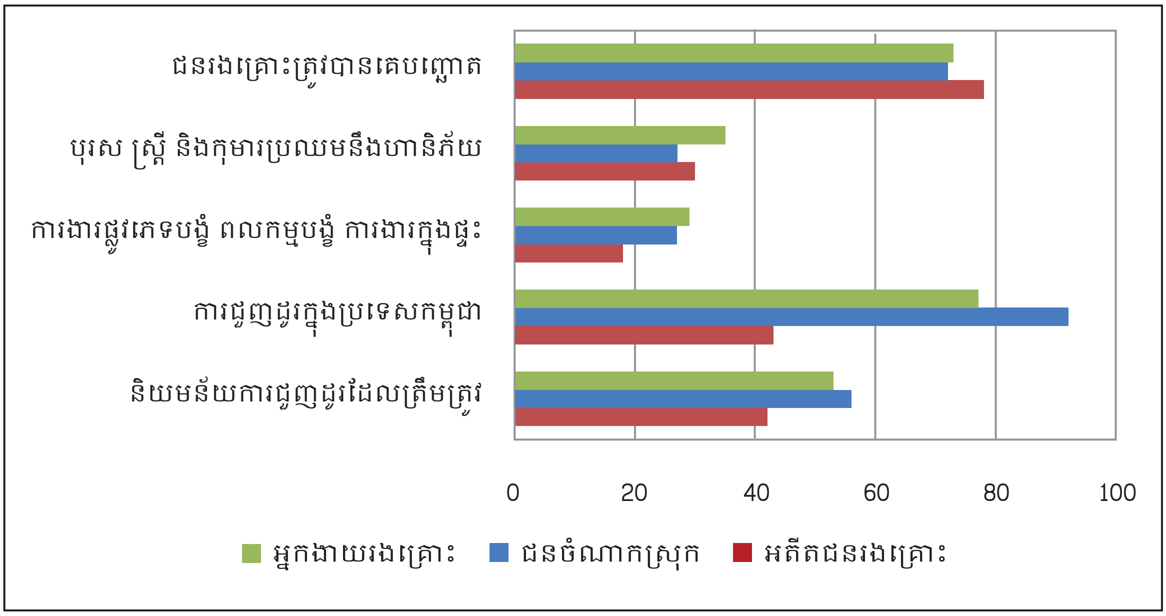

មូលដ្ឋាន៖អ្នកចូលរួមទាំងអស់

ការយល់ដឹងពីអំពើជួញដូរមនុស្ស

មានមនុស្សប្រមាណពាក់កណ្តាលប៉ុណ្ណោះដែលយល់ពីនិយមន័យត្រឹមត្រូវនៃអំពើជួញដូរមនុស្ស។ ក្រៅពីនេះមិនដឹងឬយល់ច្រឡំអំពើជួញដូឬជាមួយនឹងចំណាកស្រុកខុសច្បាប់ជនភៀសខ្លួន ឬការរត់ពន្ធមនុស្ស។ អ្វីដែលគួរអោយចាប់អារម្មណ៍នោះគឺអតីតជនរងគ្រោះមានការយល់ច្រឡំខ្លាំងរវាងអំពើជួញដូរជាមួយនឹងការរត់ពន្ធមនុស្ស ។ ការយល់ច្រឡំនេះត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងអតីតជនរងគ្រោះដែលធ្លាក់ខ្លួនទៅជាប់បំណុលអ្នកជួញដូរ ។ ចំណុចនេះនាំអោយមានសំណួរថាតើមនុស្សយល់ដឹងពីបញ្ហាកេងប្រវ័ញ្ចកម្រិតណា។

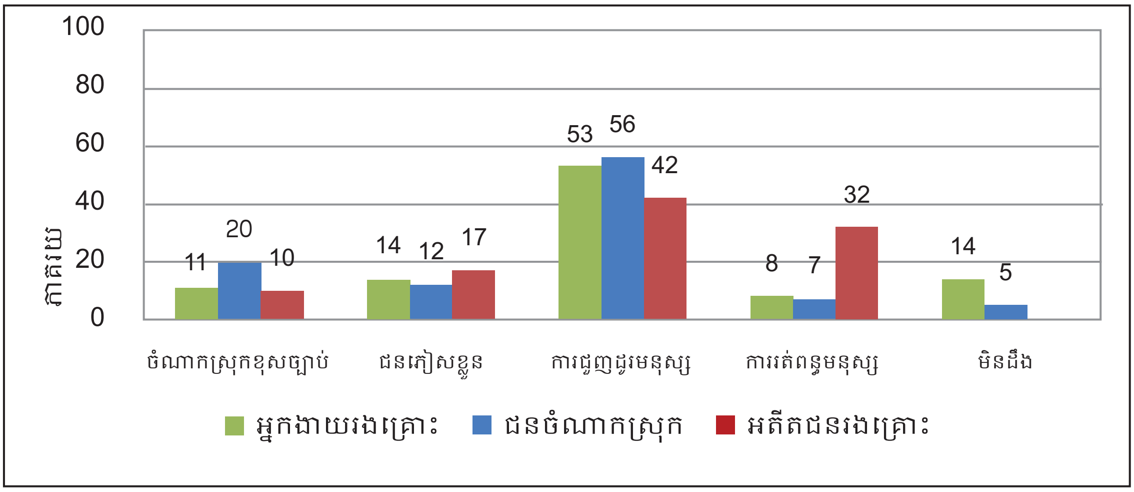

មូលដ្ឋាន៖អ្នកចូលរួមទាំងអស់

ការយល់ដឹងអំពីការរត់ពន្ធមនុស្ស

អ្នកដែលមានការយល់ដឹងពីអំពើជួយដូរមនុស្ស ក៏ត្រូវបានសាកសួរផងដែរថាតើពួកគេស្គាល់អំពីនិយមន័យត្រឹមត្រូវអំពីការរត់ពន្ធមនុស្សដែរឬទេ។ ប្រហែលមួយភាគបីអាចស្គាល់យ៉ាងត្រឹមត្រូវអំពីនិយមន័យនេះហើយវាច្បាស់ណាស់ថា មនុស្សភាគច្រើនយល់ច្រឡំរវាងអំពើជួញដូរមនុស្ស និងការរត់ពន្ធមនុស្សដោយគិតថាដូចគ្នា។ ជាថ្មីម្តងទៀតអតីតជនរងគ្រោះទំនងជាមានការភាន់ច្រឡំកាន់តែខ្លាំងរវាងអំពើជួញដូរមនុស្សនិងការរត់ពន្ធមនុស្ស ។

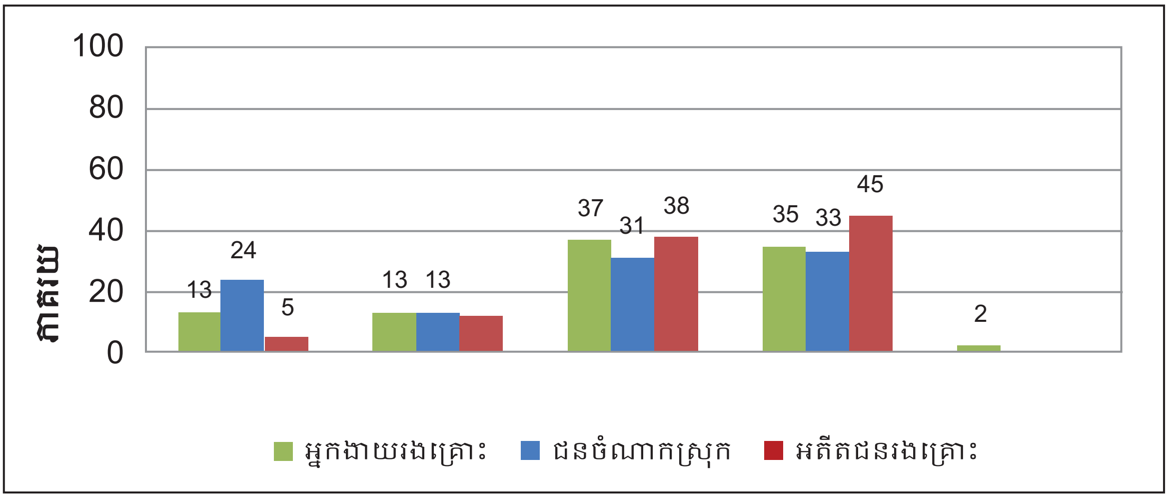

មូលដ្ឋាន៖អ្នកដែលដឹងពីការជួញដូរមនុស្ស

ឯកសារចាំបាច់ដើម្បីទៅធ្វើការនៅបរទេស

តើត្រូវការឯកសារអ្វីខ្លះដើម្បីទៅធ្វើការនៅបរទេសគឺជាបញ្ហាដែលមានការភាន់ច្រឡំខ្លាំង ។ មានមនុស្សតិចតួចប៉ុណ្ណោះដែលដឹងថា អ្នកត្រូវការលិខិតឆ្លងដែន ទិដ្ឋាការ និងលិខិតអនុញ្ញាតិការងារដើម្បីទៅធ្វើការនៅបរទេស។អតីតជនរងគ្រោះយល់ដឹងច្រើនជាងមុនបន្តិច ប៉ុន្តែមិនគ្រប់គ្រាន់ឡើយ។បញ្ហានេះគួរជាកង្វល់ដោយសារជនចំណាកស្រុក និងអតីតជនរងគ្រោះភាគច្រើនបាន ធ្វើចំណាកស្រុកទៅប្រទេសថៃដែលទិដ្ឋាការ និងលិខិតអនុញ្ញាតការងារគឺជាឯកសារដោយឡែកពីរផ្សេងគ្នានិងចេញដោយនាយកដ្ឋានពីរផ្សេងគ្នាដែរ។

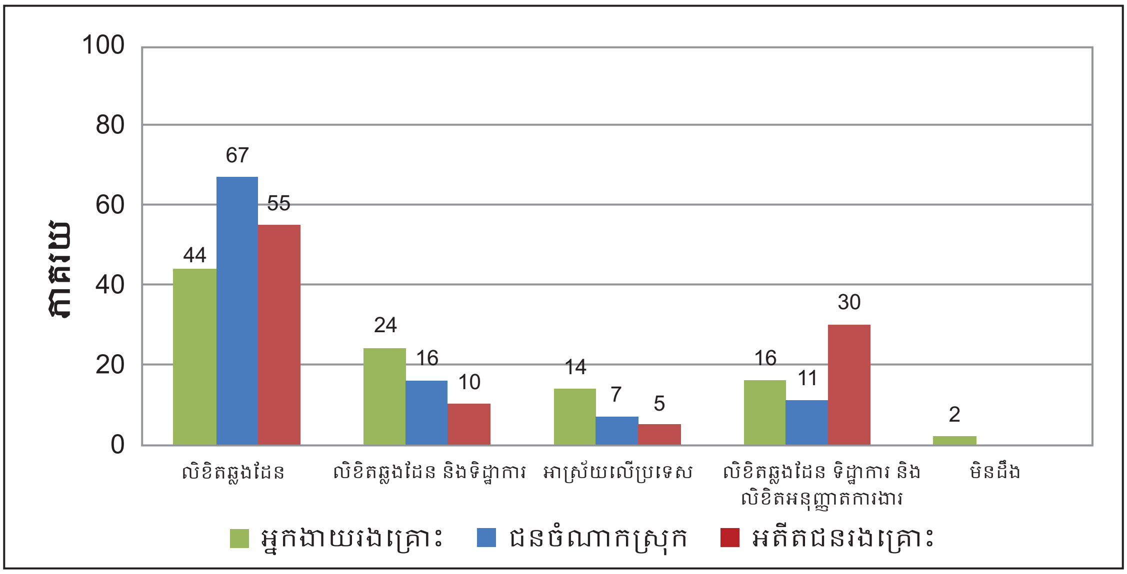

មូលដ្ឋាន៖អ្នកចូលរួមទាំងអស់

ផលវិបាកនៃឯកសារមិនត្រឹមត្រូវ

ប៉ុន្តែផលវិបាកនៃការមិនមានឯកសារត្រឹមត្រូវត្រូវបានដឹងច្បាស់។ សរុបមកប្រហែល៨០%មានការយល់ដឹងថាអ្នកអាចត្រូវចាប់ខ្លួននិងនិរទេសចេញ ។ ប៉ុន្តែដោយសារការយល់ដឹងអំពីឯកសារត្រឹមត្រូវមានកម្រិតទាប ការយល់ដឹងនេះទំនងជាមានឥទ្ធិពលតិចតួចទៅលើការធ្វើចំណាកស្រុកដោយសុវត្ថិភាព។

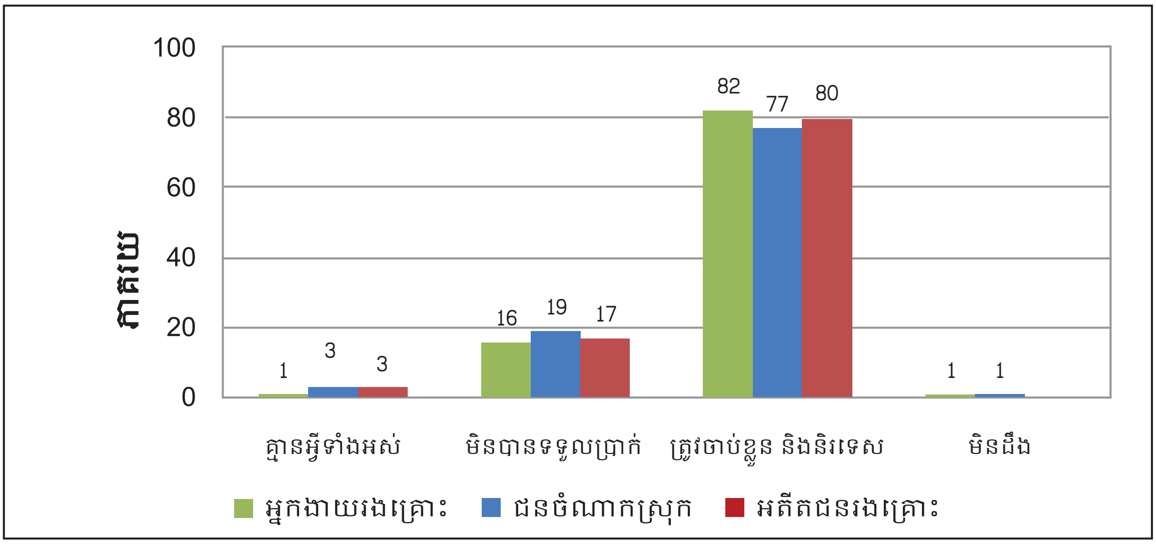

មូលដ្ឋាន៖អ្នកចូលរួមទាំងអស់

ការវិភាគលើអាកប្បកិរិយា

អាកប្បកិរិយាត្រូវបានវាស់វែងដោយប្រើប្រាស់កម្រងសេចក្តីថ្លែងដែលត្រូវបានតាក់តែងយ៉ាងម៉ត់ចត់ដែលសេចក្តីថ្លែងនីមួយៗបង្ហាញអំពីអាកប្បកិរិយាពិសេសដូចមានបង្ហាញខាងក្រោម។ សេចក្តីថ្លែងត្រូវបានបង្កើតជាទម្រង់បុគ្គលទីបីដោយអនុញ្ញាតអោយអ្នកចូលរួមឆ្លើយអោយកាន់តែមានលក្ខណៈការពិតដោយមិនភ្ជាប់ខ្លួនឯងទៅនឹងអាកប្បកិរិយាពិសេស។

វិសាលភាពដែលប្រជាជនយល់ស្របឬមិនយល់ស្របចំពោះសេចក្តីថ្លែងបានកំណត់ថាតើអាកប្បកិរិយារបស់ខ្លួនមានលក្ខណៈអវិជ្ជមាន ឬវិជ្ជមានជាទូទៅ។

សេចក្តីថ្លែង	អវិជ្ជមាន (ប្រសិនបើយល់ស្រប)	វិជ្ជមាន (ប្រសិនបើមិនយល់ស្រប)
អំពើជួញដូរមនុស្សមិនមែនជាបញ្ហាធំដុំនៅក្នុងប្រទេសនេះទេ	ការបដិសេធ	មិនមែនបដិសេធ
មនុស្សដែលខ្ញុំស្គាល់និយាយថា មនុស្សដែលត្រូវគេជួញដូរសក្តិសមនឹងទទួលលទ្ធផលបែបនឹង	បុរេវិនិច្ឆ័យ	មិនមែនបុរេវិនិច្ឆ័យ
ប្រសិនបើមនុស្សដែលត្រូវបានជួញដូរធ្លាប់មានជីវភាពក្រីក្រយ៉ាងហោចណាស់ពេលនេះគេមានការងារធ្វើ	ការរើសអើង	មិនរើសអើង
មនុស្សដែលខ្ញុំស្គាល់មិនខ្វល់ពីអំពើជួញដូរមនុស្សទេ	ភាពព្រងើយកន្តើយ	មិនព្រងើយកន្តើយ
មនុស្សដែលត្រូវបានគេជួញដូរគឺដោយសារការសម្រេចចិត្តផ្ទាល់ខ្លួន	ភាពមិនយកចិត្តទុកដាក់	មិនមែនមិនយកចិត្តទុកដាក់

អាកប្បកិរិយាវិជ្ជមាន

សេចក្ដីពណ៌នាទាំងស្រុងអំពីអាកប្បកិរិយាវិជ្ជមានស្រដៀងគ្នាយ៉ាងខ្លាំងនៅទូទាំងផ្នែកទាំងបី។ ប៉ុន្តែជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ទំនងជាមានអាកប្បកិរិយាវិជ្ជមានជាងមុនបន្តិចបន្តួច ។ នៅលើផ្នែកវិជ្ជមាន មនុស្សជាច្រើនមិនមានការបដិសេធអំពីបញ្ហាជួញដូរមនុស្សទ ប៉ុន្តែអាកប្បកិរិយាផ្សេងៗទៀតទំនងជានៅលើផ្នែកដែលទាប។

សមាមាត្រជាមួយអាកប្បកិរិយាវិជ្ជមានច្បាស់លាស់

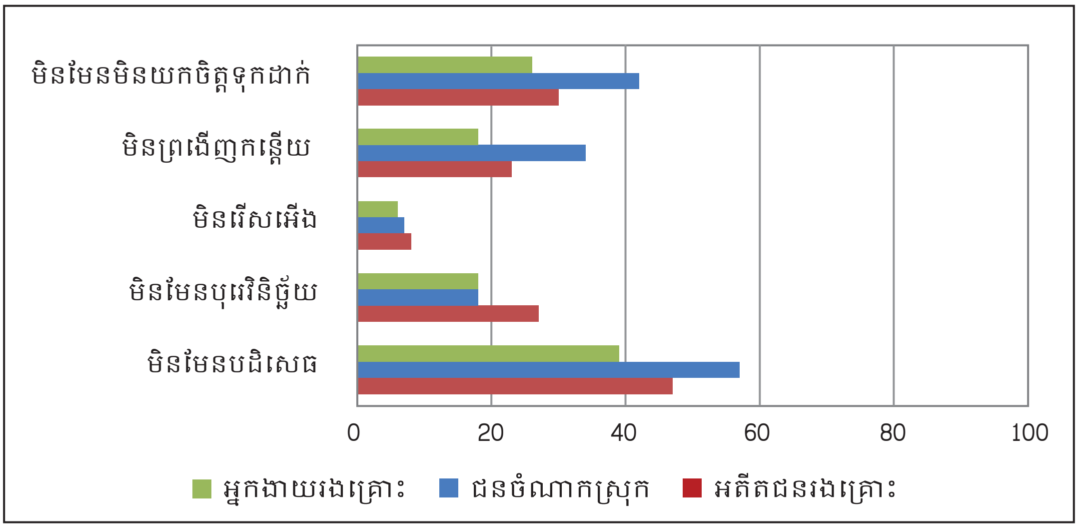

មូលដ្ឋានះគ្រប់អ្នកចូលរួមទាំងអស់

អាកប្បកិរិយាអវិជ្ជមាន

ជាថ្មីម្ដងទៀត សេចក្ដីពណ៌នាអំពីអាកប្បកិរិយាអវិជ្ជមានស្រដៀងគ្នាយ៉ាងខ្លាំងនៅទូទាំងផ្នែកទាំងបី។ អតីតជនរងគ្រោះទំនងជាកាន់តែមានអាកប្បកិរិយាជាងមុនបន្តិចបន្តួច ហើយអាចរងឥទ្ធិពលពីបទពិសោធន៍របស់ខ្លួន។ ការរើសអើងគឺជាអាកប្បកិរិយាអវិជ្ជមានដែលលេចធ្លោ ។ គំនិតនេះគឺថាមនុស្សដែលត្រូវបានជួញដូរអាចមានជីវភាពកាន់តែប្រសើរជាពិសេសប្រសិនបើគេមិនទាន់មានការងារធ្វើ។គួរអោយចាប់អារម្មណ៍ដែលថាអ្នករួចខ្លួនយល់ស្របនឹងគំនិតនេះ ទោះបីពួកគេធ្លាប់មានបទពិសោធន៍ក៏ដោយ។ នៅក្នុងករណីខ្លះនេះអាចជាទម្រង់នៃការបដិសេធដើម្បីបង្ហាញហេតុផលពីទង្វើរបស់ពួកគេ។

សមាមាត្រជាមួយអាកប្បកិរិយាអវិជ្ជមានច្បាស់លាស់

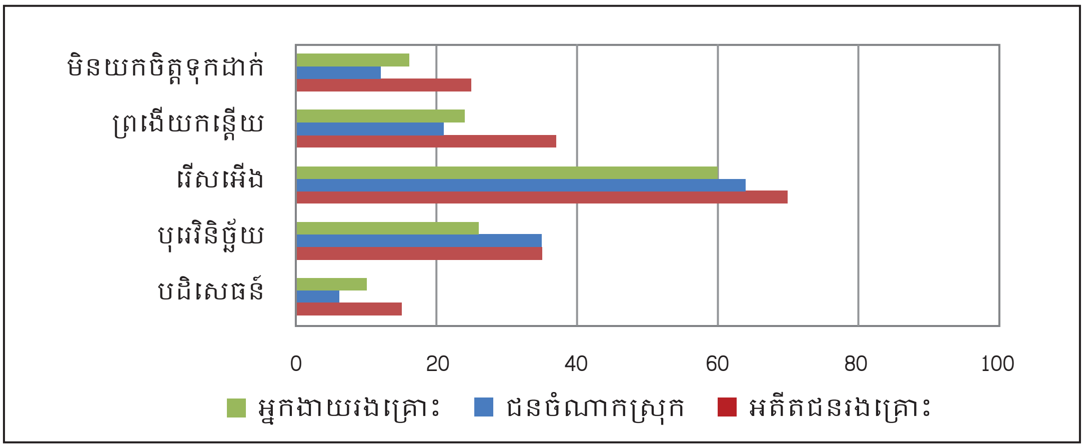

មូលដ្ឋានះអ្នកចូលរួមទាំងអស់

អាកប្បកិរិយាទូទៅ

ការពិតដែលថាមនុស្សជាច្រើននៅក្នុងផ្នែកងាយរងគ្រោះ យល់ស្របជាមួយសេចក្តីថ្លែងជាច្រើន បង្ហាញអំពីកម្រិតមិនត្រឹមត្រូវនៃសន្តិសុខដែលពួកគេមាន។ សេចក្តីថ្លែងចុងក្រោយជាពិសេស "ខ្ញុំកំពុងប្រឈមនឹងអំពើជួញដូរ" បង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថាមានមនុស្ស ៧០%មិនយល់ស្របមានន័យថាពួកគេមិនជឿថាខ្លួនឯងកំពុងប្រឈមនឹងអំពើជួញដូរ។

ក្រុមងាយរងគ្រោះតែមួយគត់

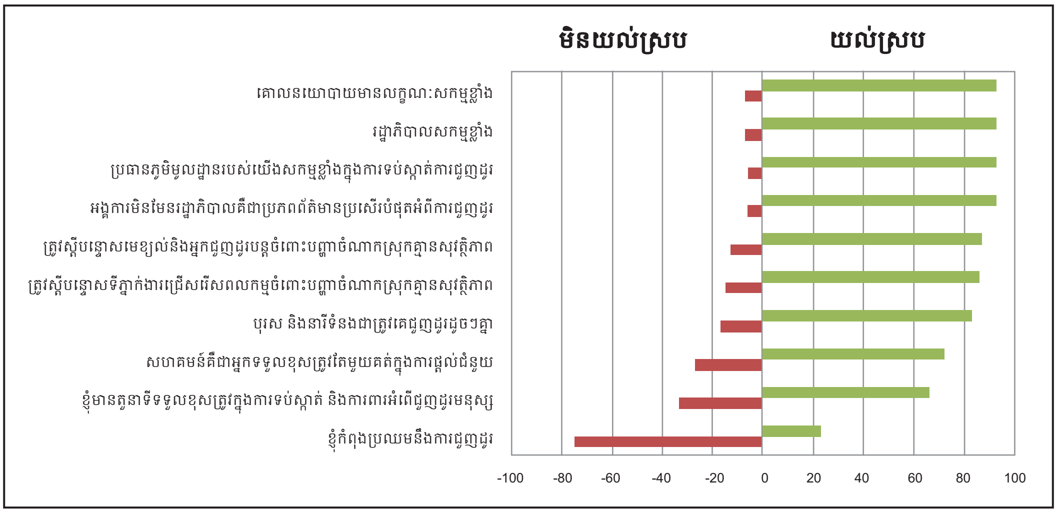

មូលដ្ឋានៈក្រុមងាយរងគ្រោះ

គោលបំណងឥរិយាបថ

ការស្វែងរកដំបូន្មានឯករាជ្យអំពីការងារក្រៅប្រទេសការមិនទាក់ទងភ្នាក់ងារដែលផ្តល់ព័ត៌មានមិនត្រឹមត្រូវការអប់រំមិត្តភក្តិអំពីបញ្ហាកន្លែងស្វែងរកព័ត៌មានពីអំពើជួញដូរមនុស្សមានការអនុវត្តតាមទាបជាង។ចំណុចនេះរួមជាមួយនឹងការពិតដែលថា មនុស្សជាច្រើនមិនដឹងថាតើត្រូវការឯកសារអ្វីខ្លះដើម្បីទៅធ្វើការនៅប្រទេសផ្សេងគឺជាភ័ស្តុតាងចំពោះកម្រិតងាយរងគ្រោះរបស់អ្នកទទួលផលដែលបានធ្វើសម្ភាសន៍។ជាការគួរអោយចាប់អារម្មណ៍នៅក្នុងការដឹងថាអតីតជនរងគ្រោះភាគច្រើននៅតែមិនយល់អំពីឥរិយាបថទប់ស្កាត់ទោះបីជាខ្លួនធ្លាប់ឆ្លងកាត់ក៏ដោយ។

សមាមាត្រអ្នកដែលបង្ហាញថាខ្លួននឹងអនុវត្តតាមទាំងស្រុង

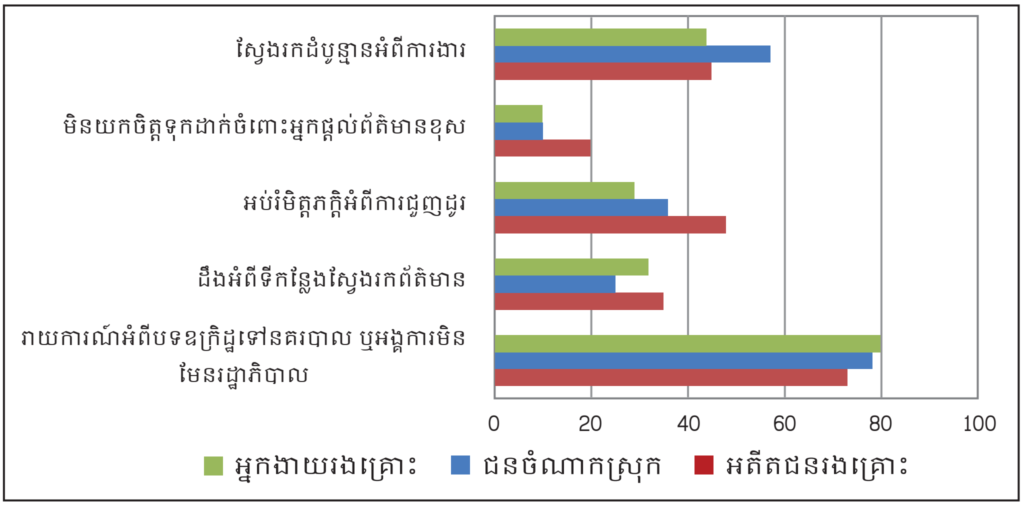

មូលដ្ឋានៈអ្នកចូលរួមទាំងអស់

ប្រភពព័ត៌មានអំពីចំណាកស្រុកដោយសុវត្ថិភាព

អ្នកដែលបង្ហាញថាខ្លួនមិនដឹងអំពីទីកន្លែងស្វែងរកព័ត៌មានអំពីការធ្វើចំណាកស្រុកដោយសុវត្ថិភាព ត្រូវបានសាកសួរពីទីកន្លែងដែលពួកគេនឹងទៅស្វែងរក។ចម្លើយមានចម្រុះ ហើយអ្នកងាយរងគ្រោះទំនង ជាពឹងផ្អែកលើអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ចំណែកឯអតីតជនរងគ្រោះចូលចិត្តទៅរកអង្គការមិនមែន រដ្ឋាភិបាលមានតិចតួចប៉ុណ្ណោះដែលនឹងពឹងផ្អែកលើមេខ្យល់ ឬអ្នកទទួលបន្ត និងបង្ហាញថាប្រជាជន មានការយល់ដឹងអំពីសំណួរជាមុនហើយបានឆ្លើយដោយត្រឹមត្រូវ។

អ្នកដែលបានបង្ហាញថាខ្លួនមិនដឹងជាត្រូវស្វែងរកព័ត៌មាននោះនៅកន្លែងណា

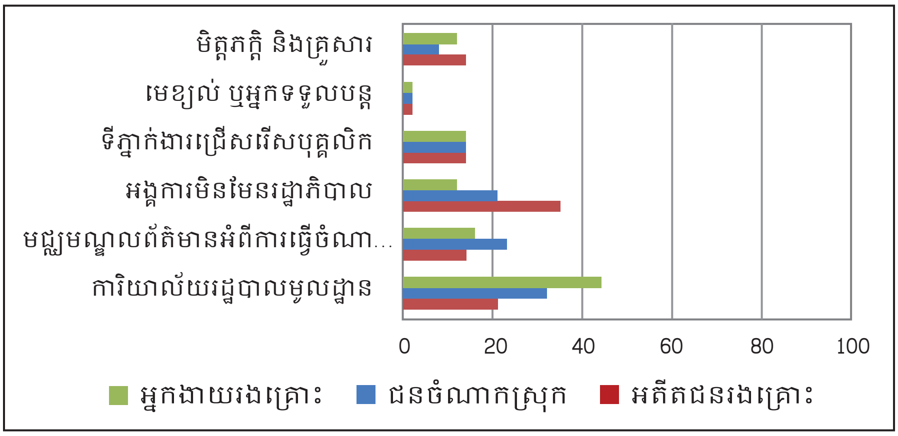

ប្រភព៖អ្នកនិយាយថាខ្លួនមិនដឹង

បទពិសោធន៍អំពីស្ថានភាពលំបាក

អ្នកចូលរួមត្រូវបានសាកសួរថា តើពួកគេ ឬនរណាម្នាក់នៅក្នុងគ្រួសាររបស់ពួកគេ ធ្លាប់ឆ្លងកាត់ការ លំបាកក្នុងទម្រង់ណាមួយនៅក្នុងរយៈពេល ១២ខែចុងក្រោយដែរឬទេ ។ អ្នកងាយរងគ្រោះនិងជន ចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ធ្លាប់មានបទពិសោធន៍ស្រដៀងគ្នា ហើយជាមធ្យមធ្លាប់ឆ្លងកាត់ទម្រង់ ខុសៗគ្នាចំនួនប្រហែល ២នៃការលំបាកក្នុងរយៈពេល ១២ឆ្នាំចុងក្រោយ។ អតីតជនរងគ្រោះជាមធ្យម ធ្លាប់ឆ្លងកាត់ទម្រង់ចំនួនជិតបីកន្លះនៃការលំបាក និងជំងឺបំណុលគ្រោះធម្មជាតិ ការបោះបង់ការសិក្សា ហើយការបែកបាក់គ្រួសារគឺជាកត្តាលំបាកដែលលេចធ្លោជាងគេ។

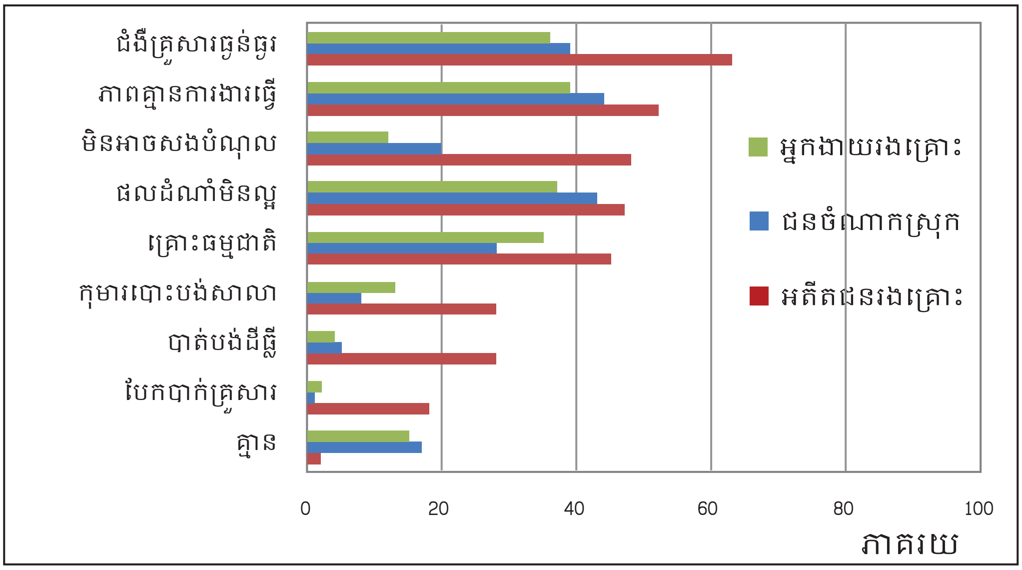

មូលដ្ឋាន៖អ្នកចូលរួមទាំងអស់

ការបែងចែកភាពងាយរងគ្រោះ

ការកំណត់កម្រិតភាពងាយរងគ្រោះនិងការប្រៀបធៀបរវាងចំណែកខុសៗគ្នា ដោយប្រើប្រាស់ពិន្ទុ KAP

ឧបករណ៍វាស់ភាពងាយរងគ្រោះ

ភាពងាយរងគ្រោះអាចពិនិត្យមើលតាមវិធីពីរយ៉ាង។សន្ទស្សន៍ KAP គឺជាសូចនាករដែលការវាស់វែងការយល់ដឹងអាកប្បកិរិយានិងឥរិយាបថត្រូវបានបញ្ចូលគ្នាដើម្បីបង្កើតសូចនាករមួយលេខចំនួនមួយ។ សន្ទស្សន៍ KAP ត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីប្រៀបធៀបផ្នត់គំនិតទាំងមូលរវាងចំណែកខុសៗគ្នា។

ការបែងចែកហានិភ័យធ្វើការបែងចែកអ្នកទទួលផលជាចំណែកហានិភ័យទាប មធ្យម និងខ្ពស់ដោយផ្អែកលើដំណាក់កាលអភិវឌ្ឍន៍នៃផ្នត់គំនិតរបស់ពួកគេ។ ប្រសិនបើភាគរយដែលធ្លាក់ចំក្រុមហានិភ័យខ្ពស់ កាន់តែខ្ពស់នោះប្រជាជនក៏កាន់តែងាយរងត្រូវគេជួញដូរ ហើយក៏កាន់តែត្រូវការអន្តរាគមន៍ខ្លាំងជាងមុនដែរ។

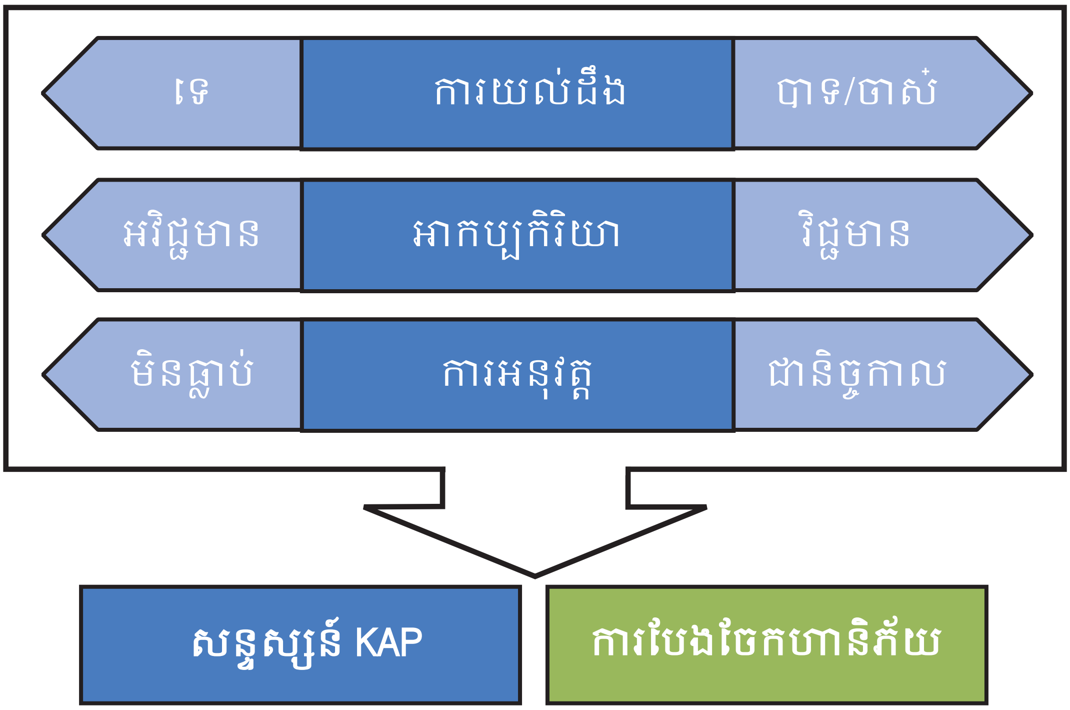

សន្ទស្សន៍ KAP ទូទៅនិងការបែងចែកហានិភ័យ

សន្ទស្សន៍ KAP នៅទូទាំងក្រុមទាំងបីពិតជាស្រដៀងគ្នាណាស់ទោះបីជាទាបជាងបន្តិចបន្តួចចំពោះក្រុមងាយរងគ្រោះដែលមាន 102 ក៏ដោយ។វាច្បាស់ណាស់ថាភាគច្រើននៃអ្នកដែលត្រៀមធ្វើចំណាកស្រុកដោយសុវត្ថិភាពនៅតែអាចប្រឈមនឹងហានិភ័យ។ ដូច្នេះឥរិយាបថធ្វើចំណាកស្រុកដោយសុវត្ថិភាពកម្រនឹងអនុវត្តតាមណាស់។ទីពីរការរួចផុតពីមេរៀនជូរចត់នៃអំពើជួញដូរមិនមែនជាបទពិសោធន៍មួយឡើយ ហើយអតីតជនរងគ្រោះជាច្រើននៅតែប្រឈមនឹងហានិភ័យ។លទ្ធផលនេះគឺថាប្រហែល 60 នៅក្នុងក្រុមនីមួយៗអាចចាត់ទុកថាជាហានិភ័យខ្ពស់ ហើយពិតជាត្រូវការអន្តរាគមន៍ទប់ស្កាត់ដែលកំណត់គោលដៅចំពោះគ្រប់ចំណែកទាំងបី។

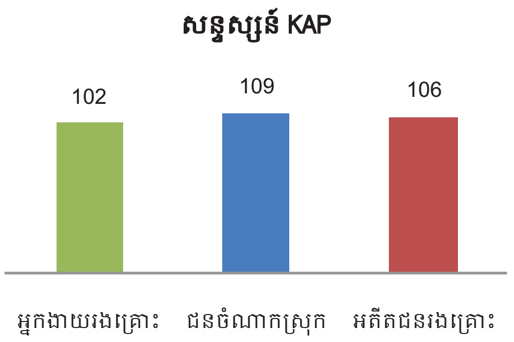

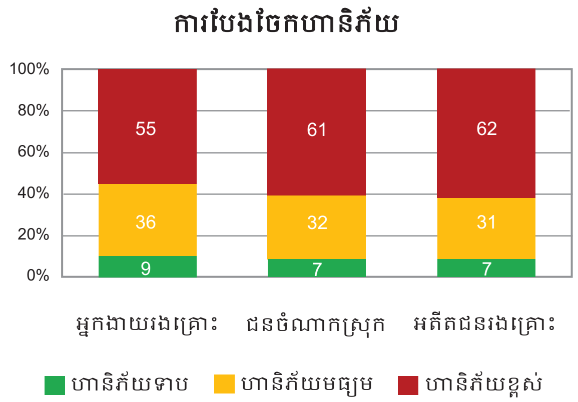

មូលដ្ឋាន៖អ្នកចូលរួមទាំងអស់

សន្ទស្សន៍ KAP តាមប្រជាសាស្ត្រ

សន្ទស្សន៍ KAP អាចប្រើប្រាស់ដើម្បីប្រៀបធៀបរវាងចំណែកទាំងបីដែលក្នុងករណីនេះពាក់ព័ន្ធនឹងអាយុនិងភេទ។សន្ទស្សន៍ KAP មានកម្រិតទាបជាងមួយចំនួនសម្រាប់ស្ត្រីបើប្រៀបធៀបជាមួយបុរស និងមានន័យថាស្ត្រីជាមធ្យមងាយរងគ្រោះជាង ។ ពុំមានគំរូពិតប្រាកដនៅទូទាំងអាយុក្រុមឡើយផ្ទុយមកវិញភាពងាយរងគ្រោះមានកម្រិតទាបដោយមិនគិតពីអាយុ។

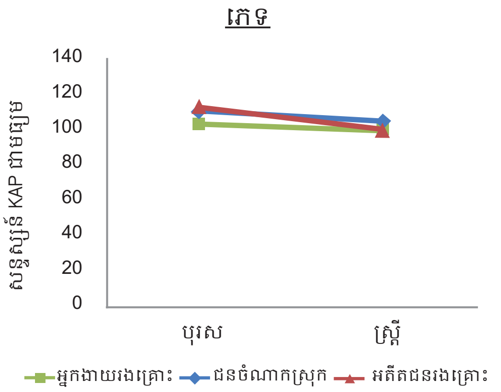

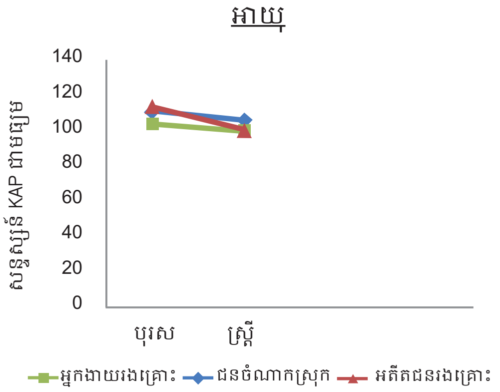

មូលដ្ឋាន៖អ្នកចូលរួមទាំងអស់

កម្រិតវប្បធម៌កាន់តែខ្ពស់នោះសន្ទស្សន៍ KAP ក៏កាន់តែខ្ពស់ដែរ ។ ទំនាក់ទំនងនេះត្រូវបានបញ្ជាក់នៅក្នុងការសិក្សាមួយចំនួនកាលពីអតីតកាលហើយបានគូសបញ្ជាក់អំពីសារសំខាន់នៃការអប់រំនិងវិធីដែលការអប់រំរួមចំណែកនៅក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស។ពិន្ទុសន្ទស្សន៍ KAP កាន់តែទាបត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងចំណោមអ្នកដែលធ្វើកិច្ចការផ្ទះប៉ុន្តែគម្លាតមានកម្រិតតិចតួច។ ការផ្តោតជាគន្លឹះសម្រាប់អន្តរាគមន៍នាពេលអនាគតគួរតែធ្វើឡើងនៅតាមសាលាដែលមានសិស្សកម្រិតបឋមសិក្សា។

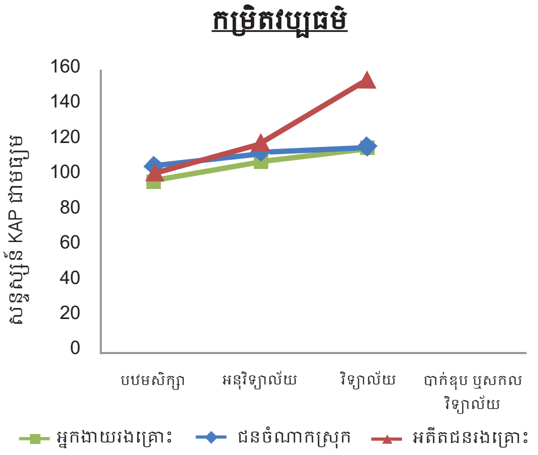

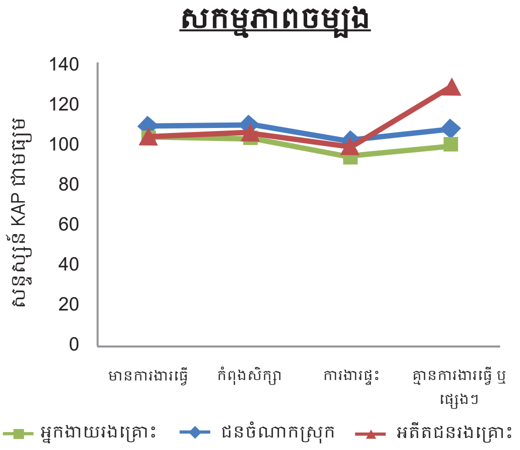

សន្ទស្សន៍ KAP តាមស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ច

ដូចដែលបានកំណត់នៅក្នុងប្រវត្តិសេដ្ឋកិច្ចអតីតជនរងគ្រោះជាមធ្យមប្រឈមមុខនឹងកម្រិតធ្ងន់ធ្ងរនៃការលំបាកផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចបើប្រៀបធៀបនឹងអ្នកងាយរងគ្រោះ និងជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់។ ពាក់ព័ន្ធនឹងអត្តសញ្ញាណក្រីក្រនិងស្ថានភាពសង្គមសេដ្ឋកិច្ចសន្ទស្សន៍KAPខ្ពស់ជាងមួយចំនួនសម្រាប់អ្នកដែលមានជីវភាពធូរធារជាង ។ ប៉ុន្តែគម្លាតមានតិចតួចណាស់ហើយបង្ហាញថាសូចនាករទាំងនេះអាចមិនមែនជាសូចនាករដែលល្អសម្រាប់ភាពងាយរងគ្រោះផ្ទាល់ឡើយ។

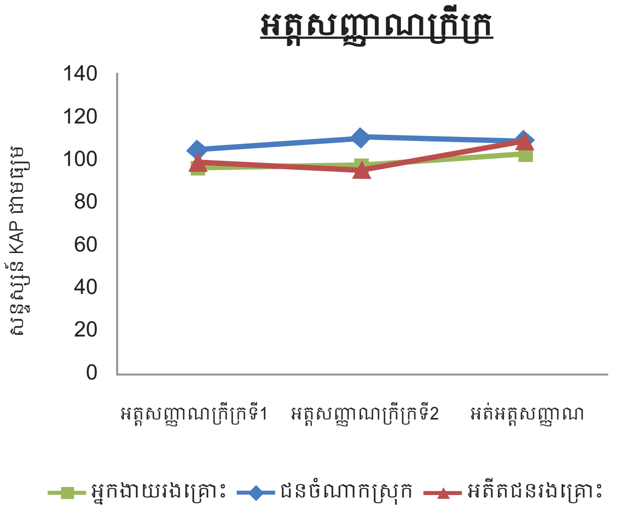

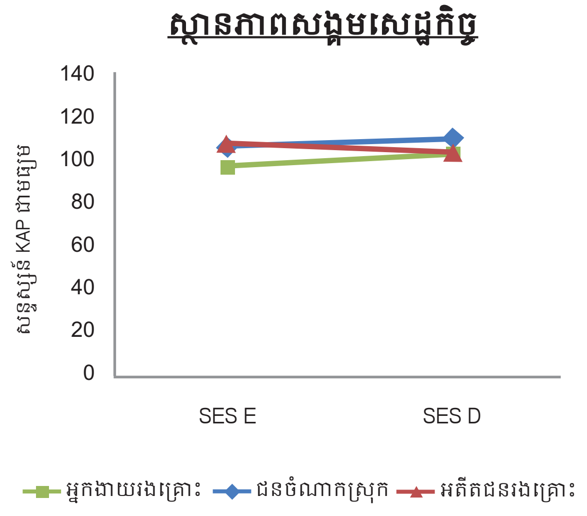

មូលដ្ឋាន៖អ្នកចូលរួមទាំងអស់

កម្មសិទ្ធិដីធ្លីនិងភាពគ្រប់គ្រាន់នៃទិន្នផលស្រូវមានទំនាក់ទំនាក់កាន់តែខ្លាំងជាមួយសន្ទស្សន៍ KAP ហើយមានមុខងារជាសូចនាករកាន់តែប្រសើរសម្រាប់ភាពងាយរងគ្រោះដែលអាចកើតឡើង។ខណៈដែលមិនមែនជាលក្ខខណ្ឌជានាកម្មសិទ្ធិដីធ្លីអាចរួមចំណែកនៅក្នុងការរក្សាសន្តិសុខស្បៀងលុះត្រាតែទិន្នផលទទួលបានគ្រប់គ្រាន់។

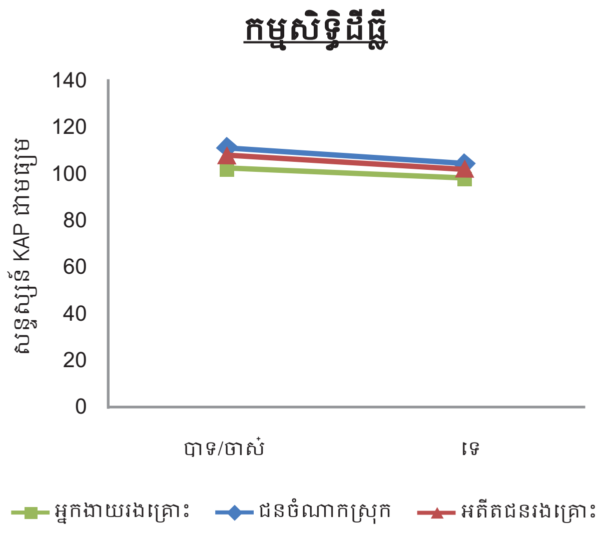

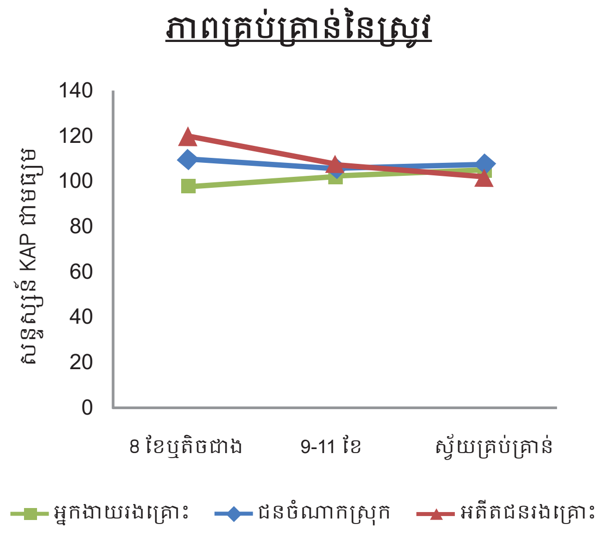

មូលដ្ឋាន៖អ្នកចូលរួមទាំងអស់

សន្ទស្សន៍ KAP តាមការបង្ហាញពីអំពើជួញដូរមនុស្ស

អន្តរាគមន៍លើអំពើជួញដូរមនុស្សពីមុនបានធ្វើអោយមានឥទ្ធិពលមួយចំនួនយ៉ាងជាក់ស្តែងដោយនាំមកនូវសន្ទស្សន៍ KAP រហូតដល់ប្រហែល 115-116 ។ គម្លាតនេះធំប៉ុន្តែមានកន្លែងសម្រាប់កែលម្អ ។ ប៉ុន្តែការស្គាល់អ្នកដែលបានធ្វើចំណាកស្រុកទំនងជាមិននាំអោយមានឥទ្ធិពលវិជ្ជមានឡើយ ។ ដូចដែលបានបញ្ជាក់រួចហើយបទពិសោធន៍នៃចំណាកស្រុកដោយសុវត្ថិភាពឬការជួញដូរមិននាំអោយមានការអនុវត្តចំណាកស្រុកដោយសុវត្ថិភាពដោយស្វ័យប្រវត្តិទេ។ ដោយសារជនចំណាកស្រុកជាច្រើនពឹងផ្អែកលើដំបូន្មានពីជនចំណាកស្រុកពីមុនៗ ទើបគួរតែពិចារណាលើការអប់រំជនចំណាកស្រុកពីមុនៗ ដោយសារវាអាចសម្រេចបាននូវឥទ្ធិពលបន្ទាប់បន្សំទៅលើជនចំណាកស្រុកលើកដំបូង។

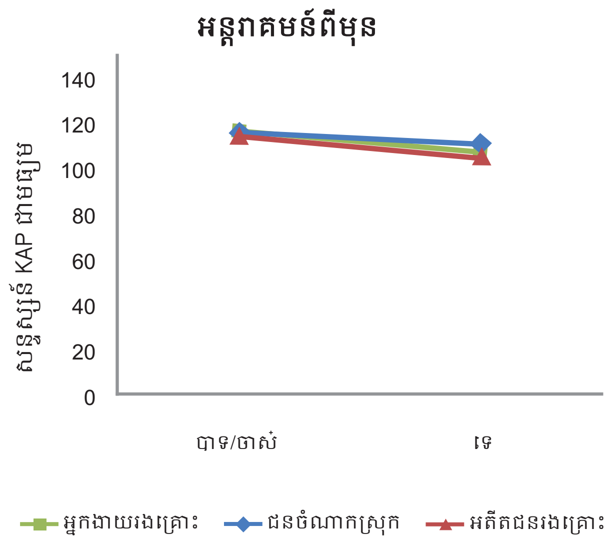

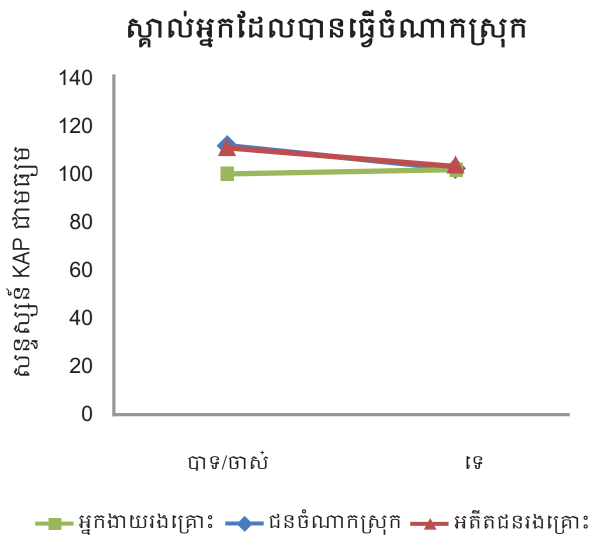

មូលដ្ឋាន៖អ្នកចូលរួមទាំងអស់

សន្ទស្សន៍ KAP តាមខេត្ត

ដោយពិនិត្យលើសន្ទស្សន៍ KAP នៅទូទាំងបណ្តាខេត្តពុំមានគម្លាតគ្នាខ្លាំងឡើយហើយដូច្នេះអ្នកទាំងឡាយដែលអាចនឹងព្យាយាមធ្វើចំណាកស្រុកមានកម្រិតនៃភាពងាយរងគ្រោះស្រដៀងគ្នាដោយពុំគិតពីថាតើពួកគេមកពីទីណាឡើយ ។ ការវិភាគនេះអាចអនុវត្តត្រឹមត្រូវសម្រាប់តែចំណែកអ្នកងាយរងគ្រោះ សម្រាប់ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ និងអតីតជនរងគ្រោះដែលគំរូវិភាគតូចខ្លាំង។

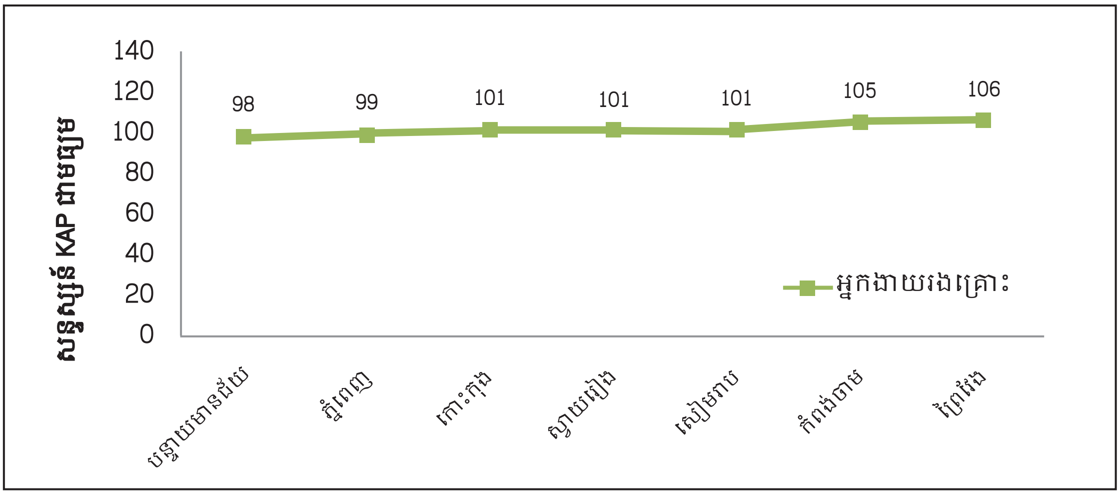

មូលដ្ឋាន៖អ្នកងាយរងគ្រោះ n=700

សន្ទស្សន៍ KAP តាមខេត្តវិស័យ

នៅទូទាំងវិស័យសន្ទស្សន៍ KAP ក៏មានគម្លាតតូចផងដែរ ។ ចំណែក "ផ្សេងទៀត" មានពិន្ទុខ្ពស់ជាងបន្តិចនិងរួមបញ្ចូលវិស័យនានាដូចជាដឹកជញ្ជូនហិរញ្ញវត្ថុនិងរដ្ឋាភិបាល ។ ជាថ្មីម្តងទៀតការវិភាគនេះអាចអនុវត្តត្រឹមត្រូវសម្រាប់តែចំណែកអ្នកងាយរងគ្រោះសម្រាប់ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់និងអតីតជនរងគ្រោះដែលគំរូវិភាគតូចខ្លាំង។

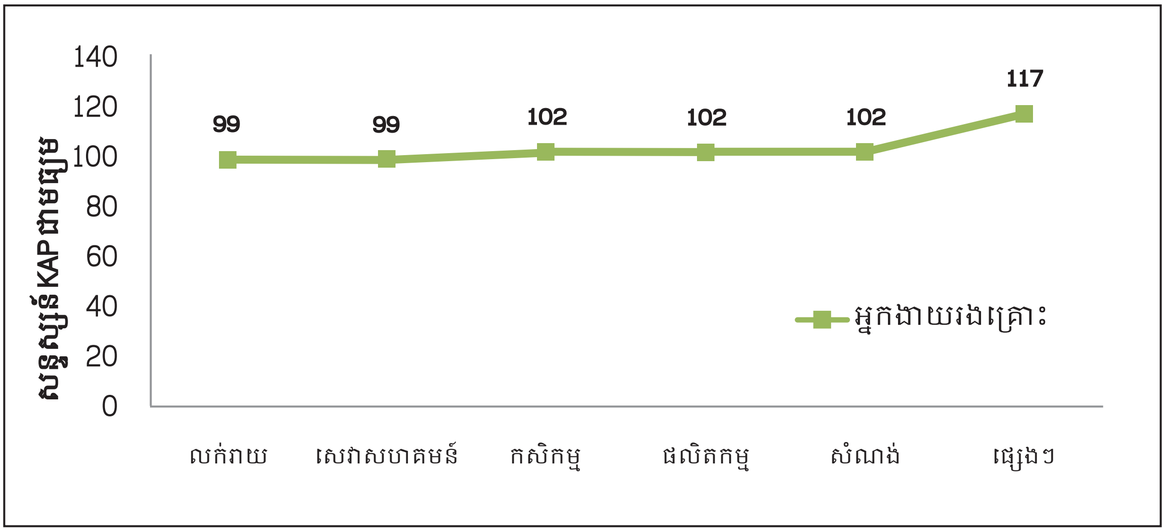

មូលដ្ឋាន៖អ្នកងាយរងគ្រោះដែលកំពុងធ្វើការ

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

ជំនឿស៊ុប

ការយល់ដឹងកាន់តែស៊ីជម្រៅនិងការប្រៀបធៀបអាកប្បកិរិយារវាងក្រុមងាយរងគ្រោះ ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ និងអតីតជនរងគ្រោះ។KAP

ប្រភេទមុខងារអាកប្បកិរិយាចំនួនពីរ

បទដ្ឋានសង្គម	គុណតម្លៃផ្ទាល់ខ្លួន
"លក្ខណៈមុខមាត់ក្នុងសង្គមដែលមនុស្សចង់បាន"	"ស្ថានភាពអារម្មណ៍ដែលមនុស្សចង់បាន"

អាកប្បកិរិយាគឺជាប្រតិកម្មអំណោយផល ឬមិនអំណោយផលចំពោះការធ្វើអន្តរាគមន៍ពិសេស ឬបញ្ហាចំបងៗដែលត្រូវដោះស្រាយ អាកប្បកិរិយាអាចវិជ្ជមាន ឬអវិជ្ជមាន ប៉ុន្តែមនុស្សតែមួយក៏អាចមានការប៉ះទង្គិច ឬមិនច្បាស់លាស់ផងដែរ មានន័យថាពួកគេនៅពេលដំណាលគ្នាមានទាំងអាកប្បកិរិយាវិជ្ជមាន និងអវិជ្ជមានចំពោះការធ្វើអន្តរាគមន៍។

មានមុខងារឥរិយាបថចំនួនពីរគឺបទដ្ឋានសង្គមនិងគុណតម្លៃផ្ទាល់ខ្លួន។ បទដ្ឋានសង្គមគឺជាប្រភេទអាកប្បកិរិយាដែលយើងបង្ហាញដើម្បីជួយបង្ហាញនូវលក្ខណៈរបស់យើងនិងដែលអាចធ្វើអោយយើងមានអារម្មណ៍ល្អព្រោះយើងបានបញ្ជាក់អំពីអត្តសញ្ញាណរបស់យើង។ ដោយសារហេតុផលនេះអាកប្ប-កិរិយារបស់យើងគឺជាផ្នែកមួយនៃអត្តសញ្ញាណរបស់យើងហើយជួយយើងអោយបានដឹងតាមរយៈការបង្ហាញអំពីអារម្មណ៍ជំនឿនិងគុណតម្លៃរបស់យើង។

មុខងារផ្សេងទៀតនៃអាកប្បកិរិយាគឺគុណតម្លៃផ្ទាល់ខ្លួន ហើយសំដៅដល់ការមានអាកប្បកិរិយាដែលការពារសេចក្តីថ្លៃថ្នូរផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើងឬដែលបញ្ជាក់ហេតុផលចំពោះសកម្មភាពដែលធ្វើអោយយើងមានអារម្មណ៍ធ្វើខុស។បុគ្គលដែលមានអាកប្បកិរិយាការពារអាចនិយាយថា៖ "ខ្ញុំមិនខ្វល់ មិនមានសារសំខាន់ចំពោះខ្ញុំទេ..."។ អាកប្បកិរិយាវិជ្ជមានចំពោះខ្លួនយើងមានមុខងារការពារនៅក្នុងការជួយយើងដើម្បីរក្សាគុណតម្លៃផ្ទាល់ខ្លួន។

គំនិតមូលដ្ឋាននៅពីក្រោយវិធីសាស្រ្តមុខងារគឺថាអាកប្បកិរិយាជួយបុគ្គលម្នាក់អោយធ្វើការសម្រុះ-សម្រួលរវាងតម្រូវការខាងក្នុងនៃការបង្ហាញផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ (បទដ្ឋានសង្គម) និងការការពារ (គុណតម្លៃផ្ទាល់ខ្លួន) ។ ដោយសារកត្តានេះ លក្ខណៈនៃសារមានសារសំខាន់ព្រោះថា សារមួយអាចបង្កអោយមានកម្រិតខុសៗគ្នានៃអារម្មណ៍សម្រាប់មនុស្សខុសៗគ្នា។ដូចនេះវិធីដែលល្អសម្រាប់មនុស្សម្នាក់មិនប្រាកដថាល្អសម្រាប់មនុស្សទាំងអស់ឡើយ។

ទំហំទិដ្ឋភាពពីរ៖បទដ្ឋានសង្គម និងគុណតម្លៃផ្ទាល់ខ្លួន

ការវាស់វែងអាកប្បកិរិយាអាចចាត់ជាទំហំទិដ្ឋភាពពីរគឺបទដ្ឋានសង្គម និងគុណតម្លៃផ្ទាល់ខ្លួន។ អា-កប្បកិរិយានៅក្នុងទំហំទិដ្ឋភាពទាំងពីរនេះអាចអវិជ្ជមាន ឬវិជ្ជមាន។ សម្រាប់ទំហំទិដ្ឋភាពបទដ្ឋានសង្គមមនុស្សអាចចាត់ថ្នាក់ថាមានបុរេវិនិច្ឆ័យ ឬភាពអត់អោនតិចឬ ច្រើន។ ចំពោះគុណតម្លៃផ្ទាល់ខ្លួន

ពាក់ព័ន្ធនឹងលក្ខណៈនៃការបដិសេធឬបើកចំហចំពោះបញ្ហា។

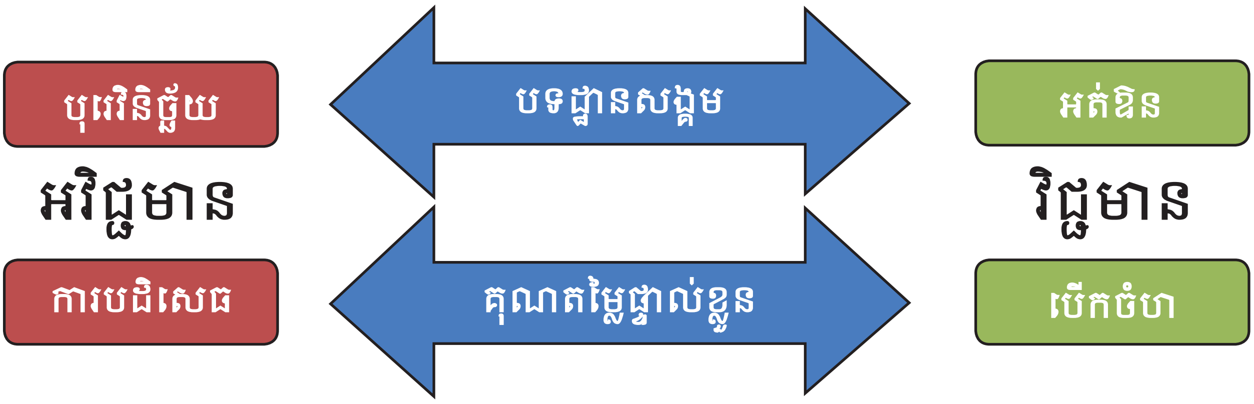

ម៉ាទ្រិចជំនឿស៊ុប

ទំហំទិដ្ឋភាពទាំងពីរជួយបង្កើតម៉ាទ្រិចជំនឿស៊ុបការពិពណ៌នាក្រាហ្វិកនៃផ្នត់គំនិតទូទៅបំផុតដែលកើតមាន។ អ្នកមានមតិគាំទ្រគឺបើកចំហនិងយល់ពីអំពើជួញដូរ នៅពេលដែលអ្នកលើកលែងទោសមានលក្ខណៈផ្ទុយគ្នាស្រឡះ ។ មតិអ្នកអាណិតអាសូរមិនទំនងជាធ្វើសកម្មភាពទេ ដោយសារពួកគេក៏ស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពបដិសេធដែរ។ ប៉ុន្តែអ្នករិះគន់បើកចំហ សម្រាប់ការពិភាក្សាវែកញែកតែមានមតិអវិជ្ជមានពីអំពើជួញដូរ។ គួរចំណាំថាម៉ាទ្រិចជំនឿស៊ុបមិនមែនជាផ្នែកទេ ដោយសារផ្នត់គំនិតមនុស្ស អាចបែងចែកជាធម្មជាតិទៅក្នុងចតុភាគមណ្ឌលបួន។

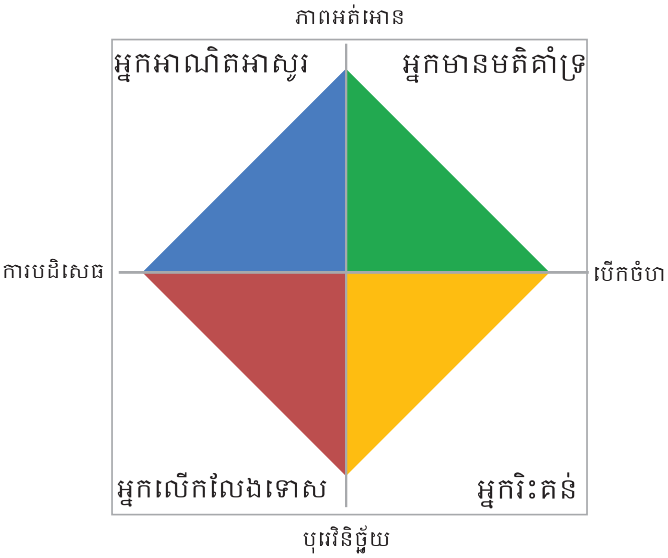

លទ្ធផលម៉ាទ្រិចជំនឿស៊ុប

អ្នកងាយរងគ្រោះ

ក្នុងចំណោមក្រុមអ្នកងាយរងគ្រោះ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ជំនឿស៊ុបដែលទូទៅបំផុតផ្សំឡើងដោយអ្នករិះគន់តិចជាងអ្នកលើកលែងទោស។ជាថ្មីម្តងទៀត មនោសញ្ចេតនាបង្ហាញថាប្រភេទសារមិនអាចដំណើរការល្អនោះទេ ប៉ុន្តែមានលក្ខណៈប្រសើរជាងក្នុងការប្រើមធ្យោបាយផ្អែកលើភ័ស្តុតាងជាមួយនឹងអំណះអំណាងជាក់លាក់ ដែលបង្ហាញពីមូលហេតុដែលមនុស្សរងនូវហានិភ័យ និងត្រូវការពារខ្លួនរបៀបណា។

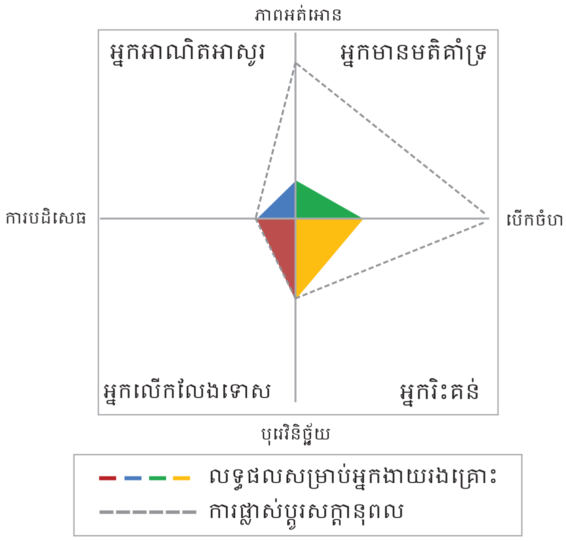

ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់

នៅក្នុងចំណោមក្រុមជនចំណាកស្រុកមានសុវត្ថិភាពក្នុងប្រទេសកម្ពុជាជំនឿស៊ុបដែលទូទៅបំផុតផ្សំឡើងដោយអ្នករិះគន់។ ជាថ្មីម្តងទៀតមនោសញ្ចេតនាបង្ហាញថាប្រភេទសារអាចមិនដំណើរការល្អនោះទេប៉ុន្តែប្រសើរជាងបើប្រើប្រាស់មធ្យោបាយផ្អែកលើភ័ស្តុតាង។ អ្នករិះគន់នឹងមានឆន្ទៈស្តាប់និងពិភាក្សាវែកញែក ប៉ុន្តែចង់ក្លាយជាអ្នកចូលរួមសកម្មនៅក្នុងការពិភាក្សាវែកញែក។

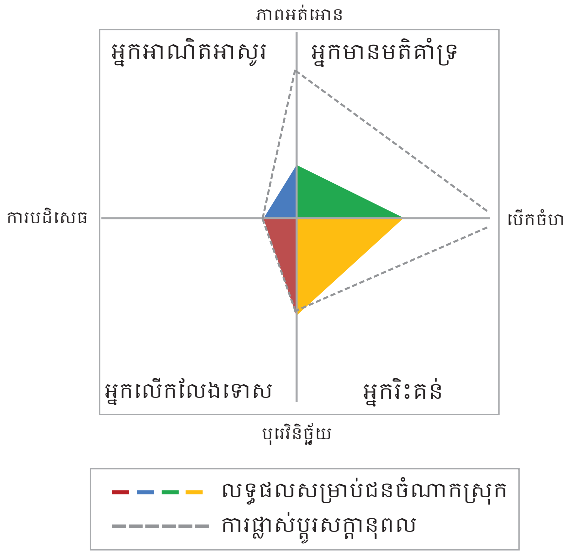

អតីតជនរងគ្រោះ

អតីតអ្នករងគ្រោះ មានអាកប្បកិរិយាស្រដៀងគ្នានឹងក្រុមអ្នកងាយរងគ្រោះ ដែលផ្សំឡើងពីអ្នករិះគន់និងអ្នកលើកលែងទោស។ ទំហំទិដ្ឋភាពបុរេនិច្ឆ័យមានសភាពខ្លាំងក្លាហើយណែនាំថាមធ្យោបាយផ្អែកលើភ័ស្តុតាងដំណើរការបានប្រសើរបំផុត។សារធាតុនៃការបដិសេធមានសារសំខាន់ណាស់ដើម្បីការពារគុណតម្លៃផ្ទាល់ខ្លួន។ការប្រើប្រាស់អតីតជនរងគ្រោះកាលពីអតីតកាលជាអ្នកនិយាយអាចដំណើរការបានល្អ។

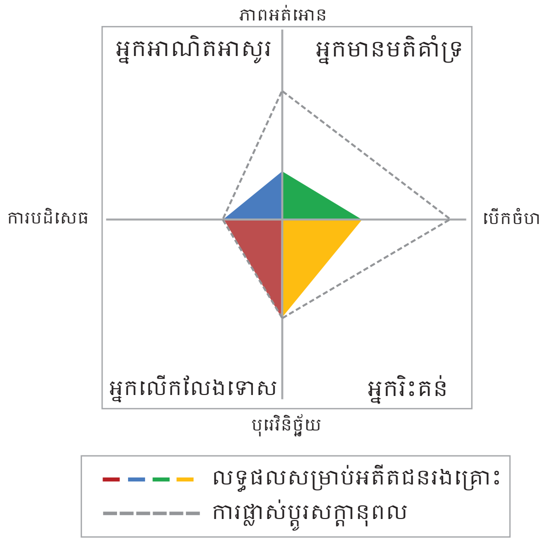

គ្រប់ផ្នែកទាំងអស់

ការប្រៀបធៀបក្រុមទាំងបីនេះជាភ័ស្តុតាងបង្ហាញថាអតីតជនរងគ្រោះ បង្ហាញពីមធ្យមភាគកម្រិតនៃការបដិសេធខ្ពស់ជាងដែលមិនមានការភ្ញាក់ផ្អើលទេ ទោះបីជាពួកគេធ្លាប់ឆ្លងកាត់ក៏ដោយ ។ កត្តាកំណត់មានកម្រិតបុរេនិច្ឆ័យខ្លាំងជាង។ដូច្នេះមានតម្រូវការសម្រាប់មធ្យោបាយអនុវត្តផ្ទាល់ដើម្បីធ្វើអន្តរាគមន៍លើអំពើជួញដូរមនុស្ស។

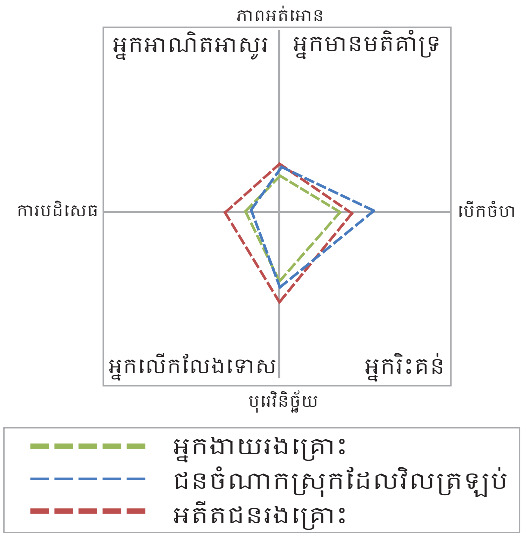

ការអនុវត្តយុទ្ធសាស្រ្តទំនាក់ទំនង

អ្នកមានមតិគាំទ្រ

មួយផ្នែកធំនៃអ្នកមានមតិគាំទ្របង្ហាញពីស្ថានភាពល្អបំផុត ដែលមានសក្តានុពលក្នុងការកសាងផ្តត់គំនិតវិជ្ជមានដែលមានស្រាប់។ មានសក្តានុពលល្អសម្រាប់ការនិយាយពីមាត់មួយទៅមាត់មួយនិងការជះឥទ្ធិពលតាមរយៈយុទ្ធនាការពីថ្នាក់ក្រោមបំផុត។មនុស្សដែលពាក់ព័ន្ធក្លាយជាដៃគូអនុវត្ត។

អ្នករិះគន់

ទទួលយកបញ្ហា ប៉ុន្តែនឹងបដិសេធថាមានបទដ្ឋានសង្គមដែលត្រូវឲ្យមានការគោរព។មានសារសំខាន់ក្នុងការចូលរួមក្នុងកិច្ចពិភាក្សាវែកញែកស្ថាបនានិងបដិសេធជាមួយនឹងតក្កភាព ជាជាងគំនិតមនោសញ្ចេតនា។

អ្នកអាណិតអាសូរ

ការដែលនៅក្នុងស្ថានភាពបដិសេធ ឬមានអារម្មណ៍ថាបញ្ហានឹងកាន់តែរីកធំរហូតដល់មិនអាចធ្វើអ្វីបាន។ការបង្ហាញមនោសញ្ចេតនានឹងដំណើរការបានល្អនៅទីនេះ ជាមួយនឹងការសង្កត់ធ្ងន់លើ "ការធ្វើបែបនេះគឺត្រឹមត្រូវ" ។ មានសារសំខាន់ក្នុងការកម្ចាត់រនាំងមានសក្តានុពលការពិត ឬស្រមើស្រមៃដើម្បីជំរុញការធ្វើសកម្មភាព។

អ្នកលើកលែងទោស

គឺជាក្រុមដែលទូទៅបំផុតនិងពិបាកគ្រប់គ្រងបំផុត។ផ្ទុយពីអ្នកអាណិតអាសូរការបង្ហាញមនោសញ្ចេតនា ទំនងជាមិនដំណើរការទេនៅទីនេះ ជំនួសអោយចំណុចនេះចាំបាច់អំនះអំនាងប្រកបដោយតក្កភាពនិងផ្អែកលើភ័ស្តុតាង។

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

ខ្សែចង្វាក់ផ្គត់ផ្គង់និងគន្លឹះបង្កហានិភ័យ

សកម្មភាពដែលអនុវត្តឬមិនអនុវត្តដែលអាចធ្វើអោយជនចំណាកស្រុកប្រឈមនឹងហានិភ័យនៃអំពើជួញដូរ។

ជំហានខ្សែចង្វាក់ផ្គត់ផ្គង់

ដើម្បីកំណត់គន្លឹះបង្កហានិភ័យដែលមានសក្តានុពល ខ្សែចង្វាក់ផ្គត់ផ្គង់សម្រាប់អំពើជួញដូរមនុស្សត្រូវបំបែកជាប្រាំជំហានសំខាន់ៗ ចាប់តាំងពីពេលដែលមនុស្សម្នាក់បានដឹងពីឱកាសការងាររហូតទៅដល់ចំណុចដែលពួកគេបានទៅដល់គោលដៅ ។ ដោយបែងចែកដំណើរការ ឲ្យមានភាពងាយស្រួលសម្រាប់អតីតជនរងគ្រោះក្នុងការចងចាំ និងបង្កើតជាបរិបទនូវអ្វីដែលបានកើតឡើង ។ គួរចំណាំថា ខណៈដែលបទពិសោធន៍របស់អតីតជនរងគ្រោះអាចខុសគ្នាពីករណីមួយទៅករណីមួយទៀត ជំហានទាំងប្រាំអាចប្រើប្រាស់ជាសាមញ្ញ ជាជំនួយណែនាំដែលផ្តោតលើការពិភាក្សា លើគន្លឹះបង្កហានិភ័យសក្តានុពល និងវិសាលភាពដែលគន្លឹះបង្កអាចអនុវត្តបាននៅក្នុងករណីនីមួយៗ។ ជំហានគន្លឹះបង្កហានិភ័យត្រូវបានបង្កើតដោយផ្អែកលើអ្វីដែលបានរៀននៅពេលសម្ភាសន៍ជាមួយភាគីពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗគ្នា និងអ្នកជំនាញ ផ្នែកប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្សនៅក្នុងដំណាក់កាល “ទិដ្ឋភាពអំពើជួញដូរ” ។

គន្លឹះបង្កហានិភ័យសក្តានុពល

គួរចង្អុលបង្ហាញថាការវាស់វែងគន្លឹះបង្កហានិភ័យសក្តានុពលមិនគ្របដណ្តប់បានគ្រប់គន្លឹះបង្កហានិភ័យសក្តានុពលដែលមាននោះទេ ។ នៅពេលសម្ភាសន៍អតីតជនរងគ្រោះត្រូវពិចារណាពីលក្ខខណ្ឌ និងស្ថានភាពសុខភាពរបស់ពួកគេដូច្នេះហើយចាំបាច់ត្រូវធានាថាបទសម្ភាសន៍មិនមានរយៈពេលយូរពេកទេ ។ ប៉ុន្តែមានជំនឿយ៉ាងខ្លាំងក្លាថាគន្លឹះបង្កហានិភ័យសំខាន់ភាគច្រើនត្រូវបានរួមបញ្ចូលជាមួយនឹងពត៌មានលម្អិតគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទទួលបានរូបភាពច្បាស់លាស់នៃកត្តាហានិភ័យដែលរួមចំណែកច្រើនក្នុងអំពើជួញដូរធៀបនឹងចំណាកស្រុកប្រកបដោយសុវត្ថិភាព។

ដំណាក់កាលខ្សែចង្វាក់ផ្គត់ផ្គង់	គន្លឹះបង្ហាញនិភ័យសក្តានុពល
ដឹងពីឱកាសការងារ	• តើអ្នកណាប្រាប់ពួកគេ? • ប្រើមេខ្យល់?
ស្រាវជ្រាវព័ត៌មាន	• ជួបមេខ្យល់ដោយផ្ទាល់? • ប្រាប់ឈ្មោះក្រុមហ៊ុន? • ស្វែងរកដំបូន្មានឯករាជ្យ? • សួរសំណួរជាក់លាក់?
សម្រេចចិត្តថាទៅ	• សម្ភាធគ្រួសារ • ធ្វើចំណាកស្រុកក្នុងស្រុកឬឆ្លងព្រំដែន • ធ្វើដំណើរម្នាក់ឯង? • តើអ្នកណារ៉ាប់រងថ្លៃធ្វើដំណើរ • បានប្រាប់ពីថ្លៃចំណាយនានា?
រៀបចំការធ្វើដំណើរ	• តើអ្នកណារៀបចំការធ្វើដំណើរ? • បានចុះកិច្ចសន្យា? • តើពួកគេបានយកលុយមកជាមួយឬទេ? • ដឹងពីប្រព័ន្ធទូរស័ព្ទបន្ទាន់ដែរឬទេ? • បានទុកច្បាប់ចម្លងលិខិតឆ្លងដែន?
ទៅដល់គោលដៅ	• ស្ថានភាពនៅកន្លែងធ្វើការ? • បង្ខំអោយបោះបង់លិខិតឆ្លងដែន? • ការគំរាមគំហែង? • បន្ទុកបំណុល? • តាមចាប់? • តើអ្នកណាជួយអោយរត់គេច?

តើពួកគេបានដឹងពីឱកាសការងារដោយរបៀបណា

មានភាពច្បាស់លាស់និងមិនភ្ញាក់ផ្អើលទេថា ជនជំណាកស្រុកមានសុវត្ថិភាពពឹងផ្អែកលើព័ត៌មានដែលបានមកពីសាច់ញាតិច្រើនជាងនៅពេលដែលអតីតជនរងគ្រោះអាចមានឱកាសច្រើន ក្នុងការទទួលបានព័ត៌មានពីភ្នាក់ងារឬមេខ្យល់ ។ ប៉ុន្តែមានភាពត្រួតស៊ីគ្នាហើយនេះគឺជាអ្វីដែលធ្វើអោយមានអំពើជួញដូរមនុស្ស ។វិធីមួយក្នុងការប្រឆាំងនឹងបញ្ហានេះគឺស្វែងរកដំបូន្មានឯករាជ្យ។ ដោយមិនអាចទទួលបានប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ឬសូម្បីតែទូរស័ព្ទចល័ត ចំណុចនេះអាចជាបញ្ហាប្រឈមសម្រាប់មនុស្សជាពិសេសប្រសិនបើអ្នកនោះមានវ័យក្មេងហើយខ្វះការអប់រំ។

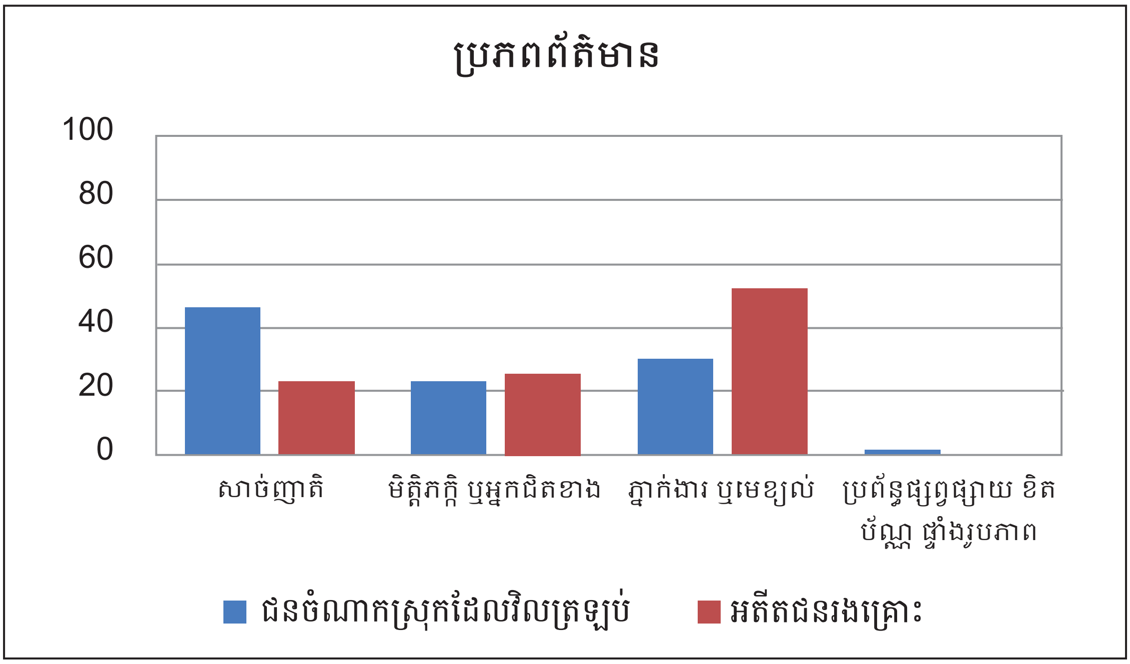

មូលដ្ឋានៈជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ និងអតីតជនរងគ្រោះ

ប្រើប្រាស់ភ្នាក់ងារឬមេខ្យល់

អតីតជនរងគ្រោះក៏ប្រើប្រាស់មេខ្យល់ផងដែរធៀបនឹង ២២% នៃជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់។ ជាថ្មីម្តងទៀតនេះមិនមែនជារឿងភ្ញាក់ផ្អើលនោះទេ ប៉ុន្តែជួយក្នុងការរំលេចនូវទស្សនៈថាអំពើជួញដូរអាចកើតឡើងទោះបីជាគ្មានមេខ្យល់ក៏ដោយ។

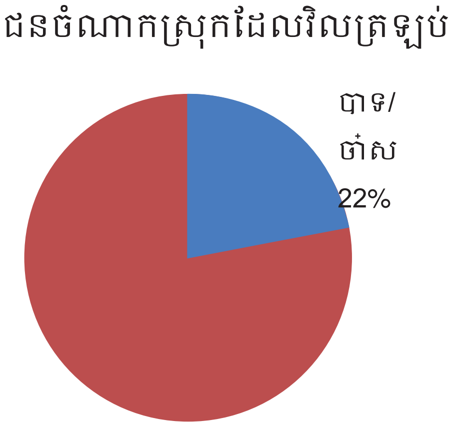

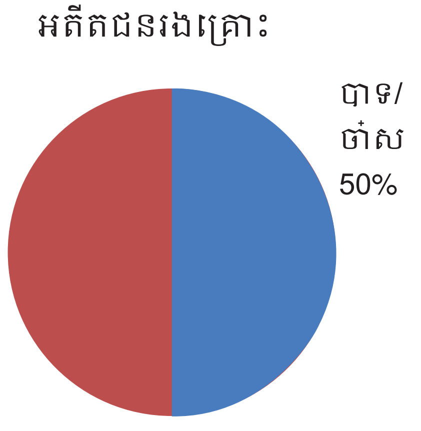

មូលដ្ឋានៈបានឃើញ TIP តាមទូរទស្សន៍ក្នុងរយៈពេល ៤ សប្តាហ៍ចុងក្រោយ

បានជួបជាមួយមេខ្យល់

នៅក្នុងការពិនិត្យមើលឯកសារឡើងវិញ មានភស្តុតាងខ្លីៗដើម្បីណែនាំថា មេខ្យល់មិនតែងតែបង្ហាញមុខរបស់គេនោះទេហើយរស់នៅលាក់ខ្លួន ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយមានភស្តុតាងតិចតួចដើម្បីគាំទ្រមតិនេះដោយសារទាំងជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ និងអតីតជនរងគ្រោះបានជួបជាមួយមេខ្យល់នៅគ្រប់ករណីទាំងអស់ដែលមានមេខ្យល់ពាក់ព័ន្ធ។

ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់

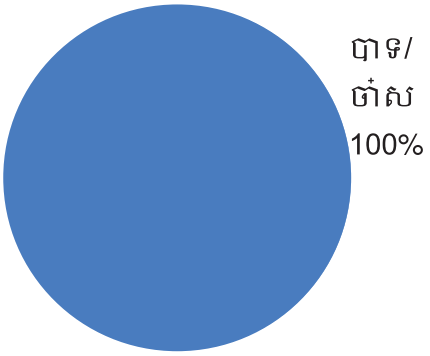

អតីតជនរងគ្រោះ

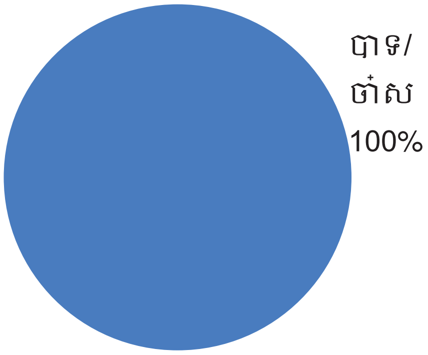

មូលដ្ឋានៈអ្នកដែលប្រើប្រាស់មេខ្យល់

មេខ្យល់ដែលបានប្រាប់ឈ្មោះទីភ្នាក់ងាររបស់ខ្លួន

មេខ្យល់អាចជាជនឆបោកហើយចំណុចមួយដែលគេធ្វើនោះគឺមិនបង្ហាញឈ្មោះទីភ្នាក់ងារដែលគេធ្វើការអោយឡើយ។ក្នុងករណីជួញដូរមនុស្សការអនុវត្តបែបនេះក្លាយទៅជាលក្ខណៈប្រព័ន្ធនៅពេលដែលប្រៀបធៀបបទពិសោធនៃជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ និងអតីតជនរងគ្រោះ។ជាមធ្យោបាយជៀសវាងឈ្មោះទីភ្នាក់ងារគួរតែជាសំណួរចម្បងដែលត្រូវសួរ។

ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់

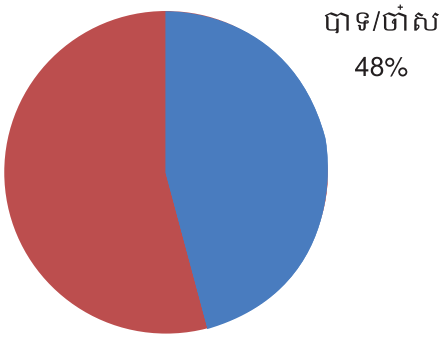

អតីតជនរងគ្រោះ

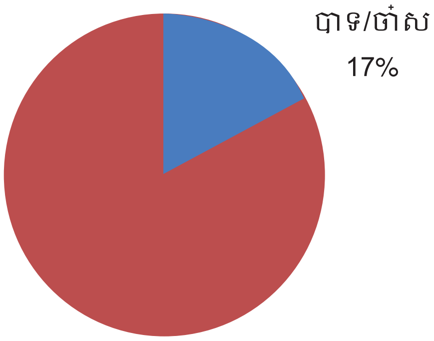

មូលដ្ឋានៈអ្នកដែលប្រើប្រាស់មេខ្យល់

មេខ្យល់ដែលផ្ដល់គ្រឿងលើកទឹកចិត្ត

ការសម្គាល់ដែលគួរអោយចាប់អារម្មណ៍នោះ គឺថាមិនសូវជាមានការប្រើប្រាស់គ្រឿងលើកទឹកចិត្តដោយទូលំទូលាយដូចដែលគេបានសង្ស័យនោះទេ។ មានតែអតីតជនរងគ្រោះមួយក្នុងចំណោមប្រាំនាក់ប៉ុណ្ណោះបាននិយាយថា មេខ្យល់បានផ្ដល់គ្រឿងលើកទឹកចិត្ត។ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយនៅពេលមានការផ្ដល់ជាគ្រឿងលើកទឹកចិត្តអាចជាការបង្ហាញថា មេខ្យល់មិនមែនជាមនុស្សដែលគួរអោយទុកចិត្តនោះទេ។

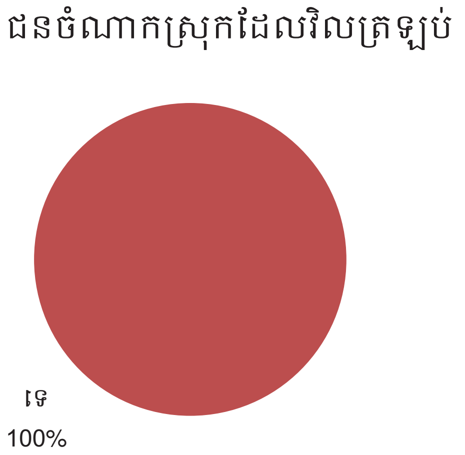

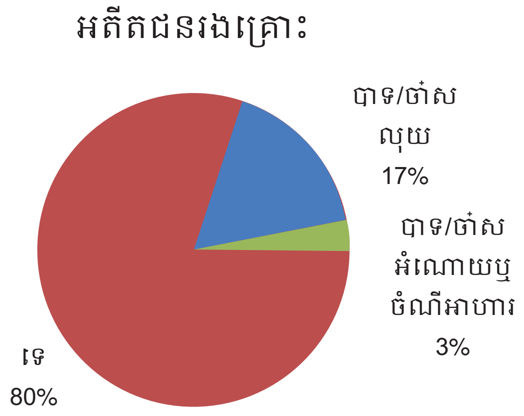

មូលដ្ឋាន៖អ្នកដែលប្រើប្រាស់មេខ្យល់

ស្វែងរកដំបូន្មានអំពីការងារ

ដូចដែលបានគូសបញ្ជាក់ពីខាងដើម ការស្វែងរកដំបូន្មានឯករាជ្យអំពីការងារគួរជាលក្ខណៈទីពីរ ប៉ុន្តែនេះមិនមែនជាករណីនោះទេ។ តិចជាងម្នាក់នៅក្នុងចំណោមអតីតជនរងគ្រោះបួននាក់បានធ្វើដូចនេះ បើធៀបនឹង ៦០% សម្រាប់ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់។ កត្តាមួយទៀតនោះគឺ ការពឹងផ្អែកលើមិត្តភក្តិសាច់ញាតិ និងទីភ្នាក់ងារជ្រើសរើសបុគ្គលិក ។ ទាំងនេះអាចមិនមែនជាប្រភពដែលល្អបំផុតដើម្បីសួរនិងបង្ហាញថាមានតម្រូវការចាំបាច់ក្នុងការធ្វើអោយមានព័ត៌មានគួរអោយទុកចិត្តដែលអាចរកបាន។

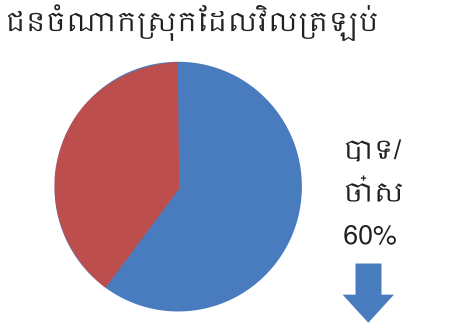

ប្រភពដំបូន្មាន	%
មិត្តភក្តិ & សាច់ញាតិ	88
ទីភ្នាក់ងារជ្រើសរើសបុគ្គលិក	11
មណ្ឌលចំណាកស្រុក	1

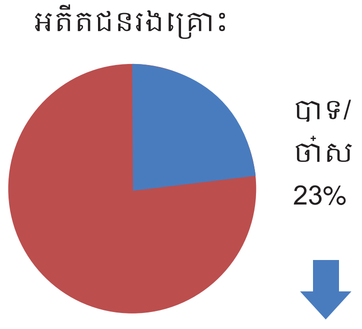

ប្រភពដំបូន្មាន	%
មិត្តភក្តិ & សាច់ញាតិ	79
ទីភ្នាក់ងារជ្រើសរើសបុគ្គលិក	21
មណ្ឌលចំណាកស្រុក	-

មូលដ្ឋាន៖អ្នកចូលរួមទាំងអស់/អ្នកដែលស្វែងរកដំបូន្មាន

បានសួររកព័ត៌មានអំពីការងារ

ទាំងជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ និងអតីតជនរងគ្រោះបានសួរព័ត៌មានអំពីការងារនៅក្នុងករណីភាគច្រើន។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយអតីតជនរងគ្រោះសួរជាមធ្យមនូវសំណួរមួយចំនួនហើយអ្នកមួយចំនួនទៀតសួរអំពីចំនួនម៉ោងធ្វើការ និងអាសយដ្ឋានកន្លែងធ្វើការ។ខណៈដែលអ្នកជួញដូរតែងតែអាចកុហកពីព័ត៌មានបែបនេះការសួរសំណួរអាចជាការបង្អាក់ដោយសារអ្នកជួញដូរអាចត្រូវគេចាប់ថ្នាក់បាននៅពេលដែលបុគ្គលស្វែងរកដំបូន្មានឯករាជ្យ។

ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់

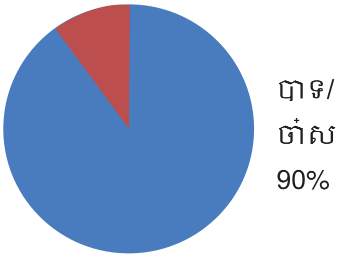

អតីតជនរងគ្រោះ

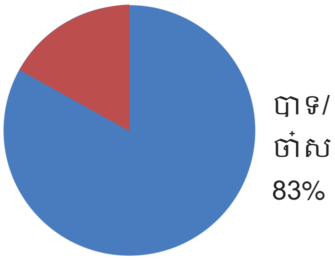

ព័ត៌មានដែលបានសួរ	%
ប្រាក់ខែ	84
ចំនួនម៉ោងធ្វើការ	42
លក្ខខណ្ឌការងារ	39
អាសយដ្ឋានកន្លែងធ្វើការ	10

ព័ត៌មានដែលបានសួរ	%
ប្រាក់ខែ	53
ចំនួនម៉ោងធ្វើការ	13
លក្ខខណ្ឌការងារ	42
អាសយដ្ឋានកន្លែងធ្វើការ	12

មូលដ្ឋាន៖អ្នកចូលរួមទាំងអស់

ការសម្រេចចិត្តចាកចេញទៅ

គំហើញខ្លីៗមួយទៀតនៅក្នុងការពិនិត្យឯកសារឡើងវិញទាក់ទង នឹងអតីតជនរងគ្រោះដែលមានសម្ពាធគ្រួសារ ហើយក៏ធ្វើចំណាកស្រុកៗអាចជាការពិតនៅក្នុងករណីមួយចំនួន ប៉ុន្តែទិដ្ឋភាពនោះ គឺថាមនុស្សធ្វើការសម្រេចចិត្តដោយខ្លួនឯងៗដូច្នេះនៅពេលដែលសម្ពាធអាចចេញពីលក្ខខណ្ឌជីវភាពក្រីក្រ អតីតជនរងគ្រោះមិនដែលស្មានថា បញ្ហានេះកើតចេញពីគ្រួសាររបស់គេទេៗ

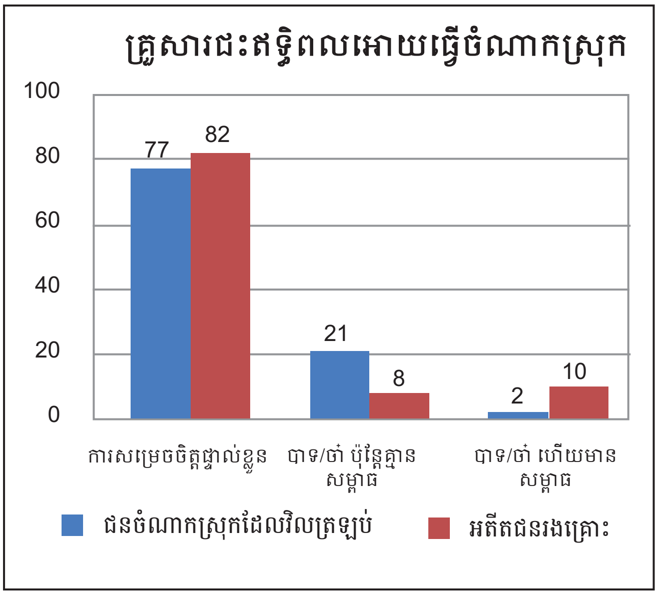

ចំណាកស្រុកក្នុងប្រទេសឬឆ្លងប្រទេស

ជនចំណាកស្រុក 57 % បានធ្វើចំណាកស្រុកឆ្លងប្រទេសដែលករណីភាគច្រើនគឺទៅប្រទេសថៃ បន្ទាប់មកកូរ៉េ និងម៉ាឡេស៊ីៗ អតីតជនរងគ្រោះទាំងអស់ធ្លាប់ត្រូវបានគេជួញដូរទៅបរទេសនិងបួនក្នុងចំណោមប្រាំនាក់គឺទៅប្រទេសថៃៗគួរចំណាំថាប្រទេសជាគោលដៅដែលបានកំណត់អាចមិនមែនជាតំណាងពេញលេញនោះទេៗនៅពេលដែលអតីតជនរងគ្រោះទាំងអស់កំណត់ថាបានធ្វើចំណាកស្រុកឆ្លងប្រទេសពិបាកក្នុងការនិយាយថាអំពើជួញដូរក្នុងប្រទេសមិនកើតឡើង ៗ ប៉ុន្តែអំពើជួញដូរក្នុងប្រទេសអាចនឹងពិបាកក្នុងការកំណត់ ៗ

ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់

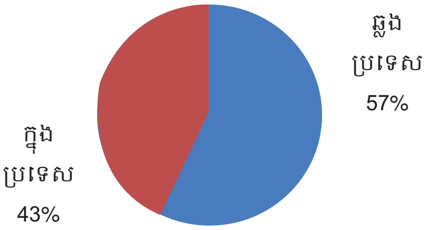

អតីតជនរងគ្រោះ

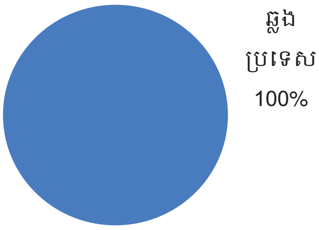

ប្រទេសគោលដៅ

ប្រទេស	ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ %	អតីតអ្នករងគ្រោះ %
ថៃ	81	80
កូរ៉េ	11	-
ម៉ាឡេស៊ី	7	5
វៀតណាម	2	7
ឥណ្ឌូនេស៊ី	-	7
អាហ្វ្រិកខាងត្បូង	-	1

មូលដ្ឋាន៖អ្នកចូលរួមទាំងអស់

ធ្វើដំណើរជាមួយអ្នកផ្សេងទៀត

នៅក្នុងករណីភាគច្រើនជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ធ្វើដំណើរជាមួយអ្នកផ្សេងទៀត ។ ក្នុងករណីអតីតជនរងគ្រោះជាង 90% បានធ្វើដំណើរជាមួយអ្នកផ្សេងទៀត។ ការធ្វើដំណើរជាក្រុមមិនសូវមានលក្ខណៈទូទៅសម្រាប់ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ និងអាចធ្វើដំណើរទៅប្រទេសជិតខាងជាមួយនឹងសាច់ញាតិដោយសារមនុស្សមួយចំនួនរស់នៅជិតព្រំដែន។

ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់

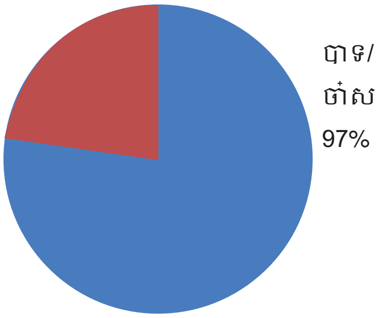

អតីតជនរងគ្រោះ

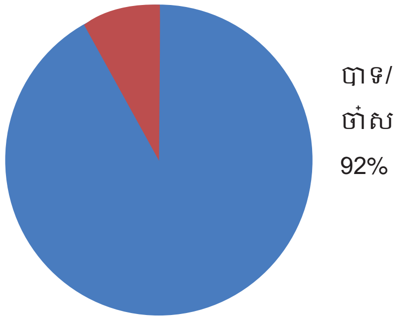

មូលដ្ឋាន៖អ្នកចូលរួមទាំងអស់

ការធ្វើហិរញ្ញប្បទាននិងថ្លៃចំណាយការធ្វើដំណើរ

ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ប្រើប្រាស់លុយសន្សំផ្ទាល់ខ្លួនសម្រាប់ចំណាយក្នុងការធ្វើដំណើរច្រើនជាងអតីតជនរងគ្រោះ។ អតីតជនរងគ្រោះពឹងផ្អែកខ្លាំងលើការរ៉ាប់រងចំណាយពីភ្នាក់ងារឬត្រូវការប្រាក់កម្ចី។ចំណុចនេះរំលេចពីមធ្យោបាយទូទៅប្រើប្រាស់ដោយអ្នកជួញដូរ។ដោយអោយខ្ចីប្រាក់មុនបុគ្គលដែលត្រូវគេជួញដូរក្លាយជាពឹងផ្អែកលើអ្នកជួញដូរ។ អាស្រ័យហេតុនេះជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ចំណាយជាមធ្យមលើការធ្វើដំណើរដែលមានមេដ្យាន 55 USD ធៀបនឹង 24 USD សម្រាប់អតីតជនរងគ្រោះ ។

ការធ្វើហិរញ្ញប្បទានការធ្វើដំណើរ

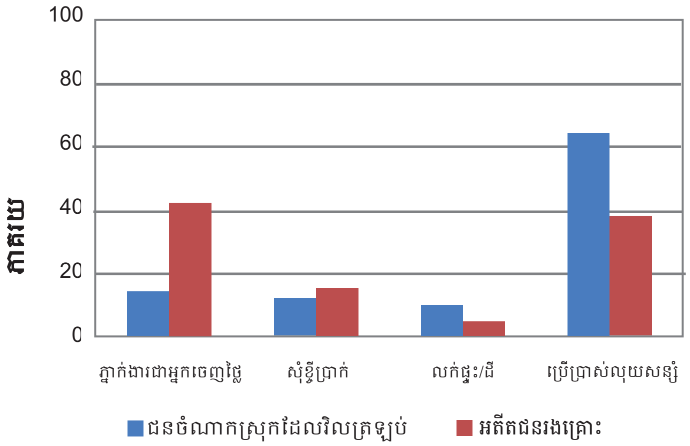

ថ្លៃចំណាយការធ្វើដំណើរ

ថ្លៃចំណាយ	ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ USD	អតីតអ្នករងគ្រោះ USD
អតិបរមា	10,000	338
មធ្យម	125	42
មេដ្យាន	55	24

មូលដ្ឋានៈអ្នកចូលរួមទាំងអស់

ត្រូវបានគេប្រាប់ថា ថ្លៃចំណាយធ្វើដំណើរត្រូវសងមកវិញ

នេះអាចពន្យល់ថាហេតុអ្វីថ្លៃចំណាយការធ្វើដំណើរទាបជាងសម្រាប់អតីតជនរងគ្រោះ ។ ករណី 58% អតីតជនរងគ្រោះត្រូវបានគេប្រាប់ថាពួកគេត្រូវសងវិញនូវថ្លៃចំណាយធ្វើដំណើរធៀបនឹងករណី 21 % សម្រាប់ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់។មានភាពងាយស្រួលក្នុងការមើលឃើញថាហេតុអ្វីបានជាអ្នកជួញដូរកំណត់គោលដៅចំពោះអ្នកដែលមានជីវភាពទន់ខ្សោយដោយចេញថ្លៃធ្វើដំណើរ។

ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់

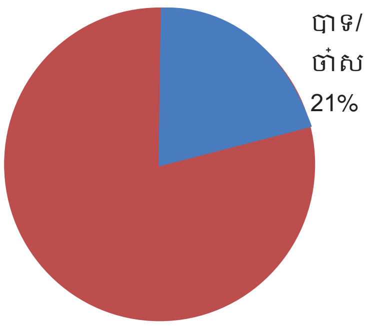

អតីតជនរងគ្រោះ

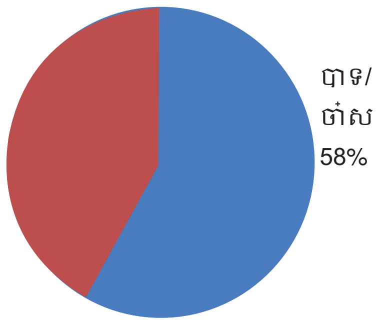

មូលដ្ឋានៈអ្នកចូលរួមទាំងអស់

អនុវត្តការប្រុងប្រយ័ត្នជាមុននិងថវិកាធ្វើដំណើរ

ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ទំនងជាអនុវត្តការប្រុងប្រយ័ត្នជាមុន បើធៀបនឹងអតីតជនរងគ្រោះ ប៉ុន្តែមិនសូវជាខុសគ្នាខ្លាំងប៉ុន្មានទេ។ មានតែអតីតជនរងគ្រោះ 10% ប៉ុណ្ណោះបានចុះកិច្ចសន្យាការងារ ហើយមានតែ 5% ទេដែលបានទុកច្បាប់ចម្លងលិខិតឆ្លងដែននិង 30% បានធ្វើដំណើរឆ្លងព្រំដែនដោយមិនមានប្រាក់ទាល់តែសោះ ។ មនុស្សមួយចំនួនដឹងពីប្រព័ន្ធទូរស័ព្ទបន្ទាន់ប៉ុន្តែមានតែមនុស្សតិចតួចប៉ុណ្ណោះដែលមានទូរស័ព្ទចល័ត។ ចំណុចនេះបង្ហាញពីរបៀបដែលជនចំណាកស្រុកដែលរៀបចំមិនបានត្រឹមត្រូវហើយគឺជាគន្លឹះបង្កហានិភ័យចម្បងក្នុងការក្លាយទៅជាអ្នកដែលត្រូវគេជួញដូរ។

អនុវត្តការប្រុងប្រយ័ត្ន

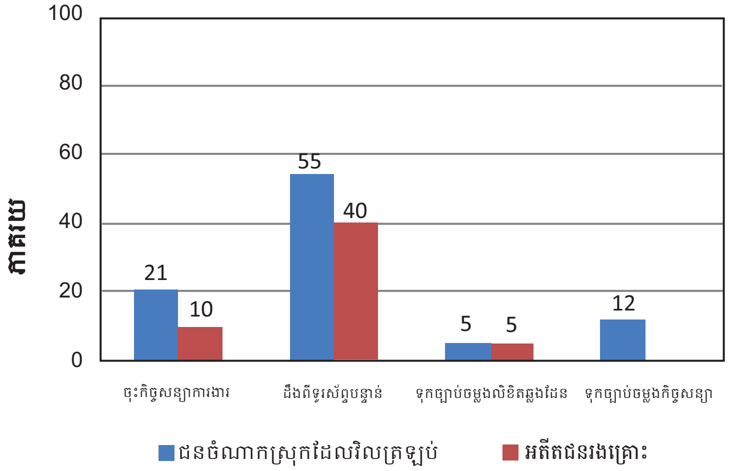

ថវិកាធ្វើដំណើរ

ថ្លៃចំណាយ	ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ %	អតីតអ្នករងគ្រោះ %
គ្មាន	12	30
តិចជាង 20$	36	27
$20-50	29	30
$50 ឬលើស	23	13

មូលដ្ឋាន៖អ្នកចូលរួមទាំងអស់

ការរៀបចំការធ្វើដំណើរ

ភាពខុសគ្នាមួយទៀតរវាងជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់និងអតីតជនរងគ្រោះគឺជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់រៀបចំការធ្វើដំណើរដោយខ្លួនឯងភាគច្រើន ។ បួននាក់ក្នុងចំណោមអតីតជនរងគ្រោះប្រាំនាក់ពឹងផ្អែកលើអ្នកដទៃអោយរៀបចំការធ្វើដំណើរអោយ ។ ការរៀបចំការធ្វើដំណើរចំណាយពេលជាមធ្យមប្រមាណ 5-6 សប្តាហ៍ចាប់តាំងពីពេលជួបមេខ្យល់ឬនិយោជក់ដំបូង។

អ្នកណារៀបចំការធ្វើដំណើរ

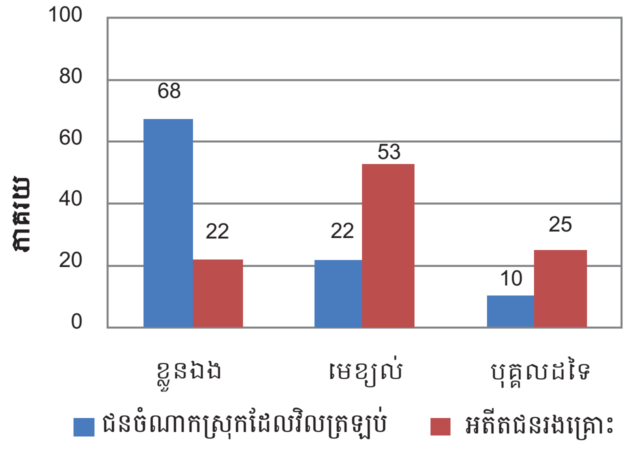

រយៈពេលចាប់ពីទំនាក់ទំនងលើកទី1 រហូតដល់ការធ្វើដំណើរ

ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ មធ្យម. សប្តាហ៍	អតីតអ្នករងគ្រោះ មធ្យម. សប្តាហ៍
5	6
អតិ. 48 សប្តាហ៍	អតិ. 30 សប្តាហ៍

មូលដ្ឋាន៖អ្នកចូលរួមទាំងអស់

លក្ខខណ្ឌការងារនៅចំណុចគោលដៅ

ដោយសារការរៀបចំមិនត្រឹមត្រូវកើតមានចំពោះករណីចំណាកស្រុក ភាគច្រើនលក្ខខណ្ឌការងារពិតប្រាកដនៅគោលដៅចុងក្រោយ មានលក្ខណៈអាក្រក់ជាងការរំពឹងទុកសម្រាប់ករណីភាគច្រើន។ នេះជាការពិតសម្រាប់អតីតជនរងគ្រោះភាគច្រើន ហើយនៅក្នុងករណីភាគច្រើនគឺអាក្រក់ជាងការរំពឹងទុក។ ចំណុចដែលគួរអោយចាប់អារម្មណ៍នោះគឺមនុស្សមួយចំនួនផ្សាភ្ជាប់រវាងអ្វីដែលកើតឡើងចំពោះគេនឹងសកម្មភាពរបស់ខ្លួន។

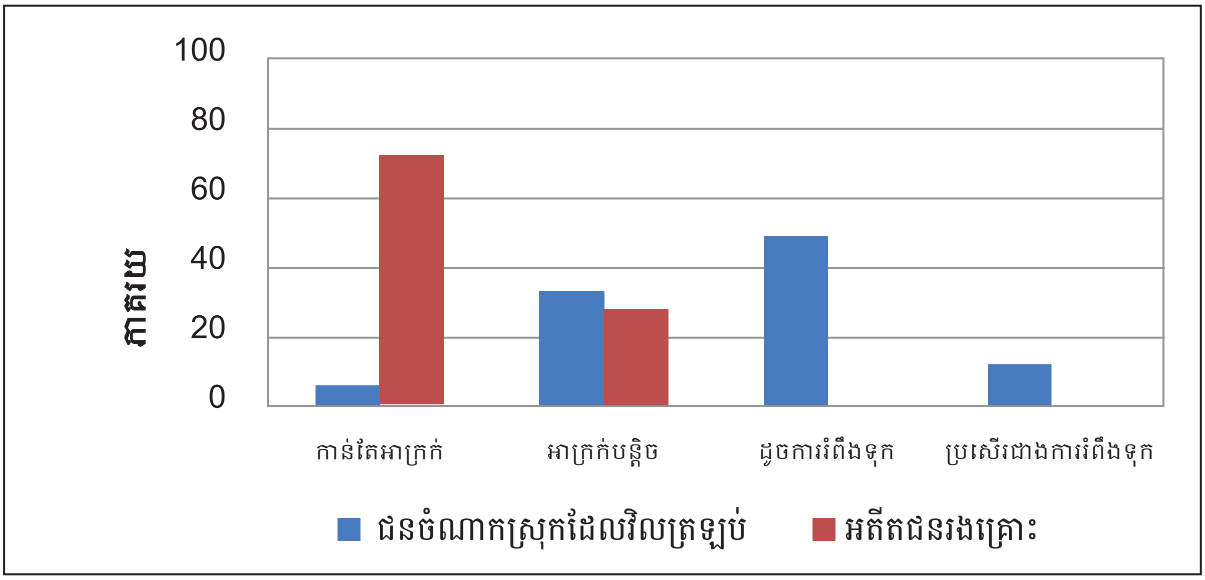

មូលដ្ឋាន៖អ្នកចូលរួមទាំងអស់

បទពិសោធន៍នៃការរំលោភបំពាន

ទោះបីជាជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ធ្លាប់ឆ្លងកាត់ការរំលោភបំពាន (27%) ហើយក្នុងករណីភាគច្រើនគឺទាក់ទងនឹងបន្ទុកបំណុលជាធម្មតាពាក់ព័ន្ធនឹងការរៀបចំនៅជុំវិញឱកាសការងារ ។ ជាក់ស្តែងអតីតជនរងគ្រោះទាំងអស់ធ្លាប់ឆ្លងកាត់ការរំលោភបំពានរួមទាំងការគំរាមគំហែងនិងការឃុំឃាំងជាញឹកញាប់។

ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់

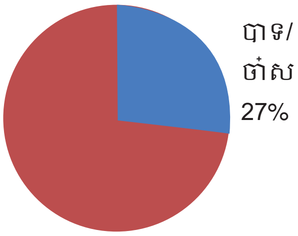

អតីតអ្នករងគ្រោះ

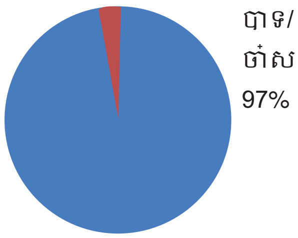

មូលដ្ឋាន៖អ្នកចូលរួមទាំងអស់

ប្រភេទនៃការរំលោភបំពាន

ការរំលោភបំពាន	ជនចំណាកស្រុកដែលវិលត្រឡប់ %	អតីតអ្នករងគ្រោះ %
បង្ខំអោយបោះបង់ចោលលិខិតឆ្លងដែន	1	10
ទទួលការគំរាមគំហែង	7	63
បន្ទុកបំណុល	21	48
តាមចាប់ខ្លួន	7	77

លេខរៀងកំរងសំនួរ					
មណ្ឌលសង្គ្រោះ(Shelter)					
ភូមិ រឺ សហគមន៍					
ស្រុក					
ខេត្ត					
អាស័យដ្ឋាន					
		លេខទូរស័ព្ទ			
កាលបរិច្ឆេទការសំភាសន៍	__/__/2012	*ម៉ោងផ្តើម*		*ម៉ោងបញ្ចប់*	
ឈ្មោះអ្នកសំភាសន៍				*លេខកាត*	
កំនត់ត្រានៃការត្រួតពិនិត្យ					
អ្នកសង្កេតមើលពេលធ្វើសំភាសន៍				កាលបរិច្ឆេទ	
អ្នកពិនិត្យលើកំរងសំនួរនិង Back-check				កាលបរិច្ឆេទ	
មតិយោបល់					
ត្រួតពិនិត្យមើលការសំភាសន៍ដោយ		*រយៈពេលសំភាសន៍ (នាទី)*			

ការបញ្ជាក់នៅតាមគោលការរបស់អង្គការអឺសូម៉ា(ESOMAR)

ខ្ញុំសូមធានាអះអាង ថាអ្នកតបសំភាសន៏ដែលមានឈ្មោះនិងអាស័យដ្ឋាននៅក្នុងកំរងសំនួរនេះ គឺអ្នកដែលខ្ញុំមិនបានស្គាល់ពីមុនទេ។ ហើយខ្ញុំក៏ធានាដែរថាមុននឹងយកកំរងសំណួរដែលបានបំពេញរួចទៅប្រគល់ជូនអ្នកគ្រប់គ្រងក្រុម ខ្ញុំបានពិនត្យយ៉ាងល្អិតល្អន់ ដោយអនុវត្តតាមក្រិតក្រមនិង ក្រមសីលធមិរបស់អ្នកស្រាវជ្រាវ ហើយធ្វើតាមការបង្រៀនរបស់គំរោង។ ខ្ញុំឯកភាពថាព័តិមានទាំងអស់ដែល ខ្ញុំទទួលបានទាក់ទងនិងការសំភាសន៏នេះត្រូវតែត្រូវរក្សាទុកជាការសំងាត់។

ចុះហត្ថលេខាដោយ	ចុះហត្ថលេខាដោយ
អ្នកធ្វើសំភាសន៏: ..../...../....	អ្នកគ្រប់គ្រងក្រុម (supervisor)៖ ..../...../....

<u>ការណែនាំខ្លួន</u>

ជំរាបសួរបង ខ្ញុំឈ្មោះ ....មកពីក្រុមហ៊ុន បី អឹម អ អេស អេស៊ា ដែលជាក្រុមហ៊ុនស្រាវជ្រាវ ទីផ្សារនិងសង្គមឯករាជ្យមួយនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ នៅថ្ងៃនេះយើងខ្ញុំកំពុងធ្វើការសិក្សាមួយ ហើយយើងខ្ញុំមានបំណងឱ្យចង់អោយបងចូលរួមជាគំនិតយោបល់ ។

គំនិតយោបល់របស់បងដែលបងនឹងសំដែងចេញដើម្បីចូលរួមក្នុងការសិក្សានេះនឹងត្រូវបានរក្សាជាការសំងាត់ ។

ខ្ញុំសូមអរគុណទុកជាមុន សំរាប់ការចូលរួមរបស់បង។

កូតា

ភេទ		**ខេត្ត**	
ប្រុស	n=210	ភ្នំពេញ	n=60
ស្រី	n=210	ស្វាយរៀង	n=60
		ព្រៃវែង	n=60
ប្រភេទនៃការចំណាកស្រុក		កោះកុង	n=60
អ្នកដែលធ្វើចំណាកស្រុកហើយត្រលប់មកវិញដោយសុវត្ថិភាព - ប្រុស	n=105	សៀមរាប	n=60
អ្នកដែលធ្វើចំណាកស្រុកហើយត្រលប់មកវិញដោយសុវត្ថិភាព - ប្រុស	n=105	បន្ទាយមានជ័យ	n=60
មណ្ឌលសង្គ្រោះ - ស្រី	n=105	កំពុងចាម	n=60
សហគមន៍ - ប្រុស	n=105		

S1 កត់ត្រាខេត្ត

ខេត្ត	**ឈ្មោះរបស់ មណ្ឌលសង្គ្រោះ /សហគមន៍ក្នុងភូមិ**	
ភ្នំពេញ		1
ស្វាយរៀង		2
ព្រៃវែង		3
កោះកុង		4
សៀមរាប		5
បន្ទាយមានជ័យ		6
កំពុងចាម		7

S2 កត់ត្រាប្រភេទអ្នកតបសំភាសន៍

អ្នកដែលធ្វើចំណាកស្រុកហើយត្រលប់មកវិញដោយសុវត្ថិភាព - ប្រុស	1	CHECK QUOTA
អ្នកដែលធ្វើចំណាកស្រុកហើយត្រលប់មកវិញដោយសុវត្ថិភាព - ប្រុស	2	
មណ្ឌលសង្គ្រោះ - ស្រី	3	
សហគមន៏ - ប្រុស	4	

S3 សំរាប់អ្នកដែលត្រូវបានគេជួយសង្គ្រោះពីអំពើជួញដូរ សូមកត់ត្រាកន្លែងសំភាសន៏ខាងក្រោម

មណ្ឌលសង្គ្រោះ	1
សហគមន៏	2

S4 តើបងមានអាយុប៉ុន្មាន? (ចំលើយតែមួយ)

ក្រោម ១៤ ឆ្នាំ	1	**បញ្ឈប់ការសំភាសន៏**
១៤ – ១៩ ឆ្នាំ	2	
២០ – ២៤ ឆ្នាំ	3	
២៥ – ២៩ ឆ្នាំ	4	
៣០ ឆ្នាំរឺ ចាស់ជាងនេះ	5	

S5 កាលពីបងធ្វើចំណាកស្រុកទៅធ្វើការនៅក្រៅប្រទេស តើការងារប្រភេទណាដែលបងធ្វើនៅពេលនោះ? ចំលើយតែមួយ

រោងចក្រផលិតម្ហូបអាហារ	1
រោងចក្រកាត់ដេរសំលៀកបំពាក់	2
រោងចក្រផលិតផ្សេងទៀត	3
សំណង់	4
នេសាទ	5
កសិកម្ម	6
ការងារផ្ទះ	7
ការងារនៅកន្លែងកំសាន្ត (មិនទាក់ទងនិងការងារផ្លូវភេទ)	8
ការងារនៅកន្លែងកំសាន្ត (ទាក់ទងនិងការងារផ្លូវភេទ)	9
សណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន រឺហាងការហ្វេ	10
ផ្សេងៗ	11

Q1 តើមានអ្នកណាដែលបងស្គាល់ដូចជាគ្រួសារ រឺ មិត្តភិក្តជិតស្និទ្ធរបស់បងដែលធ្លាប់ធ្វើចំណាកស្រុកដើម្បីទៅធ្វើការនៅប្រទេសផ្សេងកាលពី១២ខែមុនដែររឺទេ? **(ចំលើយមានច្រើន)**

ទេ	1	**រំលងទៅ Q4**
ឪពុក	2	**បន្ត**
ម្តាយ	3	
បងប្អូនប្រុសរឺស្រី	4	
សាច់ញាត្តិ	5	
មិត្តភ័ក្រ្តជិតស្និទ្ធ	6	
មិត្តភ័ក្រ្តរួមការងារ	7	

Q2 សព្វថ្ងៃនេះតើពួកគេនៅឯណា?(ប្រសិនបើមានមនុស្សដែលអ្នកតបសំភាសន៏ស្គាល់ច្រើនជាងមួយនាក់ដែលធ្វើចំណាកស្រុកដើម្បីទៅធ្វើការនៅក្រៅប្រទេសនោះ សូមសួរចំពោះអ្នកដែលធ្វើចំណាកស្រុកអស់រយៈពេលយូរជាងគេ)?**(ចំលើយតែមួយគត់)**

បានត្រលប់មកផ្ទះវិញដោយសុវត្ថិភាព	1	**រំលងទៅ Q4**
នៅតែរស់នៅក្រៅប្រទេសប៉ុន្តែនៅមានទំនាក់ទំនងមកយើងជាទៀងទាត់	2	
នៅតែរស់នៅក្រៅប្រទេសហើយទំនាក់ទំនងមកមិនទៀងទាត់ ប៉ុន្តែពួកយើងមិនមានការព្រួយបារម្ភទេ	3	
នៅតែរស់នៅក្រៅប្រទេសហើយមិនដែលលឺដំណឹងពីពួកគេ ហើយយើងមានការព្រួយបារម្ភ	4	**បន្ត**
មិនដឹងថាពួកគេនៅកន្លែងណាទេ ហើយពួកយើងមានការព្រួយបារម្ភ	5	
យើងសង្ស័យថា ពួកគេបានបាត់ខ្លួន	6	

Q3 តើបងធ្លាប់បានរាយការណ៏ពីបញ្ហានេះទៅដល់អ្នកណាម្នាក់ដែររឺទេ?**(ចំលើយតែមួយគត់)**

ទេ មិនទាន់ទេ	1
បាទ/ចាស៎ បានរាយការណ៏ទៅប៉ូលីស	2
បាទ/ចាស៎ បានរាយការណ៏ទៅអង្គការ រឺ ស្ថាប័នផ្សេងៗ	3

Q4 តើឯកសារអ្វីខ្លះ ដែលបងត្រូវការដើម្បីអាចទៅធ្វើការនៅក្រៅប្រទេសបាន?**(ចំលើយតែមួយគត់)**

លិខិតឆ្លងដែន	1
លិខិតឆ្លងដែន និងទិដ្ឋាការ/វីសា	2
សំរាប់ប្រទេសខ្លះគឺត្រូវការទិដ្ឋាការ/វីសាសំរាប់ប្រទេសផ្សេងទៀតត្រូវការទិដ្ឋាការ/វីសា និងលិខិតអនុញ្ញាត្តិការងារ	3
លិខិតឆ្លងដែន ទិដ្ឋាការ/វីសា និងលិខិតអនុញ្ញាត្តិការងារ	4

Q5 តើអាចនឹងមានអ្វីអាចកើតឡើងជាងគេ ប្រសិនបើបងទៅធ្វើការនៅប្រទេសក្រៅមួយដោយមិនមានឯកសារស្របច្បាប់?**(ចំលើយតែមួយគត់)**

មិនមានរឿងអ្វីកើតឡើងទាំងអស់	1
អ្នកមិនអាចទទួលបានប្រាក់ខែ	2
អ្នកនិងត្រូវបានចាប់ខ្លួន និងបញ្ជូនមកវិញ	3
មិនដឹង	4

Q6 តើបងធ្លាប់លឺអំពី**អំពើជួញដូរមនុស្ស**ដែររឺទេ?**(ចំលើយតែមួយគត់)**

មិនដែលលឺអំពីវាសោះ	1	**រំលងទៅ K3a**
មិនធ្លាប់លឺច្រើនអំពីវាទេ	2	
បាទ/ចាស៎ ខ្ញុំធ្លាប់លឺអំពីវា ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនសូវដឹងច្បាស់ជាមួយវាទេ	3	**បន្ត**
បាទ/ចាស៎ ខ្ញុំយល់ដឹងច្បាស់អំពីវា	4	

Q7 តើប្រភពណាខ្លះដែលបងបានលឺអំពី **អំពើជួញដូរមនុស្ស?(ចំលើយបានច្រើន)**

របាយការណ៍ព័ត៌មាន និង ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ	1
ឯកសារនៅក្នុងទូរទស្សន៍ រឺ កម្មវិធីនានា	2
អានសៀវភៅ	3
តាមរយៈមិត្តភ័ក្រ្ត	4
តាមរយៈអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន	5
អ៊ិនធឺណេត	6
ខ្សែភាពយន្ត	7
សេវាផ្សព្វផ្សាយសាធារណៈ	8
សកម្មភាពសហគមន៍ ការប្រគុំតន្ត្រី និង ព្រឹត្តិការណ៍ផ្សេងៗ ។ល។	9
ប័ណ្ណប្រកាស ខិត្តប័ណ្ណ សៀវភៅណែនាំ	10

Q8 តើបងធ្លាប់ឃើញ រឺលឺអំពីសកម្មភាពណាមួយ រឺការផ្សព្វផ្សាយណាមួយដែលផ្តោតជាក់លាក់ទៅលើ អំពើជួញដូរមនុស្ស ដែលបានធ្វើឡើងនៅក្នុងសហគមន៍របស់បងដែររឺទេ?

ធ្លាប់	1	**បន្ត**
មិនធ្លាប់ រឺមិនចាំ	2	**រំលងទៅK1aa**

Q9 តើមានសកម្មភាពអ្វីខ្លះ? (**ជ្រើសរើសចំលើយទាំងអស់ដែលត្រូវ**)

យុទ្ធនាការតាមរយៈប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយនៅតាមទូរស្សន៍ វិទ្យុ រឺកាសែត	1
សកម្មភាពសហគមន៍ ដូចជាការប្រគុំតន្ត្រី រឺការសំដែងតាមដងផ្លូវនានា	2
ការចែកចាយនូវព័ត៌មាន ដូចជាខិតប័ណ្ណ រឺកូនសៀវភៅណែនាំ	3
កិច្ចប្រជុំសហគមន៍ សិក្ខាសាលា រឺការជួបប្រជុំនានា	4
ផ្សេងៗបើមាន..	5

Q10 តើកំរិតនៃការចូលរួមរបស់បងជាមួយនិងសកម្មភាពទាំងនេះកំរិតណាដែរ?(**ចំលើយតែមួយគត់**)

គ្រាន់តែលឺវា ពីអ្នកផ្សេងប៉ុណ្ណោះ	1
ខ្ញុំបានមើល រឺ ស្តាប់វា	2
ខ្ញុំជាអ្នកចូលរួមសកម្មម្នាក់	3
ខ្ញុំបានជួយរៀបចំ រឺ ដំណើរការសកម្មភាពទាំងនេះ	4

ចំណេះដឹង

K1aa តើប្រយោគមួយណានៅក្នុងកាតនេះដែលបងគិតថាពិពណ៌នាត្រូវបំផុតទាក់ទងនិង **អំពើជួញដូរមនុស្ស**? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

អ្នកដែលបានចាកចេញពីប្រទេសរបស់ខ្លួនហើយបានឆ្លងកាត់ព្រំដែនដោយមិនមានទិដ្ឋាការ/វីសា រឺ លិខិតឆ្លងដែន	1
អ្នកដែលបានចាកចេញពីប្រទេសរបស់ខ្លួនដោយសារការរស់នៅរបស់គាត់មានការគំរាមកំហែង	2
អ្នកដែលបានចាកចេញរឺនាំយកទៅប្រទេសផ្សេងទៀតចេញពីប្រទេសរឺសហគមរបស់ខ្លួន និងត្រូវបានគេប្រើល្បិចកលឆបោក រឺក៏បង្ខំអោយធ្វើការងារដើម្បីរកផលប្រយោជន៍អោយគេ	3
អ្នកដែលត្រូវបានគេជួយអោយបានឆ្លងដែនដោយសារអោយលុយគេ ព្រោះគាត់មិនមានឯកសារត្រឹមត្រូវ	4
មិនដឹងច្បាស់	5

K1ab តើប្រយោគមួយណានៅក្នុងកាតនេះដែលបងគិតថាពិពណ៌នាត្រូវបំផុតទាក់ទងនិង**ការរត់ពន្ធមនុស្ស**? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

អ្នកដែលបានចាកចេញពីប្រទេសរបស់ខ្លួនហើយបានឆ្លងកាត់ព្រំដែនដោយមិនមាន ទិដ្ឋាការ/វីសា រឺ លិខិតឆ្លងដែន	1
អ្នកដែលបានចាកចេញពីប្រទេសរបស់ខ្លួនដោយសារការរស់នៅរបស់គាត់មានការគំរាមកំហែង	2
អ្នកដែលបានចាកចេញរឺនាំយកទៅប្រទេសផ្សេងទៀតចេញពីប្រទេសរឺសហគមន៏របស់ខ្លួន និង ត្រូវបានគេប្រើល្បិចកលឆបោក រឺក៏បង្ខំអោយធ្វើការងារដើម្បីរកផលប្រយោជន៍អោយគេ	3
អ្នកដែលត្រូវបានគេជួយអោយបានឆ្លងដែនដោយសារអោយលុយគេ ព្រោះគាត់មិនមានឯកសារត្រឹមត្រូវ	4
មិនដឹងច្បាស់	5

K1b តើអំពើជួញដូរមនុស្សមាននៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាដែររឺទេ? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

ទេ អត់មានទេ	1
បាទ/ចាស៎ ប៉ុន្តែភាគច្រើនជាមួយជនរងគ្រោះដែលមកពីប្រទេសផ្សេង	2
បាទ/ចាស៎ ជាមួយជនរងគ្រោះដែលមកពីប្រទេសផ្សេងនិង ជនជាតិកម្ពុជា	3
មិនដឹងច្បាស់	4

K1c តើអំពើជួញដូរមនុស្សផ្សារភ្ជាប់ទៅ និងទ្រង់ទ្រាយឆបោក រឺការកេងប្រវ័ញ្ចប្រយោជន៍ពីអ្នកដ៏ទៃតាមបែប អ្វីមួយដូចនៅក្នុងកាតនេះ? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

បង្ខំអោយធ្វើស្ត្រីពេស្យាចារ	1
បង្ខំអោយធ្វើការដែលទាក់ទងនិង បុរស ស្ត្រី និង កុមារ	2
បង្ខំអោយធ្វើការងារដូចជាអ្នកបំរើ ។ល ។	3
ទាំងអស់ខាងលើ	4
មិនដឹងច្បាស់	5

K1d តើអ្នកណាគេដែលជាអ្នកដែលងាយរងគ្រោះពីអំពើជួញដូរមនុស្ស? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

ស្ត្រីដែលកំពុងរកការងារធ្វើ	1
បុរសដែលកំពុងរកការងារធ្វើ	2
កុមារ	3
ទាំងអស់ខាងលើ	4
មិនដឹងច្បាស់	5

K1e តើបងដឹងថាអ្នកដែលក្លាយជាជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សដោយសារមូលហេតុអ្វីខ្លះ? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

ពួកគេស្ម័គ្រចិត្តអោយគេជួញដូរ	1
ពួកគេត្រូវបានគេបោកបញ្ឆោតពីមនុស្សដែលពួកគេស្គាល់ហើយជឿជាក់ រឺតាមរយៈឱកាស ការងារដែលក្លែង ក្លាយ	2
ពួកគេត្រូវបានគេបង្ខំ	3
មិនដឹងច្បាស់	4

ឥរិយាបថ

		មិនយល់ស្របទាល់តែសោះ	មិនយល់ស្រប	យល់ស្របខ្លះៗ	ពិតជាយល់ស្រប	មិនច្បាស់
A	អំពើជួញដូរមនុស្សគឺមិនមែនជាបញ្ហាធំនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាទេ	1	2	3	4	5
B	អ្នកដែលខ្ញុំស្គាល់ប្រាប់ខ្ញុំថាអ្នកដែលត្រូវបានគេធ្វើការជួញដូរសាកសមទទួលបាននូវអ្វីដែលពួកគេគួរទទួល	1	2	3	4	5
C	ប្រសិនបើជនរងគ្រោះដោយសារអំពើជួញដូរមនុស្សគឺជាអ្នកដែលក្រីក្រ ដូច្នេះយ៉ាងហោចណាស់គាត់អាចទទួលបានការងារធ្វើមួយ	1	2	3	4	5
D	អ្នកដែលខ្ញុំស្គាល់មិនដែលខ្វល់ខ្វាយ អំពីបញ្ហាជួញ ដូរមនុស្សទេ	1	2	3	4	5
E	អ្នកដែលត្រូវបានគេជួញដូរជ្រើសរើសវិធីនេះដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់	1	2	3	4	5

អាកប្បកិរិយា

K3a ប្រសិនបើបងសង្ស័យថាអ្នកណាម្នាក់នៅក្នុងសហគមន៍របស់បងត្រូវបានជាប់ពាក់ព័ន្ធជាមួយនិងអំពើជួញដូរ មនុស្ស រឺកំពុងប្រើល្បិចកលឆបោកមនុស្សអំពីឱកាសការងារដែលមិនពិតប្រាកដ ដែលពួកគេធ្វើឡើងដើម្បី កេងយកប្រយោជន៍ តើបងគួរធ្វើយ៉ាងម៉េចដែរ? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

រាយការណ៍ទៅប៉ូលីស	1
រាយការណ៍ទៅអង្គការដែលដឹងអំពីបញ្ហាការជួញដូរមនុស្ស	2
ប្រហែលជារាយការណ៍អំពីបញ្ហានេះ រឺរាយការណ៍ទៅអ្នកផ្សេង ប៉ុន្តែវាអាស្រ័យទៅលើកាលៈទេសៈ	3
ប្រហែលជាមិនធ្វើអ្វីទាំងអស់ព្រោះវាអាចមានគ្រោះថ្នាក់	4
មិនដឹងថាគួរធ្វើអ្វីទេ	5

K3b ប្រសិនបើបងត្រូវការព័ត៌មានអំពីការធ្វើចំណាកស្រុកដោយសុវត្ថិភាពដើម្បីទៅធ្វើការនៅប្រទេសផ្សេង មួយទៀត តើបងដឹងថាបងត្រូវរកពត៌មាននៅកន្លែងណា រឺសួរអ្នកណាដែររឺទេ? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

បាទ/ចាស ខ្ញុំដឹង	1	**បន្ត**
ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថាខ្ញុំអាចរកពត៌មានបាន	2	
ទេ ហើយខ្ញុំដូចជានិងមិនចង់រកពត៌មានទេ	3	**បន្តទៅ K3c**
មិនដឹង	4	

K3bb តើកន្លែងណាដែលបងចង់ទៅជាងគេបំផុតនៅពេលស្វែងរកព័ត៌មានទាក់ទង និងការធ្វើចំណាកស្រុកដោយ សុវត្ថិភាព? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

ការិយាល័យរដ្ឋាភិបាល/ មន្ទីរការងារខេត្ត	1
មណ្ឌលព័ត៌មានអំពីការចំណាកស្រុក	2
អង្គការ	3
ភ្នាក់ងារជ្រើសរើសពលករ	4
ឈ្មួញកណ្តាល	5
មិត្តភ័ក្រ្ត គ្រួសារ រឺសាច់ញាតិ	6

K3c តើបងធ្លាប់បាននិយាយជាមួយនិងមិត្តភ័ក្ររបស់បងអំពីបញ្ហាការចំណាកស្រុកដោយសុវត្ថិភាព ដើម្បីអប់រំពួកគេរឺផ្តល់ការយល់ឃើញរបស់បងទៅលើបញ្ហានេះដែររឺទេ?**សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

បាទ/ចាស	1
ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនិងធ្វើវានៅពេលណាមួយ	2
ទេ ខ្ញុំដូចជាមិនធ្វើទេ	3
មិនចាំ	4

K3d មិត្តភ័ក្ររបស់បងកំពុងគិតក្នុងការស្វែងរកការងារធ្វើនៅក្រៅប្រទេស ។ គាត់ រឺ នាងបាននិយាយថាមានភ្នាក់ងារជ្រើសរើសពលករមួយបានប្រាប់ពួកគាត់ថា ពួកគេត្រូវការតែលិខិតឆ្លងដែនមួយប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីធ្វើការនៅក្រៅប្រទេស ។ តើបងនិងអោយយោបល់ទៅគាត់យ៉ាងដូចម្តេច?**សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

ខ្ញុំនិងណែនាំពួកគាត់កុំទៅ និងកុំទាក់ទងភ្នាក់ងារជ្រើសរើសពលករនោះទៀត	1
ខ្ញុំនិងណែនាំពួកគាត់អោយមានការប្រុងប្រយ័ត្ន និងធ្វើការស្វែងរកព័ត៌មានបន្ថែមទៀត	2
ខ្ញុំនិងណែនាំពួកគាត់អោយទៅព្រោះមាន លិខិតឆ្លងដែនមួយគឺវាគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ការធ្វើការនៅក្រៅប្រទេស	3
ខ្ញុំមិនច្បាស់ថានិងធ្វើអ្វី	4

K3e មិត្តភ័ក្ត្ររបស់បងអត់មានការងារធ្វើប្រហែលជាមួយខែទៅហើយ មានការអស់សង្ឃឹមក្នុងការស្វែងរកការងារ ។ នៅភ្លាមនោះគាត់ត្រូវបានគេផ្តល់ការងារមួយអោយនៅប្រទេសផ្សេងដោយសាច់ញាតិជិតស្និទ្ធ របស់គាត់ ប៉ុន្តែវាតំរូវអោយធ្វើការសំរេចចិត្តភ្លាម១ដើម្បីទទួលបានការងារ ។ មិត្តភ័ក្ត្ររបស់បងសួរយោបល់ពីបងអំពីបញ្ហានេះ តើបងគួរធ្វើដូចម្តេច? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

ខ្ញុំអាចនិងលើកទឹកចិត្តមិត្តភ័ក្ត្ររបស់ខ្ញុំអោយស្វែងរកព័ត៌មានបន្ថែមពីការងារ ពីអ្នកណាម្នាក់ដែលឯករាជ្យ	1
ខ្ញុំអាចនិងសូមអោយយើងទាំងពីរនាក់បាននិយាយជាមួយនិងសាច់ញាតិនោះសិន	2
ខ្ញុំអាចនិងប្រាប់គាត់អោយទទួលការងារនោះ	3
មិនច្បាស់ថាត្រូវធ្វើអ្វី	4

សូមសួរសំណួរនីមួយ១ខាងក្រោម ហើយកត់ចំលើយនៅក្នុងតារាងខាងក្រោម

T1	**រកឃើញឱកាសការងារ**		
A	តើដំបូងឡើយ បងដឹងអំពីឱកាសការងារនៅក្រៅប្រទេសតាមរយៈអ្នកណាគេ ?	ពីសាច់ញាតិ្ត បង ប្អូន	1
		ពីមិត្តភ័ក្រ រឺ នាក់ជិតខាង	2
		ពីភ្នាក់ងារជ្រើសពលករ រឺ ឈ្មួញកណ្តាល	3
		ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ខិតប័ណ្ណ ផ្សព្វផ្សាយ រឺ តាមក្តាខៀនផ្សព្វ ផ្សាយផ្សេង១	4

T2	**ការជួបលើកដំបូងជាមួយនិងឈ្មួញកណ្តាល**		
A	តើបងបានជួបជាមួយនិងឈ្មួញកណ្តាលដែរឺទេ ?	បាទ/ចាស	1
		ទេ	2
B	តើឈ្មួញកណ្តាលនិយាយអំពីឈ្មោះរបស់ភ្នាក់ងារជ្រើសរើសពលករដែលពួកគេកំពុងធ្វើការអោយ ដែរឺទេ ?	បាទ/ចាស	1
		ទេ	2
C	តើឈ្មួញកណ្តាលបានអោយអ្វីមួយទៅបង រឺ ក្រុមគ្រួសាររបស់ដែរឺទេ ?	ទេ	1
		បាទ/ចាស គេអោយលុយ	2
		បាទ/ចាស គេអោយជាការដូរ រឺ ម្ហូបអារហារ	3
D	តើបងបានស្វែងរកការនែនាំពីអ្នកណាម្នាក់ដែររឺ ទេ អំពីឱកាសការងារនេះ ?	បាទ/ចាស	1
		ទេ	2
E	ប្រសិនបើ បាទ/ចាស តើបងបានស្វែងរកការណែនាំពីអ្នកណា ?	ការិយាល័យរដ្ឋាភិបាលប្រចាំតំបន់ / មន្ទីរសង្គមកិច្ចនិងការងារប្រចាំខេត្ត	1
		មជ្ឈមណ្ឌលធនធានសំរាប់ការចំណាកស្រុក	2
		អង្គការ	3
		ភ្នាក់ងារជ្រើសរើសពលករ	4
		មិត្តភក្រ ក្រុមគ្រួសារ និង សាច់ញាតិ	5

F	តើព័តិមានអ្វីខ្លះដែលបងសួរទាក់ទងនិងការងារនោះ ?	ប្រាក់ខែ	1
		ចំនួនម៉ោងធ្វើការ	2
		លក្ខណការងារ	3
		អាស័យដ្ឋានកន្លែងធ្វើការ	4
T3	**ការសំរេចចិត្តធ្វើដំណើរចំណាកស្រុក**		
A	តើមានអ្នកណាម្នាក់នៅក្នុងគ្រួសាររបស់បង ជំរុញអោយបងធ្វើចំណាកស្រុកដែររឺទេ ?	បាទ/ចាស មានការជំរុញ និង បង្ខំពីក្រុមគ្រួសារ	1
		បាទ/ចាស ប៉ុន្តែមិនមានការបង្ខំពី ក្រុមគ្រួសារ	2
		ទេ វាគឺជាការសំរេចចិត្តរបស់ខ្ញុំ	3
B	តើបងធ្វើចំណាកស្រុកនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាផ្ទាល់ រឺ ឆ្លងកាត់ទៅប្រទេសផ្សេង ?	នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា	1
		ឆ្លងកាត់ព្រំដែនទៅប្រទេសផ្សេង (សូមសួរ **T3C**)	2
C	តើទៅប្រទេសណាមួយ ? **សូមបញ្ជាក់ឈ្មោះប្រទេស**		

D	តើបងធ្វើដំណើរជាមួយអ្នកផ្សេងទៀតដែរឬទេ ?	បាទ/ចាស	1
		ទេ	2
E	តើបងចំណាយទៅលើថ្លៃធ្វើដំណើរតាមរបៀបណា ?	ភ្នាក់ងារជ្រើសរើសពលករ/ឈ្មួញកណ្ដាលបង់ថ្លៃចំណាយអោយ	1
		ខ្ញុំសុំខ្ចីលុយពីគេ	2
		ខ្ញុំលក់ផ្ទះ/ដីរបស់ខ្ញុំ	3
		ខ្ញុំប្រើលុយដែលខ្ញុំបានសន្សំ	4
F	តើបងបង់អស់ប៉ុន្មានដែរ ? **ប្រសិនបើមិនបង់ទេ សូមដាក់លេខ 0**	រៀល	
G	តើគេបានប្រាប់បងថាបងនិងសងទៅលើថ្លៃចំណាយទៅលើការធ្វើដំណើរ រឺចំណាយផ្សេងៗទៀតទាក់ទង និងការងារនេះដែរឺទេ ?	បាទ/ចាស	1
		ទេ	2
H	តើបងបានចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចសន្យាការងារដែរឺទេ ?	បាទ/ចាស	1
		ទេ	2
T4	**ការរៀបចំការធ្វើដំណើរ**		
A	អ្នកណាគេជាអ្នករៀបចំការធ្វើដំណើរ ?	ខ្ញុំរៀបចំដោយខ្លួនឯង	1
		ឈ្មួញកណ្ដាល រឺភ្នាក់ងារជ្រើសរើសពលករ	2
		មនុស្សផ្សេងទៀត	3

B	តើបងបានយកលុយទៅជាមួយដែររឺទេ ?	ទេ	1
		បាទ/ចាស តិចជាង ២០ដុល្លា	2
		បាទ/ចាស ពី ២០ ទៅ ៥០ ដុល្លា	3
		បាទ/ចាស ច្រើនជាង ៥០ ដុល្លា	4
C	តើបងបានដឹងអំពីលេខទូរស័ព្ទណាមួយដែលបងអាចធ្វើការទំនាក់ទំនងនៅពេលដែលបងមានបញ្ហា ដែររឺទេ ?	បាទ/ចាស	1
		ទេ	2
D	តើបងទុកច្បាប់ថតចំលងរបស់លិខិតឆ្លងដែនហើយ និង កិច្ចសន្យាការងារនៅប្រទេសកម្ពុជា មុនពេលដែលបងចាកចេញដែររឺទេ ?	បាទ/ចាសលិខិតឆ្លងដែន	1
		បាទ/ចាសកិច្ចសន្យាការងារ	2
		ទេ	3
	តើប៉ុន្មានសប្តាហ៏ រឺ ខែចាប់ពីពេលដែលបងទាក់ទងជាមួយ និង ឈ្មួញកណ្តាលរហូតដល់បងអាចធ្វើចំណាកស្រុកបាន ?	____________ ខែ ____________សប្តាហ៏	
T5	**ទៅដល់កន្លែងគោលដៅ**		
A	តើលក្ខ័ណការងារនៅទីនោះដូចដែលបងរំពឹងទុកក៏រិតណា បើប្រៀបធៀបជាមួយនិងអ្វីដែលគេបានប្រាប់ រឺសន្យាជាមួយនិងបង ?	អាក្រក់ជាងខ្លាំងណាស់	1
		អាក្រក់ជាងតិចតួច	2
		ដូចការរំពឹងទុក	3
		ល្អប្រសើរជាងការរំពឹងទុក	4

B	តើបងធ្លាប់ត្រូវបានគេបង្ខំអោយបោះបង់ចោលលិខិតឆ្លងដែនរបស់បងដែររឺទេ ?	បាទ/ចាស	1
		ទេ	2
C	តើបងធ្លាប់ត្រូវបានគេគំរាមកំហែងដែររឺទេ ?	បាទ/ចាស	1
		ទេ	2
D	តើបងធ្លាប់ត្រូវបានគេប្រាប់ថាបងមានបំណុលដែលតំរូវអោយបងត្រូវសងដែររឺទេ? ប្រសិនបើ បាទ/ចាស តើប៉ុន្មាន ?	បាទ/ចាស	1
		ទេ	2
E	តើបងធ្លាប់ត្រូវបានគេឃុំឃាំងមិនអោយចាកចេញទៅណាដែររឺទេ ?	បាទ/ចាស	1
		ទេ	2
F	តើអ្នកណាគេដែលជួយសង្គ្រោះបងអោយផុតពីគ្រោះថ្នាក់ ?	អង្គការ	1
		ប៉ូលិស	2
		អ្នកចំណាកស្រុកផ្សេងទៀត	3
		ភ្នាក់ងារជ្រើសរើសពលករ	4
		និយោជក	5
		ស្ថានទូត	6
		ផ្សេងទៀត	7

ទិន្នន័យប្រជាសាស្ត្រ

សំគាល់ : សំរាប់អ្នកដែលត្រូវបានគេជួយសង្គ្រោះពីអំពើជួញដូរសូមសួរអំពីគ្រួសារនៅក្នុងផ្ទះរបស់គាត់នៅក្នុងសហគមន៍

D1 តើប្រយោគនៅក្នុងកាតនេះមួយណាដែលពិពណ៌នាត្រូវបំផុតចំពោះកំរិតនៃការអប់រំរបស់បង? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

បានបញ្ចប់ថ្នាក់បឋម រឺ ទាបជាងនេះ	1
បានបញ្ចប់ថ្នាក់អនុវិទ្យាល័យ	2
បានបញ្ចប់ថ្នាក់វិទ្យាល័យ	3
កំរិតថ្នាក់បរិញ្ញប័ត្រ រឺ សកលវិទ្យាល័យ រឺ កំរិតខ្ពស់ជាង	4

D2 តើស្ថានភាពការងាររបស់បងនៅមុនពេលដែលបងចេញទៅធ្វើការនៅក្រៅប្រទេសគឺអ្វី? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

ធ្វើការអោយគេ រឺរកស៊ី ការងារក្រៅម៉ោង កសិករការងារតាមរដូវ	1	បន្ត
សិក្សា	2	បន្តទៅ D4
ធ្វើការងារផ្ទះ	3	
អត់មានការងារនិងកំពុងរកការងារធ្វើ	4	
ផ្សេងទៀត	5	

D4 តើប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយណាខ្លះដែលបងមាននៅក្នុងផ្ទះរបស់បង? **សូមជ្រើសរើសចំលើយដែលត្រូវនិងបង**

ទូរទស្សន៍	1
វិទ្យុ	2
កាសែត/ទស្សនាវដ្តី	3
អ៊ីនធើណែត	4
មិនមែនទាំងអស់ខាងលើ	9

D5 តើប្រភេទទូរស័ព្ទដៃណាខ្លះដែលបងមាន? **សូមជ្រើសរើសចំលើយដែលត្រូវនិងបង**

ទូរស័ព្ទដៃទំនើបប្រភេទស្មាតហ្វូន	1
ទូរស័ព្ទដៃប្រភេទធម្មតា	2
អត់មានទូរស័ព្ទដៃ	3

D6 តើគ្រួសាររបស់បងមានដីជាកម្មសិទ្ធិរឺជួលសំរាប់ធ្វើស្រែ និងដាំដំណាំផ្សេងៗ?.

បាទ/ចាស់ ជាដីកម្មសិទ្ធផ្ទាល់ខ្លួន	1
បាទ/ចាស់ ជួលដីពីគេ	2
ទេ	3

D7 ក្នុងកំឡុងពេល ១២ ខែចុងក្រោយនេះ តើមានរយៈពេលប៉ុន្មានខែ ដែលគ្រួសាររបស់បងជំពាក់អង្ករ រឺត្រូវទៅទិញរឺខ្ចីអង្ករពីអ្នកដទៃប្រសិនបើមាន? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

សូមសរសេរចំនួនខែសរុប ។ សរសេរមួយខែប្រសិនបើជិតមួយខែ ។ ប្រសិនបើមិនជំពាក់ទិញរឺខ្ចីទេ សូមសរសេរលេខ 0 ➔	ខែ

D8 តើសព្វថ្ងៃនេះបងមានកាតរឺប័ណ្ណបញ្ជាក់ពីកំរិតនៃភាពក្រីក្រដែលផ្តល់ដោយរាជរដ្ឋាភិបាលដែររឺទេ?

បាទ/ចាសមាន ប័ណ្ណក្រីក្រកំរិត 1	1
បាទ/ចាសមាន ប័ណ្ណក្រីក្រកំរិត 2	2
មិនមាន	3

D9 តើមានសមាជិកនៅក្នុងគ្រួសាររបស់បងប៉ុន្មាននាក់ដែលអាចរកប្រាក់ចំនូលបានដូចជាតាមរយៈការធ្វើការអោយគេធ្វើការរកស៊ីដោយខ្លួនឯង រឺលក់តវ៉ាន់នៅក្នុងផ្សារ?

សរសេរចំនួនសមាជិកគ្រួសារសរុប➔	នាក់
សរសេរចំនួនសមាជិកគ្រួសារសរុបដែលអាចរកប្រាក់ចំនូល➔	នាក់

D10 តើមានអ្នកណាម្នាក់នៅក្នុងគ្រួសាររបស់បង ធ្លាប់មានបទពិសោធន៍ទាក់ទងនិងបញ្ហាខាងក្រោមនេះក្នុងរយៈ ពេល ១២ ខែចុងក្រោយនេះដែរឬទេ? **សូមជ្រើសរើសចំលើយដែលត្រូវនិងបង**

មិនមានលទ្ធភាពសងបំណុល	1
បាត់បង់ដី	2
គ្មានការងារធ្វើ	3
កូនបោះបង់ចោលសាលា	4
គ្រួសារបែកបាក់ រឺលែងលះ	5
មិនអាចប្រមូលផល រឺដាំស្រូវមិនបានផល	6
គ្រោះធម្មជាតិ	7
សមាជិកគ្រួសារមានជំងឺធ្ងន់ធ្ងរ	8
មិនមែនទាំងអស់ខាងលើ	9

D10 តើប្រយោគខាងក្រោមមួយណាដែលត្រូវនិងស្ថានភាពជីវភាពសព្វថ្ងៃរបស់គ្រួសារបង? **(ចំលើយតែមួយគត់)**

ពេលខ្លះគ្មានលុយគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទិញម្ហូបអាហារ	1	**បន្ត**
មានលុយគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទិញម្ហូបអាហារ ប៉ុន្តែពេលខ្លះមិនមានលុយគ្រប់គ្រាន់សំរាប់សំលៀកបំពាក់ថ្មីៗ	2	
មានលុយគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទិញម្ហូបអាហារ និងសំរាប់សំលៀកបំពាក់ថ្មីៗ ប៉ុន្តែមិនមានលុយគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ទិញ ទូរទស្សន៍ថ្មី ទូរទឹកកកថ្មី រឺ ម៉ាស៊ីនបោកខោអាវថ្មី	3	**បញ្ចប់ ការសំភាសន៍**
មានលុយគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ទិញសំភារៈក្នុងផ្ទះ ប៉ុន្តែមិនមានលុយគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ទិញឡានថ្មីមួយ	4	
មានលុយគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ទិញអ្វីៗទាំងអស់ ប៉ុន្តែមិនមានលុយគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ទិញផ្ទះ	5	
យើងអាចមានលុយសំរាប់ទិញផ្ទះបានប្រសិនបើយើងត្រូវការ	6	

អរគុណសំរាប់ការចំណាយពេល និងការសហការរបស់អ្នក!

ឧបសម្ព័ន្ធ 2- កម្រងសំណួរសំរាប់សម្ភាសន៍ពីភាពងាយរងគ្រោះ

VULNERABILITY STUDY [Cambodia, September , 2012] Version : FINAL

លេខរៀងកំរងសំនួរ					
ឈ្មោះរបស់អ្នកតបសំភាសន៍					
ភូមិ រឺ សហគមន៍					
ស្រុក					
ខេត្ត					
អាស័យដ្ឋាន					
		លេខទូរស័ព្ទ			
កាលបរិច្ឆេទការសំភាសន៍	__/__/2012	*ម៉ោងផ្តើម*		*ម៉ោងបញ្ចប់*	
ឈ្មោះអ្នកសំភាសន៍				*លេខកាត*	
កំនត់ត្រានៃការត្រួតពិនិត្យ					
អ្នកសង្កេតមើលពេលធ្វើសំភាសន៍				កាលបរិច្ឆេទ	
អ្នកពិនិត្យលើកំរងសំនួរនិង Back-check				កាលបរិច្ឆេទ	
មតិយោបល់					
ត្រួតពិនិត្យមើលការសំភាសន៍ដោយ		*រយះពេលសំភាសន៍ (នាទី))*			

ការព្យាក់នៅតាមគោលការរបស់អង្គការអ៊ីសូម៉ា(ESOMAR)

ខ្ញុំសូមធានាអះអាង ថាអ្នកតបសំភាសន៏ដែលមានឈ្មោះនិងអាស័យដ្ឋាននៅក្នុងកំរងសំនួរនេះ គឺអ្នកដែលខ្ញុំមិនបានស្គាល់ពីមុនទេ។ ហើយខ្ញុំក៏ធានាដែរថាមុននឹងយកកំរងសំណួរដែលបានបំពេញរួចទៅប្រគល់ជូនអ្នកគ្រប់គ្រងក្រុម ខ្ញុំបានពិនត្យយ៉ាងល្អិតល្អន់ ដោយអនុវត្តន៏ តាមក្រិតក្រមនិង ក្រមសិលធមិរបស់អ្នកស្រាវជ្រាវ ហើយនិង ធ្វើតាមការ បង្រៀនរបស់គំរោង។ ខ្ញុំឯកភាពថាពតិមានទាំងអស់ដែល ខ្ញុំ ទទួលបានទាក់ទងនិងការសំភាសន៏នេះត្រូវតែត្រូវរក្សាទុកជាការសំងាត់។

ចុះហត្ថលេខាដោយ	ចុះហត្ថលេខាដោយ
អ្នកធ្វើសំភាសន៏: ..../...../....	អ្នកគ្រប់គ្រងក្រុម (supervisor): : ..../...../....

ការណែនាំខ្លួន

ជំរាបសួរបង ខ្ញុំឈ្មោះ ....មកពីក្រុមហ៊ុន បី អឹម អ អេស អេស៊ា ដែលជាក្រុមហ៊ុនស្រាវជ្រាវ ទីផ្សារនិងសង្គមឯករាជ្យមួយនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ នៅថ្ងៃនេះយើងខ្ញុំកំពុងធ្វើការសិក្សាមួយ ហើយយើង ខ្ញុំមានបំណងឱ្យចង់អោយបងចូលរួមជា គំនិត យោបល់ ។ គំនិតយោបល់របស់បងដែលបងនិងសំដែងចេញដើម្បីចូលរួមក្នុង ការសីក្សានេះនឹងត្រូវបានរក្សាជាការសំងាត់ ។ ខ្ញុំសូមអរគុណទុកជាមុន សំរាប់ការចូលរួមរបស់បង។

កូតា

ភេទ		ខេត្ត	
ប្រុស	n=350	ភ្នំពេញ	n=100
ស្រី	n=350	ស្វាយរៀង	n=100
អាយុ		ព្រៃវែង	n=100
14-19	n=200	កោះកុង	n=100
20-24	n=200	សៀមរាប	n=100
25-29	n=200	បន្ទាយមានជ័យ	n=100
30-39	n=100	កំពង់ចាម	n=100

S1 កត់ត្រា ខេត្ត

ភ្នំពេញ	1
ស្វាយរៀង	2
ព្រៃវែង	3
កោះកុង	4
សៀមរាប	5
បន្ទាយមានជ័យ	6
កំពង់ចាម	7

S2 កត់ត្រា ភេទ

ប្រុស	1	**ត្រួតពិនិត្យកូតា**
ស្រី	2	

S3 តើក្រុមអាយុខាងក្រោមមួយណាដែលត្រូវនិងបង? **(ចំលើយតែមួយគត់)**

ក្រោម 14 ឆ្នាំ	1	**បញ្ចប់ការសំភាសន៍**	
14 – 19 ឆ្នាំ	2		**ត្រួតពិនិត្យកូតា**
20 – 24 ឆ្នាំ	3		
25 – 29 ឆ្នាំ	4		
30 – 39 ឆ្នាំ	5		
40 ឆ្នាំរឺច្រើនជាង	6	**បញ្ចប់ការសំភាសន៍**	

S4 តើប្រយោគខាងក្រោមមួយណាដែលត្រូវនិងស្ថានភាពជីវភាពសព្វថ្ងៃរបស់គ្រួសារបង?**(ចំលើយតែមួយគត់)**

<table>
<tr><td>ពេលខ្លះគ្មានលុយគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទិញម្ហូបអាហារ</td><td>1</td><td rowspan="2">បន្ត</td></tr>
<tr><td>មានលុយគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទិញម្ហូបអាហារ ប៉ុន្តែពេលខ្លះមិនមានលុយគ្រប់គ្រាន់ សំរាប់សំលៀក បំពាក់ថ្មីៗ</td><td>2</td></tr>
<tr><td>មានលុយគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទិញម្ហូបអាហារ និងសំរាប់សំលៀកបំពាក់ថ្មីៗ ប៉ុន្តែមិនមានលុយគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ទិញ ទូរទស្សន៍ថ្មី ទូរទឹកកកថ្មី រឺ ម៉ាស៊ីនបោកខោអាវថ្មី</td><td>3</td><td rowspan="4">បញ្ចប់ការសំភាសន៍</td></tr>
<tr><td>មានលុយគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ទិញសំភារៈក្នុងផ្ទះ
ប៉ុន្តែមិនមានលុយគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ ទិញ ឡានថ្មីមួយ</td><td>4</td></tr>
<tr><td>មានលុយគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ទិញអ្វីៗទាំងអស់ ប៉ុន្តែមិនមានលុយគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ទិញផ្ទះ</td><td>5</td></tr>
<tr><td>យើងអាចមានលុយសំរាប់ទិញផ្ទះបានប្រសិនបើយើង ត្រូវការ</td><td>6</td></tr>
</table>

S5 តើបងធ្លាប់ធ្វើការចំណាកស្រុកទៅប្រទេសផ្សេង រឺខេត្តផ្សេងនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាដើម្បីធ្វើការដែររឺទេ? **(ចំលើយតែមួយគត់)**

បាទ/ចាស៎	1	**បញ្ចប់ការសំភាសន៍**
ទេ	2	**បន្ត**

S6 តើបងធ្លាប់មានបំណងចង់ធ្វើចំណាកស្រុកទៅប្រទេសផ្សេង រឺខេត្តផ្សេងនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាដើម្បីស្វែងរកការងារធ្វើដែររឺទេ? (ចំលើយតែមួយគត់)

<table>
<tr><td>មានបំណងទៅប្រទេសផ្សេង</td><td>1</td><td rowspan="2">បន្ត</td></tr>
<tr><td>មានបំណងទៅខេត្តផ្សេង</td><td>2</td></tr>
<tr><td>ទេ</td><td>3</td><td>បញ្ចប់ការសំភាសន៍</td></tr>
</table>

Q1 តើមានអ្នកណាដែលបងស្គាល់ដូចជាគ្រួសារ រឺ មិត្តភិក្តជិតស្និទ្ធ របស់បងដែលធ្លាប់ធ្វើចំណាកស្រុកដើម្បីទៅ ធ្វើការនៅក្នុងប្រទេសផ្សេងកាលពី ១២ខែមុនដែររឺទេ? **(ចំលើយមានច្រើន)**

ទេ	1	**រំលងទៅ Q4**
ឪពុក	2	**បន្ត**
ម្តាយ	3	
បងប្អូនប្រុសរឺស្រី	4	
សាច់ញាត្តិ	5	
មិត្តភិក្តជិតស្និទ្ធ	6	
មិត្តភិក្តរួមការងារ	7	

Q2 សព្វថ្ងៃនេះតើពួកគេនៅឯណា?(ប្រសិនបើមានមនុស្សដែលអ្នកតបសំភាសន៏ស្គាល់ច្រើនជាងមួយនាក់ ដែលធ្វើចំណាកស្រុកដើម្បីទៅធ្វើការនៅក្រៅប្រទេសនោះ សូមសួរចំពោះអ្នកដែលធ្វើចំណាកស្រុក អស់រយៈពេលយូរជាងគេ)?**(ចំលើយតែមួយគត់)**

បានត្រលប់មកផ្ទះវិញដោយសុវត្ថិភាព	1	**រំលងទៅ Q4**
នៅតែរស់នៅក្រៅប្រទេស ប៉ុន្តែនៅមានទំនាក់ទំនងមកយើងជាទៀងទាត់	2	
នៅតែរស់នៅក្រៅប្រទេសហើយទំនាក់ទំនងមកមិនទៀងទាត់ ប៉ុន្តែពួកយើងមិនមានការព្រួយបារម្ភទេ	3	
នៅតែរស់នៅក្រៅប្រទេសហើយមិនដែលលឺដំណឹងពីពួកគេ ហើយយើងមានការព្រួយបារម្ភ	4	**បន្ត**
មិនដឹងថាពួកគេនៅកន្លែងណាទេ ហើយពួកយើងមានការព្រួយបារម្ភ	5	
យើងសង្ស័យថា ពួកគេបានបាត់ខ្លួន	6	

Q3 តើបងធ្លាប់បានរាយការណ៍ពីបញ្ហានេះទៅដល់អ្នកណាម្នាក់ដែររឺទេ?**(ចំលើយតែមួយគត់)**

ទេ មិនទាន់ទេ	1
បាទ/ចាស៎ បានរាយការណ៏ទៅប៉ូលីស	2
បាទ/ចាស៎ បានរាយការណ៏ទៅអង្គការ រឺ ស្ថាប័នផ្សេងៗ	3

Q4 តើឯកសារអ្វីខ្លះ ដែលបងត្រូវការដើម្បីអាចទៅធ្វើការនៅក្រៅប្រទេសបាន? (ចំលើយតែមួយគត់)

លិខិតឆ្លងដែន	1
លិខិតឆ្លងដែន និងទិដ្ឋាការ/ វីសា	2
សំរាប់ប្រទេសខ្លះគឺត្រូវការទិដ្ឋាការ/ វីសា, សំរាប់ប្រទេសផ្សេងទៀតត្រូវការ ទិដ្ឋាការ/ វីសា និងលិខិតអនុញ្ញាត្តិការងារ	3
លិខិតឆ្លងដែន ទិដ្ឋាការ/ វីសា និងលិខិតអនុញ្ញាត្តិការងារ	4
មិនដឹង	

Q5 តើអាចនិងមានអ្វីកើតឡើង ប្រសិនបើបងទៅធ្វើការនៅក្នុងប្រទេសក្រៅមួយដោយមិនមានឯកសារស្របច្បាប់?**(ចំលើយតែមួយគត់)**

មិនមានរឿងអ្វីកើតឡើងទាំងអស់	1
អ្នកមិនអាចទទួលបានប្រាក់ខែ	2
អ្នកនិងត្រូវបានចាប់ខ្លួន និងបញ្ជូនមកវិញ	3
មិនដឹង	4

Q6 តើបងធ្លាប់លឺពី **អំពើជួញដូរមនុស្ស** ដែរឺទេ?**(ចំលើយតែមួយគត់)**

មិនដែលលឺអំពីវាសោះ	1	**រំលងទៅ K3a**
មិនធ្លាប់លឺច្រើនអំពីវាទេ	2	
បាទ/ចាស់ ខ្ញុំធ្លាប់លឺអំពីវា ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនសូវដឹងច្បាស់ជាមួយវាទេ	3	**បន្ត**
បាទ/ចាស់ ខ្ញុំយល់ដឹងច្បាស់អំពីវា	4	

Q7 តើប្រភពណាខ្លះដែលបងបានលឺពី **អំពើជួញដូរមនុស្ស?(ចំលើយបានច្រើន)**

របាយការណ៏ព័ត៌មាន និង ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ	1
ឯកសារនៅក្នុងទូរទស្សន៍ រឺ កម្មវិធីនានា	2
អានសៀវភៅ	3
តាមរយៈមិត្តភិក្ត	4
តាមរយៈអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន	5
អ៊ិនធឺណេត	6
ខ្សែភាពយន្ត	7
សេវាផ្សព្វផ្សាយសាធារណៈ	8
សកម្មភាពសហគមន៍ ការប្រគុំតន្ត្រី និង ព្រឹត្តិការផ្សេងៗ ។ល។	9
ប័ណ្ណប្រកាស ខិត្តប័ណ្ណ សៀវភៅណែនាំ	10

Q8 តើបងធ្លាប់ឃើញ រឺលឺអំពីសកម្មភាពណាមួយ រឺការផ្សព្វផ្សាយណាមួយដែលផ្តោតជាក់លាក់ទៅលើ អំពើជួញដូរ មនុស្ស ដែលបានធ្វើឡើងនៅក្នុងសហគមន៏របស់បងដែររឺទេ?

ធ្លាប់	1	**បន្ត**
មិនធ្លាប់ រឺមិនចាំ	2	**K1a**

Q9 តើមានសកម្មភាពអ្វីខ្លះ? (**ជ្រើសរើសចំលើយទាំងអស់ដែលត្រូវ**)

យុទ្ធនាការតាមរយៈប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយនៅតាមទូរស្សន៏ វិទ្យុ រឺការសែត	1
សកម្មភាពសហគមន៏ ដូចជាការប្រគុំតន្ត្រី រឺការសំដែងតាមដងផ្លូវនានា	2
ការចែកចាយនូវព័ត៌មាន ដូចជាខិតប័ណ្ណ រឺកូនសៀវភៅនៃនាំ	3
កិច្ចប្រជុំសហគមន៏ សិក្ខាសាលា រឺការជួបប្រជុំនានា	4
ផ្សេងៗបើមាន...	5

Q10 តើកំរិតនៃការចូលរួមរបស់បងជាមួយនិងសកម្មភាពទាំងនេះក៏រិតណាដែរ?**(ចំលើយតែមួយគត់)**

គ្រាន់តែលឺវា ពីអ្នកផ្សេងប៉ុណ្ណោះ	1
ខ្ញុំបានមើល រឺ ស្តាប់វា	2
ខ្ញុំជាអ្នកចូលរួមយសកម្មម្នាក់	3
ខ្ញុំបានជួយរៀបចំ រឺ ដំណើរការសកម្មភាពទាំងនេះ	4

ចំណេះដឹង

K1aa តើប្រយោគមួយណានៅក្នុងកាតនេះដែលបងគិតថាពិពណ៌នាត្រូវបំផុតទាក់ទងនិង**អំពើជួញដូរមនុស្ស**? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

អ្នកដែលបានចាកចេញពីប្រទេសរបស់ខ្លួនហើយបានឆ្លងកាត់ព្រំដែនដោយ មិនមាន ទិដ្ឋាការ/ វីសា រឺ លិខិតឆ្លងដែន	1
អ្នកដែលបានចាកចេញពីប្រទេសរបស់ខ្លួនដោយសារការរស់នៅរបស់គាត់មានការគំរាមកំហែង	2
អ្នកដែលបានចាកចេញរឺនាំយកទៅប្រទេសផ្សេងទៀតចេញពីប្រទេសរឺសហគមរបស់ខ្លួន និង ត្រូវបានគេប្រើល្បិចកលឆបោក រឺក៏ បង្ខំអោយធ្វើការងារដើម្បីរកផលប្រយោជន៏អោយគេ	3
អ្នកដែលត្រូវបានគេជួយអោយបានឆ្លងដែនដោយសារអោយលុយគេព្រោះគាត់ មិនមានឯកសារត្រឹមត្រូវ	4
មិនដឹងច្បាស់	5

K1ab តើប្រយោគមួយណានៅក្នុងកាតនេះដែលបងគិតថាពិពណ៌នាត្រូវបំផុតទាក់ទងនិង**អំពើរត់ពន្ធមនុស្ស**? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

អ្នកដែលបានចាកចេញពីប្រទេសរបស់ខ្លួនហើយបានឆ្លងកាត់ព្រំដែនដោយ មិនមាន ទិដ្ឋាការ/ វីសា រឺ លិខិតឆ្លងដែន	1
អ្នកដែលបានចាកចេញពីប្រទេសរបស់ខ្លួនដោយសារការរស់នៅរបស់គាត់មានការគំរាមកំហែង	2
អ្នកដែលបានចាកចេញរឺនាំយកទៅប្រទេសផ្សេងទៀតចេញពីប្រទេសរឺសហគមរបស់ខ្លួន និង ត្រូវបានគេប្រើល្បិចកលឆបោក រឺក៏ បង្ខំអោយធ្វើការងារដើម្បីរកផលប្រយោជន៏អោយគេ	3
អ្នកដែលត្រូវបានគេជួយអោយបានឆ្លងដែនដោយសារអោយលុយគេព្រោះគាត់ មិនមានឯកសារ ត្រឹមត្រូវ	4
មិនដឹងច្បាស់	5

K1b តើអំពើជួញដូរមនុស្សមាននៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាដែររឺទេ? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

ទេ អត់មានទេ	1
បាទ/ចាស ប៉ុន្តែភាគច្រើនជាមួយជនរងគ្រោះដែលមកពីប្រទេសផ្សេង	2
បាទ/ចាសជាមួយជនរងគ្រោះដែលមកពីប្រទេសផ្សេងនិង ជនជាតិកម្ពុជា	3
មិនដឹងច្បាស់	4

K1c តើអំពើជួញដូរមនុស្សផ្សារភ្ជាប់ទៅនិងទ្រង់ទ្រាយ ឆបោកឺ ការជញ្ជក់ប្រយោជន៍ពីអ្នកដ៏ទៃតាមបែបអ្វីមួយនៅក្នុងកាតនេះ? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

បង្ខំអោយធ្វើស្រ្តីពេស្យាចារ	1
បង្ខំអោយធ្វើការ ដែលទាក់ទងនិងបុរស ស្រ្តីនិង កុមារ	2
បង្ខំអោយធ្វើការងារដូចជាអ្នកបំរើ ។ល។	3
ទាំងអស់ខាងលើ	4
មិនដឹងច្បាស់	5

K1d តើអ្នកណាគេដែលជាអ្នកដែលទទួលហានិយភ័យពីអំពើជួញដូរមនុស្ស? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

ស្រ្តីដែលកំពុងរកការងារធ្វើ	1
បុរសដែលកំពុងរកការងារធ្វើ	2
កុមារ	3
ទាំងអស់ខាងលើ	4
មិនដឹងច្បាស់	5

K1e តើបងដឹងថាអ្នកដែលក្លាយជាជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សដោយសារមូលហេតុអ្វីខ្លះ? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

ពួកគេស្ម័គ្រចិត្តអោយគេជួញដូរ	1
ពួកគេត្រូវបានគេបោកបញ្ឆោតពីមនុស្សដែលពួកគេស្គាល់ហើយជឿរជាក់រឺតាមរយៈឱកាសការងារដែលក្លែងក្លាយ	2
ពួកគេត្រូវបានគេបង្ខំ	3
មិនដឹងច្បាស់	4

អាកប្បកិរិយា

K2a តើបងយល់ស្របឬមិនយល់ស្របកំរិតណាជាមួយនិងប្រយោគខាងក្រោម? **សូមជ្រើសយកចំលើយមួយ សំរាប់ប្រយោគមួយ**

		មិនយល់ស្របទាល់តែសោះ	មិនយល់ស្រប	យល់ស្របខ្លះៗ	ពិតជាយល់ស្រប	មិនច្បាស់
A	អំពើជួញដូរមនុស្សគឺមិនមែនជាបញ្ហាធំ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាទេ	1	2	3	4	5
B	អ្នកដែលខ្ញុំស្គាល់ប្រាប់ខ្ញុំថាអ្នកដែលត្រូវបានគេធ្វើអំពើជួញដូរសាកសមទទួលបាននូវអ្វីដែលពួកគេគួរទទួល	1	2	3	4	5
C	ប្រសិនបើជនរងគ្រោះដោយសារអំពើជួញដូរមនុស្សគឺជាអ្នកដែលក្រីក្រ ដូច្នេះយ៉ាងហោចណាស់គាត់អាចទទួលបានការងារធ្វើមួយ	1	2	3	4	5
D	អ្នកដែលខ្ញុំស្គាល់មិនដែលខ្វល់ខ្វាយ អំពីបញ្ហាការជួញដូរមនុស្សទេ	1	2	3	4	5
E	អ្នកដែលត្រូវបានគេធ្វើការជួញដូរជ្រើសរើសវិធីនេះដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់	1	2	3	4	5

K2b តើបងយល់ស្របរឺមិនយល់ស្របក៏រិតណាជាមួយនិងប្រយោគខាងក្រោម? **សូមជ្រើសយកចំលើយមួយ សំរាប់ប្រយោគមួយ**

		មិនយល់ស្របទាល់តែសោះ	មិនយល់ស្រប	យល់ស្របខ្លះៗ	ពិតជាយល់ស្រប	មិនច្បាស់
A	ខ្ញុំប្រឈមមុខនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស	1	2	3	4	5
B	បុរសនិងនារី គឺប្រឈមមុខស្មើគ្នាទាក់ទងនិងអំពើជួញដូរមនុស្ស	1	2	3	4	5
C	ប៉ូលិសធ្វើការងារយ៉ាងសកម្មក្នុងការទប់ស្កាត់អំពើជួយដូរមនុស្ស	1	2	3	4	5
D	រដ្ឋាភិបាលធ្វើការងារយ៉ាងសកម្មក្នុងការទប់ស្កាត់អំពើជួញដូរមនុស្ស	1	2	3	4	5
E	ប្រធានភូមិរបស់យើងធ្វើការងារយ៉ាងសកម្មក្នុងការទប់ស្កាត់អំពើជួយដូរមនុស្ស	1	2	3	4	5
F	អង្គការគឺជាប្រភពព័ត៌មានយ៉ាងល្អប្រសើរបំផុតសំរាប់ព័ត៌មានពីអំពើជួយដូរមនុស្ស	1	2	3	4	5
G	មានតែសមាជិកសហគមន៍តែមួយគត់ ដែលទទួលខុសត្រូវក្នុងការជួយទៅដល់ជនរងគ្រោះនៃអំពើជួញដូរមនុស្ស	1	2	3	4	5
H	វាជាទំនួលខុសត្រូវរបស់ខ្ញុំ ក្នុងការទប់ស្កាត់ និងការពារប្រជាជនពីអំពើជួញដូរ និងការធ្វើចំណាកស្រុកដោយគ្មានសុវត្ថិភាព	1	2	3	4	5
I	ភ្នាក់ងារជ្រើសរើសពលករគួរតែត្រូវបានគេស្តីបន្ទោសចំពោះការធ្វើអោយមានការចំណាកស្រុកដោយគ្មានសុវត្ថិភាព និងបញ្ហានៃអំពើជួញដូរមនុស្ស	1	2	3	4	5
J	ឈ្មួញកណ្តាលគួរតែត្រូវបានគេស្តីបន្ទោស ចំពោះការធ្វើអោយមានការចំណាកស្រុក ដោយគ្មានសុវត្ថិភាព និងបញ្ហានៃអំពើជួញដូរមនុស្ស	1	2	3	4	5

ឥរិយាបថ

K3a ប្រសិនបើបងសង្ស័យថាអ្នកណាម្នាក់នៅក្នុងសហគមន៍របស់បងត្រូវបានជាប់ពាក់ព័ន្ធជាមួយ និងអំពើជួញដូរ មនុស្សរឺកំពុងប្រើល្បិចកលឆបោកមនុស្ស អំពីឱកាសការងារដែលមិនពិតប្រាកដ ដែលពួកគេធ្វើឡើងដើម្បី កេង យកប្រយោជន៍ តើបងគួរធ្វើយ៉ាងម៉េចដែរ? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

រាយការណ៏ទៅប៉ូលិស	1
រាយការណ៏ទៅអង្គការដែលដឹងអំពីបញ្ហាការជួញដូរមនុស្ស	2
អាចរាយការណ៏អំពីបញ្ហានេះ ប៉ុន្តែវាអាស្រ័យទៅលើកាលៈទេសៈ	3
ប្រហែលជាមិនធ្វើអ្វីទាំងអស់ព្រោះវាអាចមានគ្រោះថ្នាក់	4
មិនដឹងថាគួរធ្វើអ្វីទេ	5

K3b ប្រសិនបើបងត្រូវការពត៌មានអំពីការធ្វើចំណាកស្រុកដោយសុវត្ថិភាពដើម្បីទៅធ្វើការនៅ ប្រទេសផ្សេងមួយ ទៀត តើបងដឹងថាបងត្រូវរកវានៅកន្លែងណារឺសួរអ្នកណាដែរ រឺទេ? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

បាទ/ចាស ខ្ញុំដឹង	1	**បន្តរ**
ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថាខ្ញុំអាចរកវាបាន	2	
ទេ ហើយខ្ញុំដូចជានិងមិនចង់រកវាទេ	3	**បន្តរទៅ K3c**
មិនដឹង	4	

K3bb តើកន្លែងណាដែលបងចង់ទៅជាងគេបំផុតនៅពេលស្វែងរកព័ត៌មានទាក់ទងនិងការធ្វើចំនាកស្រុកដោយ សុវត្ថិតភាព? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

ការិយាល័យរដ្ឋាភិបាន / មន្ទីរការងារខេត្ត	1
មណ្ឌលព័ត៌មានអំពីការចំណាកស្រុក	2
អង្គការ	3
ភ្នាក់ងារជ្រើសរើសពលករ	4
ឈ្មួញកណ្តាល	5
មិត្តភ័ក្រ គ្រួសារ រឺសាច់ញាតិ	6

K3c តើបងធ្លាប់បាននិយាយជាមួយនិងមិត្តភក្ររបស់បងអំពីបញ្ហាការចំណាកស្រុកដោយសុវត្ថិភាព ដើម្បីអប់រំពួកគេរឺផ្តល់ការយល់ឃើញរបស់បងទៅលើបញ្ហានេះដែររឺទេ? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

បាទ/ចាស	1
ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនិងធ្វើវានៅពេលណាមួយ	2
ទេ ខ្ញុំដូចជានិងមិនធ្វើទេ	3
មិនចាំ	4

K3d មិត្តភ័ក្ររបស់បងកំពុងគិតក្នុងការស្វែងរកការងារធ្វើនៅក្រៅប្រទេស ។ គាត់ រឺ នាងបាននិយាយថាមានភ្នាក់ងារជ្រើសរើសពលករមួយបានប្រាប់ពួកគាត់ថា ពួកគាត់ត្រូវការតែ លិខិតឆ្លងដែនមួយប៉ុណ្ណោះដើម្បីធ្វើការ នៅក្រៅប្រទេស ។ តើបងនិងអោយយោបល់ទៅគាត់ យ៉ាងដូចម្តេច?

ខ្ញុំនិងណែនាំពួកគាត់កុំទៅ និងកុំទាក់ទងភ្នាក់ងារជ្រើសរើសពលករនោះទៀត	1
ខ្ញុំនិងណែនាំពួកគាត់អោយមានការប្រុងប្រយ័ត្ន និងធ្វើការស្វែងរកព័ត៌មានបន្ថែមទៀត	2
ខ្ញុំនិងណែនាំពួកគាត់អោយទៅព្រោះមាន លិខិតឆ្លងដែនមួយគឺវាគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ការធ្វើការនៅក្រៅប្រទេស	3
ខ្ញុំមិនច្បាស់ថានិងធ្វើអ្វី	4

K3e មិត្តភក្ររបស់បងអត់មានការងារធ្វើប្រហែលជាមួយខែទៅហើយ មានការអស់សង្ឃឹមក្នុងការ ស្វែងរក ការងារ ។ នៅភ្លាមនោះគាត់ត្រូវបានគេផ្តល់ការងារមួយអោយនៅប្រទេសផ្សេងដោយសាច់ញាតិជិតរបស់ គាត់ ប៉ុន្តែវាតំរូវអោយធ្វើការសំរេចចិត្តភ្លាមៗដើម្បីទទួលបានការងារ ។ មិត្តភ័ក្ររបស់បងសួរយោបល់ពី បងអំពីបញ្ហានេះ តើបងគួរធ្វើដូចម្តេច? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

ខ្ញុំអាចនិងលើកទឹកចិត្តមិត្តភក្ររបស់ខ្ញុំអោយស្វែងរកពតិមានបន្ថែមពីការងារពីអ្នកណាម្នាក់ដែលឯករាជ្យ	1
ខ្ញុំអាចនិងសូមអោយយើងទាំងពីរនាក់បាននិយាយជាមួយនិងសាច់ញាតិនោះសិន	2
ខ្ញុំអាចនិងប្រាប់គាត់អោយទទួលការងារនោះ	3
មិនច្បាស់ថាត្រូវធ្វើអ្វី	4

ទិន្នន័យប្រជាសាស្ត្រ

D1 តើប្រយោគនៅក្នុងកាតនេះមួយណាដែលពិពណ៌នាត្រូវបំផុតចំពោះកំរិតនៃការអប់រំរបស់បង? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

បានបញ្ចប់ថ្នាក់បឋម រឺ ទាបជាងនេះ	1
បានបញ្ចប់ថ្នាក់អនុវិទ្យាល័យ	2
បានបញ្ចប់ថ្នាក់វិទ្យាល័យ	3
កំរិតថ្នាក់សញ្ញាប័ត្រ រឺ សកលវិទ្យាល័យ រឺ កំរិតខ្ពស់ជាង	4

D2 តើស្ថានភាពការងាររបស់បងនៅពេលបច្ចុប្បន្នយ៉ាងម៉េចដែរ? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

ធ្វើការអោយគេ រឺរកស៊ី ការងារក្រៅម៉ោង ការងារតាមរដូវ កសិករ	1	បន្តរ
សឹក្សា	2	បន្តរទៅ D5
ធ្វើការងារផ្ទះ	3	
អត់មានការងារនិងកំពុងរកការងារធ្វើ	4	
ផ្សេងទៀត	5	

D3 តើវិស័យណាមួយខាងក្រោមដែលពិពណ៌នាត្រូវជាងគេចំពោះវិស័យដែលបងធ្វើការ? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

កសិកម្ម ព្រៃឈើ និង នេសាទ	1
រ៉ែ	2
រោងចក្រ	3
អគ្គិសនី ឧស្ម័ន និងការផ្គត់ផ្គង់ទឹក	4
សំណង់	5
លក់ដុំនិងលក់រាយ	6
ដឹកជញ្ជូន ស្តុក និង ទំនាក់ទំនង/ប្រពន្ធ័ផ្សព្វផ្សាយ	7
ហិរញ្ញវត្ថុ បច្ចេកវិទ្យាពត៌មាន អចលនវត្ថុ និងសេវ៉ាទាក់ទងនិង ជំនួញផ្សេងៗ	8
សហគមន៏ សង្គម និង សេវ៉ាឯកជនផ្សេងៗ	9
រាជរដ្ឋាភិបាល	10
ផ្សេងៗ	11

D4 តើប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយណាខ្លះដែលបងមាននៅក្នុងផ្ទះរបស់បង? **សូមជ្រើសរើសចំលើយដែលត្រូវនិងបង**

ទូរទស្សន៍	1
វិទ្យុ	2
ការសែត/ទស្សនាវដ្តី	3
អ៊ីនធើណែត	4
មិនមែនទាំងអស់ខាងលើ	9

D5 តើប្រភេទទូរស័ព្ទដៃណាខ្លះដែលបងមាន? **សូមជ្រើសរើសចំលើយដែលត្រូវនិងបង**

ទូរស័ព្ទដៃទំនើបប្រភេទស្មាតហ្វូន	1
ទូរស័ព្ទដៃប្រភេទធម្មតា	2
អត់មានទូរស័ព្ទដៃ	3

D6 តើគ្រួសាររបស់បងមានដីជាកម្មសិទ្ធិ៍ជួលសំរាប់ធ្វើស្រែ និងដាំដំណាំផ្សេង១?.

បាទ/ចាសជាដីកម្មសិទ្ធផ្ទាល់ខ្លួន	1
បាទ/ចាសជួលដីពីគេ	2
ទេ	3

D7 ក្នុងកំឡុងពេល ១២ ខែចុងក្រោយនេះ តើមានរយៈពេលប៉ុន្មានខែ ដែលគ្រួសាររបស់បងជំពាក់ អង្ករ រឺត្រូវទៅទិញរឺខ្ចីអង្ករពីអ្នកដទៃ ប្រសិនបើមាន? **សូមជ្រើសរើសចំលើយមួយ**

សូមសរសេរចំនួនខែសរុប ។ សរសេរមួយខែប្រសិនបើជិតមួយខែ ។ ប្រសិនបើមិនជំពាក់ ទិញរឺខ្ចីទេ សូមសរសេរលេខ 0 ➔	ខែ

D8 តើអ្នកសព្វថ្ងៃនេះបងមានកាតរឺបណ្ណបញ្ជាក់ពីកំរិតនៃភាពក្រីក្រដែលផ្តល់ដោយរាជរដ្ឋាភិបាលដែររឺទេ?

បាទ/ចាសមាន ប័ណ្ណក្រីក្រកំរិត 1	1
បាទ/ចាសមាន ប័ណ្ណក្រីក្រកំរិត 2	2
មិនមាន	3

D9 តើមានសមាជិកនៅក្នុងគ្រួសាររបស់បងប៉ុន្មាននាក់ដែលអាចរកប្រាក់ចំនូលបានដូចជាតាមរយៈការធ្វើការ អោយគេធ្វើការរកស៊ីដោយខ្លួនឯង រឺលក់តវ៉ាន់នៅក្នុងផ្សារ?

សរសេរចំនួនសមាជិកគ្រួសារសរុប➔	នាក់
សរសេរចំនួនសមាជិកគ្រួសារសរុបដែលមានអាចរកប្រាក់ចំនូល➔	នាក់

D10 តើមានអ្នកណាម្នាក់នៅក្នុងគ្រួសាររបស់បង ធ្លាប់មានបទពិសោធន៏ទាក់ទងនិងបញ្ហាក្រោមនេះក្នុងរយៈ ពេល ១២ ខែចុងក្រោយនេះ? **សូមជ្រើសរើសចំលើយដែលត្រូវ**

មិនមានលទ្ធភាពសងបំណុល	1
បាត់បង់ដី	2
គ្មានការងារធ្វើ	3
កូនបោះបង់ចោលសាលា	4
គ្រួសារបែកបាក់ រឺលែងលះ	5
មិនអាចប្រមូលផល រឺដាំស្រូវមិនបានផល	6
គ្រោះធម្មជាតិ	7
សាមាជិកគ្រួសារមានជំងឺធ្ងន់ធ្ងរ	8
មិនមែនទាំងអស់ខាងលើ	9

អរគុណសំរាប់ការចំណាយពេល និងការសហការរបស់អ្នក!

ឧបសម្ព័ន្ធ 3- មណ្ឌលដែលបានចូលរួម

ឈ្មោះអង្គការ	អាសយដ្ឋាន
1- អង្គការ KNK	ភូមិចន្ទ័ឬស្សី សង្កាត់ព្រែកព្រះស្តេច ខេត្តបាត់ដំបង
2- អង្គការកុមាររីករាយ(KMR)	ភូមិចំការសំរោង ១ ឃុំបាត់ដំបង ស្រុកបាត់ដំបង ខេត្តបាត់ដំបង
3- អង្គការក្តីសង្ឃឹមកម្ពុជា(CHO)	ភូមិកូនដំរី ឃុំនិមិត្ត ស្រុកប៉ោយប៉ែត ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ
4- អង្គការកម្ពុជាដើម្បីជួយស្ត្រីមានវិបត្តិ(CWCC)	ភូមិប៉ាឡេឡៃ សង្កាត់ប៉ោយប៉ែត ក្រុងប៉ោយប៉ែត ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ
5- អង្គការកម្ពុជាដើម្បីជួយស្ត្រីមានវិបត្តិ(CWCC)	ស្រុកស្ទឹងសែន ខេត្តកំពង់ធំ
6- អង្គការកម្ពុជាដើម្បីជួយស្ត្រីមានវិបត្តិ(CWCC)	សង្កាត់ផ្សារដើមថ្កូវ ខណ្ឌចំការមន ភ្នំពេញ
7- អង្គការកម្ពុជាដើម្បីជួយស្ត្រីមានវិបត្តិ(CWCC)	ភូមិស្ទឹងថ្មី ឃុំស្វាយដង្គុំ ស្រុកសៀមរាប ខេត្តសៀមរាប
8- មណ្ឌលកម្ពុជាដើម្បីការពារសិទ្ធិកុមារ (CCPCR)	សង្កាត់ភ្នំពេញ ខណ្ឌសែនសុខ ភ្នំពេញ
9- អង្គការសហប្រតិបត្តិការស្ត្រីខ្មែរដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ (KWCD)	សង្កាត់ចោមចៅ ខណ្ឌដង្កោ ភ្នំពេញ
10- អង្គការកម្ពុជាដើម្បីជួយស្ត្រីមានវិបត្តិ(CWCC)	ភូមិកំពុងស្វាយ ឃុំកំពុងស្វាយ ស្រុកសេរីសោភ័ណ្ឌ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ
11- មណ្ឌលកម្ពុជាដើម្បីការពារសិទ្ធិកុមារ (CCPCR)	ភូមិវត្តដំណាក់ ឃុំសាលាកំរើក ស្រុកសៀមរាប ខេត្តសៀមរាប
12- មណ្ឌលកម្ពុជាដើម្បីការពារសិទ្ធិកុមារ (CCPCR)	ភូមិថ្នល់កែង ឃុំពោតាហោ ស្រុកស្វាយរៀង ខេត្តស្វាយរៀង
13- អង្គការដំណាក់ទឹកកម្ពុជា (DOMNOK TOEK)	ភូមិព្រែកក្ស៊យ ឃុំព្រែកក្ស៊យ ស្រុកពាម៍រ ខេត្តព្រៃវែង

ឧបសម្ព័ន្ធ 4- បញ្ជីរាយនាមអ្នកពាក់ព័ន្ធនានា

Participants for collection information on human trafficking

Type of Stakeholder	Institution
Social Workers (shelter staff) / Worked with survivors for 12 months or more	Poi Pet Transit Center
	TPC
	TPC
	CWCC in BMC
NGOs, IOs, UN / Worked with survivors for 12 months or more	UNIAP
	IOM
	UNODC
	WVC
	LSCW
	The Asia Foundation
Local Authorities/ Supervisor level or higher	CWCC help to identify those local authority in Poi Pet for research team to interview
Line Department/ Supervisor level or higher	AHTJP Department MoSVY
	Chief of Bureau and Representation of the Department of Employment and Manpower & Member to the Labor Migration Task Force. MoLVT
Immigration Police/ Supervisor level or higher	Director Department of Immigration
	Chief of police immigration at Poi Pet international gate
	Chief of police immigration at Baveth gate
	Chief of police immigration at Koh Kong gate
	Deputy director Provincial labor department, Prey Veng
	Chief of police immigration at Prey Veng

ឧបសម្ព័ន្ធ 5- បញ្ជីឯកសារយោង

1. Cambodian Center for Human Rights, *Human Trafficking Trials in Cambodia*. July 2010.

2. Cambodian Women's Crisis Center, *Annual Report*. 2011.

3. Cambodian Women's Crisis Center. *Baseline Study Final Report SMART PROGRAM: Safe Migration and Reduce Trafficking*. July 28, 2011.

4. Cambodian Women's Crisis Center and Gender and Development Cambodia, *Report: Fact-Finding Visit on Current Living Situations and Past Experience in Terms of Trafficking and Abuses in Marriage of Young Cambodian Women in Taiwan*. April 2007.

5. Cambodian Women's Crisis Center. *Provision of Multi-Sectoral Services for GBV Prevention and Response: Survivors' Access to Comprehensive Services of Gender-Based Violence. Knowledge, Attitudes and Practice (KAP) Baseline Survey*. February 2012.

6. Coordinated Mekong Ministerial Initiative Against Trafficking (Commit), *(Re)Integration: Perspectives of Victim Service Agencies on Successes & Challenges in Trafficking Victim (Re)Integration in the Greater Mekong Sub-Region*. No date.

7. Diokno, Maia I., *Finding Justice: Legal Aid for Victims of Human Trafficking in Cambodia*. April 2008.

8. Global Alliance Against Traffick in Women, *The Changing Context of Trafficking and Migration in Asia*. December 2009.

9. Gourley, Steve, Tem Soksan and Thav Kimsan. *Work to Live, Live to Work: The Untold Story of Child Bonded Labour in Cambodia & Child Labour Laws in Cambodia*. September 2010.

10. Miles, Glen and Miles, Siobhan. *The Butterfly Longitudinal Research Project: The Chab Dai study on (Re-) integration. Researching the lifecycle of sexual exploitation & trafficking in Cambodia: End of Year Progress Report 2010*. (2011). Third Annual Interdisciplinary Conference on Human Trafficking, 2011. Paper 19.

11. Neth Naro. *Human Trafficking in Cambodia: Reintegration of the Cambodian illegal migrants from Vietnam and Thailand*. June 29, 2009.

12. The Asia Foundation, *Borderline: Labor Migration Policy, Practice, and Protection in Cambodia*. August 2011.

13. The Asia Foundation, *Cambodia's Labor Migration: Analysis of the Legal Framework*. April 2011.

14. The Asia Foundation, *Strategic Legal Case Plan: Labor Trafficking to Malaysia*. August 2011.

15. United Nations Inter-Agency Project on Human Trafficking, Strategic Information Response Network (SIREN), *Exploitation of Cambodian Men at Sea: Facts about the Trafficking of Cambodian Men onto Thai Fishing Boats*. April 22, 2009.

16. United Nations Inter-Agency Project on Human Trafficking, Strategic Information Response Network (SIREN). *Mekong Region Country Datasheets: Human Trafficking*. 2010.

17. United Nations Inter-Agency Project on Human Trafficking, *Recruitment Agencies and the Employment of Cambodian Domestic Workers in Malaysia*. July 2011.

18. World Vision, *Ten Things You Need to Know about Trafficking in the Greater Mekong Sub-Region*. 2010.

19. World Vision, *Traffick Report: Cambodia*. No date.

ព័ត៌មានទំនាក់ទំនង

សម្រាប់ព័ត៌មានអំពីអង្គការ Winrock International និងការវាយតម្លៃអំពើជួញដូរមនុស្សសូមទាក់ទង៖

លោកស្រី Sara Piazzano ប្រធានកម្មវិធីប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្សដំណាក់កាលទី២ (CTIP II)

ទូរស័ព្ទ៖ +855 23 212 334

អ៊ីមែល៖spiazzano@field.winrock.org